ELEMENTAL DOĞA RUHLARI

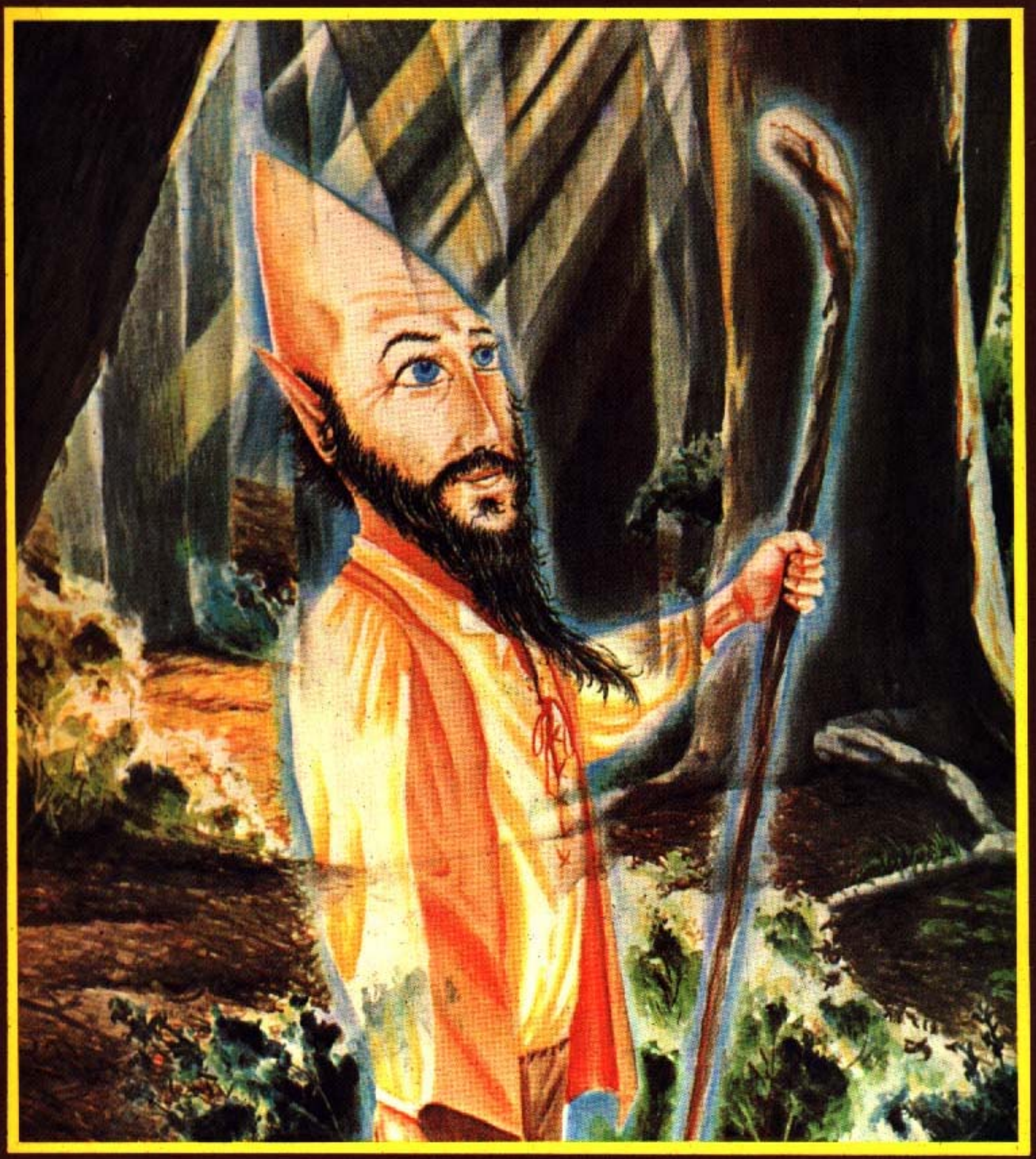

JORGE ANGEL LIVRAGA

ELEMENTAL
DOĞA RUHLARI

Elementaller konusunu bana öğreten
gençlik arkadaşım Gemon'a ithaf
edilmiştir

J A L

htt://groups.yahoo.com.group/TTT_Kitaplar/

Jorge A.Livraga

ELEMENTAL DOĞA RUHLARI

TTT

YAZAR

Jorge Angel Livraga Rizzi, İtalyan asıllı olup, 1930 yılında Buenos Aires'de (Arjantin) dünyaya geldi.
Felsefe, Tarih ve Arkeoloji profesörüdür. 1951'de Buenos Aires Üniversitesi tarafından şiir dalında Milli Ödül'e lâyık görüldü, Filo-Bizantina Üniversitesi'nin Akademik Üyesi, St.İldefonso ve St.Atilano Şövalyelerinin Kraliyet Nişanı, "Cross of Paris in Arts Sciences and Letters" ve "Big Cross of Constantine the great's Byzantine İmperial Order" nişanlarının sahibi, İspanya'daki "Rodrigo Caro" Arkeoloji Müzesi'nin fahri müdürlüğü, onun ünvanlarından bazılarıdır.
Yayınlanan eserlerinden bazıları şunlardır: Lotüs (Şiirler); Möassy, Bir Köpek; Ankor, Mürit; Delia ve Fernando'ya Mektuplar; Simyacı; Elemental Doğa Ruhları; Teb; Misterik Grek Tiyatrosu-I (Trajedi); Düşünceler... Tüm eserleri çeşitli dillere çevrildi ve yayınlandı. Bunlar arasında, İspanyolca, İngilizce, Almanca, İtalyanca, Yunanca, Portekizce, İsveççe ve Türkçe bulunmaktadır.

Dizgi: GÖKSU GRAFİK
Baskı: ANKA OFSET A.Ş.
İSTANBUL-1989

Resimler:
JOSEF MACHYNKA-
VİYANA SANAT
AKADEMİSİ'NİN
MAGİSTERİ

Ö N S Ö Z

Etkili oldukları için binlerce yıldan beri süren klasik kurallara göre, bütün iletişimler üç kısımdan oluşan doğal bir yöntemle yapılır:

1) Yazarın konuyu seçme nedenlerini ve konuyu nasıl işleyeceğini açıkladığı ÖNSÖZ.

2) KONU'nun kendisi veya L o g o s (deyiş, söz): Yapıt bir kitap ise; yazarın okuyucuya aktarmak istediği şey.

3) SONSÖZ, İşlenmiş olan tüm konunun son bir açıklamasını oluşturur ve bir defada eserin tüm özetini içerir ve okuyucuya bir nasihat verir.

Konuların sınırlarını ve yazarını nazarı dikkate alarak etkin olmak isteyen bu küçük kitap bu kurallara bağlı kalmıştır.

Anlaşmazlıkların oldukça yoğunluk gösterdiği bu XX'inci yüzyılın sonlarına yaklaşıldıkça, (çok korkunç savaşların patlak verdiği, yüce ahlâki değerlerin çöktüğü ve insanın doğal mekanının, doğanın ve bunun sonucunda insanın kendisinin de kirlendiği, bir çöküntünün yaşandığı bu yüzyıl ona iltifat edenlerin nazarında altın bir yüzyıl, fakat onun getirdiklerini yaşamak zorunda kalanların nazarında ise demir bir yüzyıldır) ve materyalizimin, ateizmin ve kötülüğün bin yıllık canavarlığının kollektif bilinçsizliğinin kaosu arttıkça, eski telâfi kanunu sayesinde hayatın gizli tarafına karşı kurtarıcı bir ilgi kendini göstermiştir.

Toplumsal değişimlerin şüphe götürmez bir şekilde motoru olan bu ilginin, içinde geliştiği çevre tarafından da etkilendiği görülmekte, ve bütün bilimlerin, ister ezoterik isterse eksoterik olsun, kendine özgü kökeni, teorisi ve pratiği olduğu gerçeği unutularak Okült Bilimler hakkında yapabilen herkes tarafından fikir yürütülmektedir.

Bir şey icat edilmek isteniyorsa, bunu buluşları yönlendiren doğa kanunlarına göre yapmak gerekir, içten geldiği gibi hemen karar verip uygulamak tehlikelidir. Bu temel metodoloji görmezlikten gelinirse bir tür *bilim kurguya* varılır ve orada var olmayan şeyler gerçek zannedilir ve gerçeklerin uzağından geçilmiş olur. Sonuçta; dikkatin içgüdü ve geçici şeylere yöneltilmesine sebep olan cehalet ve teşevvüş, XX. yüzyılı bir mağlubiyet alanı ve milyonlar için işkence odasına çeviren entellektüalizmden uzakta, bir bilgi ışığı veya bir de-

niz feneri inşa edecek herşeyi yakıp yıkmaktadır.

Gerçeğin kılığına bürünen bu tuhaflığın doruk noktasına ulaştığı bir sırada, küçük fakat gerçek bir ışık getirmek istiyoruz. Getirilen bu ışık herhangi bir önemsiz amaca yönelik değildir, yani burada herhangi bir onay veya ödül elde edilmesi söz konusu değildir; bu bir saf Sevgi davranışıdır.

Gerçekte ne bu kitabı yazmayı ve ne de halka sunmayı düşünmüyorduk. Fakat, bu yolda rüyaya dalmış şeytanlıklarla dolu yanan bir orman haline dönüşmüş bu kadar soytarılık karşısında bin yıllık perdenin küçük bir kısmını kaldırmaya karar verdik, soylu güllerin kokusu karanlıklarda bile hassas ruhlar tarafından farkedilir. İnsanlar anlaşılması güç dünyalar ve onların sakinleri ile temas halinde, onlardan korkmadan ve onlardan kendi ihtirasları için yararlanmayı düşünmeden yaşayabilseydiler bu perdeye gerek kalmayacaktı.

Bu küçük kitap yeni ve daha iyi bir dünyada ümide doğru, inanca doğru bir adımdır.

Konumuz olan Elementaller veya Doğa Ruhları, bir kâinat görüşünden (Cosmovision) hareket edilerek mümkün olduğu kadar basit bir şekilde işlenecektir. Bu kainat (evren) görüşü, doğa üstü olmayan ve kendilerine özgü boyutlar içersinde varolan, kendi bedensel duygularının esiri olmuş kişiler tarafından farkedilsin veya farkedilmesin, bir varlıklar dünyasını keşfetmede okuyucuya kendini ruhsal olarak hazırlama olanağı sağlamaktadır.

XIX'uncu yüzyıl materyalizmi, ne televizyonu ve ne de hiçbir fiziksel engel ve kalın duvarlar tanımayan enerji dalgaları halinde kendini uzaklara ulaştıran ses titreşimlerini tasarlayamamıştı. Hatta yaşayan bir varlığın kasları içindeki kemiğin görülebileceğini de tasavvur edememişti. Herkesçe bilinen örneklerle okuyucuyu sıkmak istemiyoruz, sadece dar görüşlüler için *Doğaüstü* olan şeylerin "Doğal" olduğunu hatırlatmak istiyoruz. Gözümüz onları farketmese de mor-ötesi ve kırmızı-ötesi ışınlar vardır. İnsanların çoğunluğu onları görme kapasitesini kaybetmiş olsa da Doğa Ruhları mevcuttur. Modern ezoterizm (gizemcilik) tarafından, *Elementaller,* Hinduizm tarafından *Devalar,* Hristiyanlık tarafından *Melekler* denilen bu varlıklar, her ikisi de bitki oldukları halde bir servi ve bir yonca arasında olabilen ölçüde değişiklik ve farklılıklar gösterirler.

Bir gayret sarfedelim, tekrar çocuk olalım. Kavramaya ve anlamaya tekrar başlayalım. Bir başarısızlık olan bu XX'inci yüzyılda, gecenin korkularını, cehalet canavarının maddeleşmiş soluğunu, kısır entellektüalizmi ve ümitsizliği geride bırakarak ışıklı ve gerçek bir ufka doğru kanat açan, hayatta kalan bir modül inşa edelim.

BÖLÜM I

MEGAKOZMOS
(BÜYÜK EVREN)

Eski bilginlere göre Evren'de öyle devreler vardır ki, bunlar arasında bir tanesi dahi insanlar için Ebedilik kavramına hak kazanır. Bu çok belirsiz bir deyimdir; çünkü gerçekte insanlar Ebediliği kavrayamaz, fakat Sabit Süre'yi kavrayabilir. Hatta, bu Süre kavramı bile, sürenin ne zaman başladığını ve varlığının sonuna gelmeden ne zaman sona ereceğini anlayamadığımızdan yeterli değildir.

Bu fenomeni aklileştirme için yaptığımız tüm girişimler suyun bir çatalın dişleri arasından geçişi gibi bizden uzaklaşmıştır. Nemliliğin sıvının tümü tarafından meydana getirildiğini biliyoruz. Fakat bizim ondan elde edeceğimiz tek şey budur ve bunu elde etmek için ona sıkıca sarılmamız bizim bilincimizi aşan bir bilincin varlığını kabul etmektir.

Kendisine olabildiğince uygun düşen bir isim olarak "Büyük Evren" dediğimiz şey, birbirinden maddesel olarak milyonlarca ışık-yılı uzaklıktaki galaksilerin tümü tarafından meydana getirilmiştir ve bütün bunların tümü, maddesel olmasa dahi, insan için açıkça görülen bir varlıktır, fakat insanın duyuları ile algılanamaz ve zekâsıyla kavranamaz.

İşte bu Sır'dır... Gerçek gizemciler bundan hiç bahsetmezler ve buna zorlandıklarında da bundan o şekilde bahsederler ki, konuşmalarından bu Sırrı sınırlayarak yadsıyan herhangi tarif çıkarmak mümkün olmaz.

Büyük Evren'in başlangıcında ve sonunda, beşer evrim seviyesinde iken bilemediğimiz ve bilemeyeceğimiz Sırlar bulunmaktadır.

Ayrıca, bu başlangıç ve sonu inkâr etmek suretiyle de tarif etmek mümkün

değildir, çünkü bunları inkâr etmekle bunlara hemen bir statü verilmiş ve bunun sonucu olarak da bir münakaşa konusu haline getirilmiş olunur.

Bizim samimi bir şekilde emin olduğumuz tek şey, orada Allah'ın bulunduğudur, fakat bu bir *iyi* Allah değildir, veya insanın her ne olursa olsun ona atfettiği diğer herhangi bir sıfatı taşıyan Allah da değildir. Fakat sadece Allah'tır. Sadece Sır'dır. İnsanüstü boyutu ile kutsallaşmış, akıl-ötesi ve tamamen kavrayış gücümüzün dışında kalan bilmediğimiz şeydir bu. Hindular ve diğer toplulukların tüm gizemcileri bunu *Nesne-olmayan* olarak adlandırırlar. Her şey oradadır ve hiçbir şey orada değildir. Ve biz, insan olan Varlıklar, buna dahil bulunuyoruz.

KOZMOS (EVREN)

Anlama imkânına sahip bulunduğumuz kavranabilir, aklımızla idrak edebildiğimiz Kozmos, ilk ikilem olan Teos ve Kaos (Düzenlilik ve düzensizlik), Purusha ve Prakriti veya adı ne olursa olsun bu ilk ikilemden doğmuştur. Büyük Evren'in ebedi entropisinden bir diğer entropiye geçiyoruz; bu, dinamik olan, hareket halinde olan, kendini değişikliğe uğratan ve Maya'nın Büyük Oyununda binlerce aynaya akseden Kozmos'dur. Bunda binlerce defa doğuyoruz, ölüyoruz ve tekrar doğuyoruz.

Kozmos değerlere dayalıdır ve en yeteneklilerin seçilmesine olduğu kadar daha az yeteneklilere de yardımcı olmaya imkan veren bir piramit şekilli yapıya sahiptir. Bu dünyada gerçek ve yalan, zevk ve acı, hayat ve ölüm vardır. Devirler belirlenmiştir ve belirleyicidirler. Karma vardır. Karma liyakatın ve liyakatsizliğin bir fonksiyonudur. Kozmosu meydana getiren unsurların sayısı sabittir ve her zaman eşittir, fakat bunların kombinezonları o kadar çok sayıdadır ki, biz bunu *sonsuz* olarak tanımlıyoruz.

Burada her şey değer ifade eder, hepsinin kendi özellikleri vardır, fakat aynı zamanda, bunların hepsi görecelidir. Büyük olan bir şeyin büyüklüğünü, küçük olan bir şeye kıyasen anlıyoruz, bu küçük olan da kendisinden daha küçük olana oranla bizzat büyük hale gelir. Hareket kavramını iki veya daha fazla sayıda varlık arasındaki ilişkiyle anlıyoruz, ve dikkatimizi bunlardan birisi üzerinde topladığımızda bunun hareketsiz olduğunu söyleyebiliyoruz. Örneğin, bir otomobilde seyahat ederken dikkatimizi yolun kenarındaki dağa yoğunlaştırdığımızda hareket edenin otomobilimiz olduğu intibaını ediniyoruz. Bunun aksine, gözlerimizi torpido kutusu üzerine çevirdiğimizde, hareket edenin dağ olduğunu zannederiz.

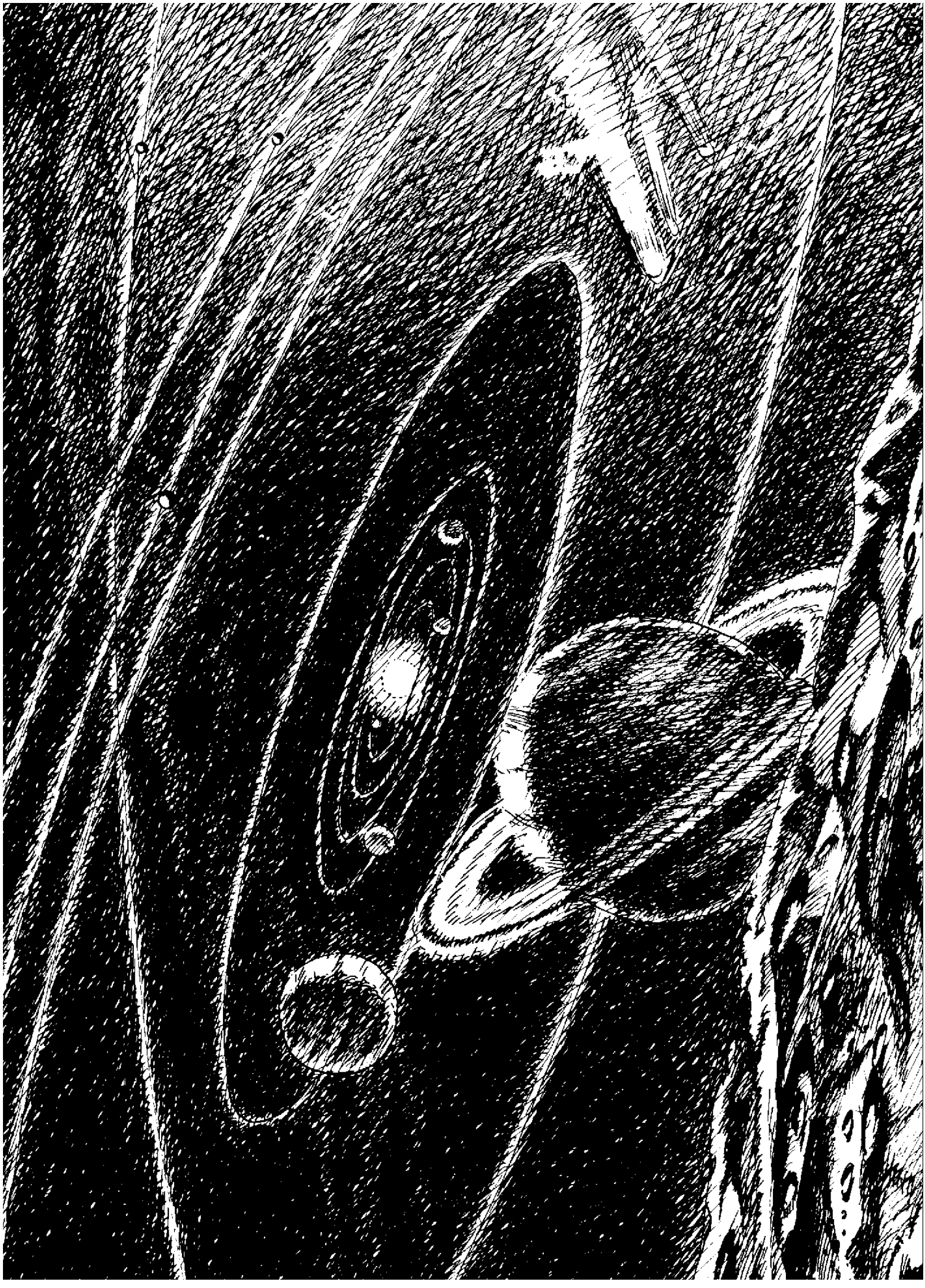

Bu evrendeki hayrımız ve şerrimiz her zaman, en azından bir kere, arzumuza ulaşmak ve doğruluğuna inandığımız şeyin gerçekliğini kabul etmektir. Tanrı'ya inanıyorsak O'nu idrak ediyoruz; inanç tüm aklın kalbidir.

Vasıtalar olmaksızın kavranamayan bu evren bizim kendi mekanımızdır; galaksi, güneş istemi ve ait bulunduğumuz gezegen, yaşadığımız ülke üzerinde yürüdüğümüz toprak.

Fizik bedenimiz ve onun çevresi halinde teşekkül eden yoğun maddi varlığımız, ilkel duyularımızın haricinde, yedili dar tayfımızın dışında kalan titreşimli bir frekansta var olan bütün bir hayatı algılayabilecek olan duyularımızı sakatlamıştır. Bu yedili tayftan sadece ilk dördünü geliştirdik ve merkezdeki bir noktayı çevreleyen altı köşeli yıldızın uçlarını algılayan dördüncü de (merkez) sabit kaldık.

MİKROKOZMOS

Mikrokozmos kelimenin geniş anlamında insan tarafından, dar anlamında ise her erkek ve her kadın tarafından kurulmuştur. Zamanımızda bu tasarı, bir temel ikilem üzerine tesis edilmiştir:

Ben ve benim Çevrem, Ben, tasarının merkez noktasıyım, ve bilincimin diğer altı imkanı, çevremdeki aurayı saymazsak, çevremin Altın Işıklı Yumurtasıyım, fakat bilincimin diğer altı imkanı beşe iner ve bunlar benim beş duyumdur.

Beş köşeli yıldız meydana gelmiştir. İşte insan!..

Biz XX. yüzyıl insanı için, oldukça karmaşık hale gelmiş bulunan aletler kollarımızın veya ayaklarımızın uzantısından başka birşey değildirler. Radyo kulaklarımızın uzantısı, televizyon da gözlerimizin uzantısıdır. Suni bir uydu ise, bir çocuğun oynarken havaya attığı bir taşın biçim değiştirmiş halinden başka birşey değildir. Bunlar imkanlarımızın uzantılarıdır fakat derinleştiricileri değillerdir.

XX. yüzyılın kültürü bir yağ lekesi gibi süratle yayılan bir *Yatay Kültür* dür. Fakat yayıldıkça inceleşen ve perimetrik fibrilasyonlar halinde çözelen, kendi bünyesinde yırtıklar ve delikler gösteren bir haldedir. Kültürün bu yüksek gerilimi onu spekülatif hale dönüştürür ve özellikleri onu artistik, dinî, sosyal, ekonomik ve psikolojik sürrealizmin şaşırtıcı kaleydoskop (çok değişken) oyunlarına iter. Ne kökleri ne de perspektifleri vardır. Sistem bloke hale gelmiştir.

İnsan kendi vücudunu büyük bir süratle hareket ettirmekte, fakat bizzat kendisinin esiri olarak dolaşmaktadır. Sağır ve kördür, felsefeye hayranlık duyma kapasitesinden mahrum ve fizik ötesinde de yayılma kapasitesini kaybetmiştir. İyiliğin kendisini değil, sunduğu yararları kavramakta; kalbindeki iç huzura değil, rahatına değer vermekte, düşünmemekte, sadece spekülasyon yapmaktadır.

Dünya çok gürültü çıkarmasına rağmen ümitsiz bir gevezeliğin ötesine geçemeyen, kendilerine özgü psikolojik çöküntüleriyle şaşkın cırcır böcekleriyle dolu bir sepet haline gelmiştir.

Seçenek zalimcesine basittir; ya anlamsız şekilde öleceğiz, veya sükuneti koruyacağız ve Mekan-Zaman'ın bütün yönlerinde tam olarak yaşamaya gayret edeceğiz.

İyi bir başlangıç diğer boyutları da tanımakdır, o boyutlarda dıştan ve içten kirlenmediği takdirde insanın farkedebileceği diğer varlık türleri bulunmaktadır.

Oraya varabilmek için insanın kendisini Evren'in hakimi veya esiri gibi değil, bütünü içerisinde yeni bir parçası gibi, fakat içerisinde Mikrokozmos veya Antropozun yer aldığı Kozmos olan Makrobios'un bir parçası gibi hissetmesi gerekmektedir. Aynalı Oda'da icat edilen çelişkileri bir kenara itelim ve bizim için doğal olan ahenge doğru yürüyelim.

İKİNCİ BÖLÜM

YAŞAYAN VARLIK OLARAK EVREN

Bu ne bir hipotez, ne de bir teoridir, bir gerçektir. Bir Hayat'tır ve herşeyde tezahür eder. Halk dilinde doğum ve ölüm denilen şey basit bir şekil değişikliğinden başka birşey değildir, itaat edilen bir perspektife göre bir görünüm değişikliğidir.

Daha önce değinmiş olduğumuz entropi (herhangi bir sistemin evrenle birlikte düzensizlik ve tesirsizliğe doğru olan eğilimi) Evrenin bir özelliğidir ve bundan dolayı hiçbirşey kaybolmaz, hiçbirşey artmaz, herşey değişikliğe uğrar. Bedenler ruhların basit gölgelerinden başka birşey olmadıkları gibi ruhlar ait oldukları boyut içerisinde kendi bilinçlerine sahiptirler.

Nitekim, insan bedene susadığı zaman fiziksel olarak yeniden doğar, çünkü birikmiş olan Karma'sı onun arzularını ve korkularını yönetir. Her zaman öyle yerler vardır ki orada bulunmak istenir, veya öyle yerler vardır ki orada olmaktan korkulur.

Bu mümkündür, çünkü madde süreksiz gibi görünse de, sonsuz sayıda çeşitli enerjiler herşeyi birleştirirler. Enerji süreklidir ve onun sürekliliği yönlerin ve yoğunluğun farklılıkları ile kesilmez. Kudurmuş veya sakin, gel-git etkisiyle yükselmiş veya alçalmış deniz daima denizdir. Varlığın kendisini özellikleri ile karıştırmamalıdır.

Varolma, Varlığın sadece birinci özelliğidir. Varlık tarif edildiği şekilde "vardır", ve kendisi de mevcuttur, yani o yaşamaktadır. Varlığın veya Tanrı'nın hayatı (bu kavrayabildiğimiz ve bunun sonucu olarak eserlerini yorumlayabildiğimiz bir Tanrı'dır, çünkü bu Kozmos'daki Tanrı'dır, veya Kozmik Tanrı'dır, veya Anima Mundi'dir), Hindular'ın Jiva'sıdır, Mahaprana'dır, bu; tüm pranik modüllerin, küçük boyutta da olsa, modeli zeka tarafından meydana getirilen modüllerin İrade tarafından destekleyicisidir.

Mineraller, bitkiler, hayvanlar, insanlar, Kahramanlar dünyası ve bunları bir-

leştiren Işık Sütunu; hepsi yaşamakta, hepsi nefes alıp vermekte, titreşmekte, hareket etmekte, sakinleşmektedirler.

Hayata gözlerini açanlar, varolma istemlerinin içerisinde, istemli ve akıllı bir Hayat'ın varlığını farkederler. İhtiyaçları olan şekillere ve yoğunluklara bürünürler. Sularda balık haline, ormanlarda geyik haline, dağlarda kaya haline, gökte şimşek haline, dudaklar zerinde öpücük, kılıç üzerinde parıltı, sessizlikte mırıltı, gecede kaçan yarısaydam şekiller, içimizden bize seslenen ses, eski tapınaklarda taşların müziği ve Wagner'in maddesel olmayan mimarisi haline gelirler.

Herşey bu Hayat devresinde bu Makrobios'ta sonsuza dek canlıdır, bunun ruhu Tanrı'dır -Bizim Efendimizdir.- Ölüm ise mevcut değildir.

EVRENDEKİ TİTREŞİM PLÂNLARI

Töz (temel madde) tek olmasına rağmen, bu töz titreşir ve hayatın formlarına çeşitli fırsatlar veren zengin nüanslar yaratır. Evrenimizde, ve daha somut olarak güneş sistemimizde, insan tarafından kavranılması mümkün bulunan on titreşim plânı bulunmaktadır. Biz en üstteki üçünden bahsetmeyeceğiz. İnsan için doğrudan önem ifade eden diğer yedi tanesi *yukarıdan aşağıya* doğru şöyle sıralanırlar:

—RUHSAL İRADE: Hindular tarafından *Atma* denilmektedir. Bu en yüksek düzeydir ve Üçlü'nün (Triad) veya Güneş Logosu'nun Üçüncü Kozmik düzeyi içerisine dahildir.

. İnsan kavrayışının sınırını aştığından, bu düzeyin çok detaylı olarak özellikleri anlatılamaz. Bu aklın ve aynı zamanda sezginin ötesindedir. Bu, Mısırlılar'ın büyük Amenti'si, büyücüler dörtgeninin en üst köşesi, Amon'un ışık içerisinde yüzen Büyülü Kare'sidir. Bu semadaki Nil'dir, Büyük Mavi'dir ve onda Milyonlarca Yıllık Gemi yüzmektedir (Burada Sonsuzluk yolunda yüzmekte olan Gemi ifade edilmek isteniyor).

—SEZGİ: Hindular tarafından *Buddhi* denilmektedir. Bu Işık düzeyi olup, Isa veya Buda'nın başının etrafındaki ışık halesi ile sembolleştirilen bütün ruhsal aydınlıkların harekete geçtiği düzeydir. Bu Deva veya Meleklerin ve Yüksek Kutsallık (Azizlik) derecesine ulaşanların dünyasıdır. Bu düzeyde, Süje -objekalite ilişkisi eş zamanlıdır, çünkü insanın bakış noktasından orada zaman diye birşey yoktur. Burası Aşkın, Ahengin barındığı yerdir. Buradadır ki, Shangri-La Harika Bahçe yer alır ve, Çinliler'in ve Tibetliler'in "Bud" inancına göre oradaki lotus çiçekleri taçyapraklarını hiçbir zaman kapamazlar.

— SAF ZİHİN: Hindular tarafından *Manas* denilmiştir. Sayıların ve örneklerin serileri burada bulunurlar. Bu düzlemde, insan kendi Zihinsel Kıvılcımını veya Nedensel Bedenini bulacaktır ki, bu daha yukarıdaki iki düzeyde henüz ortaya çıkmamış olan potansiyellerin ışıklı karanlığıdır. Ego'dan tamamen farklı olan Ben'im bulunduğum yerdir.

Burası Bireysel Varlığın İdeallerinin, Saf fikirlerinin plânıdır. Mısırlılar için bu Ufuktaki Horus'tur. Bu Kutsal Ruhun ve Kupa ve Graal'ın Cevherini taşıyan vasıtadır.

— ARZU-ZİHİN: Hindular tarafından *"Kama-Manas"* denilmektedir. Burası Aynalar Salonudur, burası çokluğun ve formların (şekillerin) çoğaltıldığı yerdir. Bu Mücevher Kutusudur, parlama veya akseden ışık, ve karanlık, Pandora, Ümit ve Korku orada bulunur. Burası demir eşyaların ateşte döğülüp şekil verildiği Volkan'ın Ocağıdır. Burası fikirlerin birbirlerini kovaladığı, yakaladığı, birleştiği ve ayrıldığı yerdir.

Mayavirupas lar veya fikirlerinin şekilleri, oradan inmeden veya yükselmeden önce doğarlar ve gelişirler. Burada arzular yaşanır ve şiddetli elemle karşılaşılır.

—PSİŞE VEYA ASTRAL DUBLE: Burası titreşen bir dünyadır ve arzular ve İlk Örnekler şeffaf maddeden veya kutuplaşmış enerjiden meydana gelen organik şekillerini alırlar. Bu şekillerin ekserisinin daha yoğun olmak üzere fizik dünyasında karşıtları bulunur. Bu formlara (şekillere) "Astral Duble" denilmekle beraber, gerçek benzerleri aslında organik robotlar olup bunlar gölgeleridir. Bu nedenledir ki, Mısırlılar bu düzeyin insan bedenlerine "Kha" veya *Astral Aydınlık,* demişler ve madde üzerinde bu ikili gücü tanımışlardır. Hindular bu psişik maddeden, yani fiziksel araçlarla yakalanamayan bedenlerden meydana gelen bu bedenlere *linga-Sharira* demişlerdir. İlk örnekler üzerinde kutuplaşan ve onları destekleyen enerji, Ortaçağ Kabalistleri'nce en alt düzeydeki Astral Işık olarak bilinmiştir, çünkü bu planda değil, ikincisinde olan bir başka *Astral Işık* vardır ki, Budalar'ın ve Azizler'in Sambhogaları (Aydınlanmış Bedenleri) bununla hazırlanır.

Bu dünyalardan herbirinin içinde, kendisininkilerle beraber diğer bütün dünyaların yansımaları vardır. Hindistan'da *Akaşik Kayıtlar* denilen Anıların Kayıtlarının bu düzlemde kökleri bulunmamakta, zira bunların kaydedilmesi için *zihinsel cevhere* ihtiyaç vardır.

Bu, bu plânın zihinsel alt-plânında, veya psişik dünyadadır ve insanların daha önceki hayatlarındaki hatıraları aksettirir ve bunlar kişinin bilincine yükselirler ve hatırlanabilirler. Astral Işık olmaksızın şeffaf film şeridindeki filmlere benzeyecekler, ama ışık kaynağı olmadığından çoğu kimseyi kolaylıkla etkile-

yebilecek görüntüler net olmayacaktır. Bu dünyada, Nedensellik Plânına çok yakın olduklarından fizik plânına geçmeden önce bu plândan geçme zorunda bulunan tesirleri meydana getiren olayların akisleri bulunmaktadır.

Sesler, renkler ve belirli parfümler bu dünyada kendi doğal vatanlarını bulurlar. Daha ileride Doğa Ruhlarının bu plandan Doğayı bezedikleri uyumlu dekorun planını nasıl çıkardıklarını göreceğiz.

—ENERJİ: Enerji Hindular tarafından "Pranik Plan" olarak adlandırılmıştır. Mısırlılar burada Hayat Anahtarını tesis etmişler ve buna hemen hemen dünyadaki anlamı vermişler ve bu hayatın kendisini *ANKH* (T) olarak gösterdiğini ileri sürmüşlerdir. Burada, enerji devamlı bir şekilde ve karmaşık bir tarzda kutuplaşmaktadır. Burada güç vektörleri (yöney) arasındaki işbirliği, mesafe, nisbi hız, arasındaki bağlantılar dinamik bir termo-elektrik (söylemek istediğimize en yakın olarak aktüel bir dil kullanmak için bu deyim kullanıldı) etki arasında kendilerini düzene koyarlar. Bu güçlerin etkileriyledir ki, fizik bedenler aynen demir tozlarının bir mıknatısın ekseni etrafında toplanışı gibi şekillenirler.

Doğa güçlerinden bedenleri en yoğun olanlar bu düzeydedirler ve orada her zamanki, rollerini sürdürmeye devam ederler.

—MADDE: Bu, Hindular'a göre *Stula-Sharira* veya insanın fiziksel bedeninin bulunduğu plandır ve çevresi ile birlikte insanın normal *mekan* ını, bütün hareketlerinin dayanağını teşkil eder. Bu Madde Dünyasıdır. Kabalistlerin Malkouth'udur, daimi hareket halindedir ve Sekinah tarafından renklendirilmiştir. Bu mükemmel bir dualite-ikilem dünyasıdır. Klasik tarifine göre madde boşlukta bir yer işgal eden varlık ise, biz de hiçbir tereddüte yer kalmaksızın bu boşluğun fiziksel olduğunu söyleyebiliriz. Bu boşlukda madde gibi fizikseldir, Enerjinin bir gölgesinden, Hürriyet'in sınırlandırılmasından başka birşey değildir.

Yavaşlamış enerji kendisini fizik gözler tarafından görülebilecek Madde haline sokmuştur. Gravitasyonel çekim noktalarında yakalanarak biriken enerji, kendine has özellikleri olan bir *şey'e* dönüşür. Bu özelliklerden bazıları asli olup, diğerleri ise maddenin içsel faaliyetlerinin kaydedilebilir ifadesi olan radyoaktivite gibi daha ince plânlardan gelmektedirler.

Fakat *içsel* derken aynı zamanda *derinliği* ve maddenin dar hapishanesinden kaçışı da kasdetmekteyiz. Bunun parmaklıklarının durgun veya hızı azaltılmış rüzgardan başka bir şey olmadığını hatırlayalım.

Gizemcilere göre gerçekliğe sahip bulunmayan iki dünya mevcuttur. Birincisi, daha önce söz konusu ettiğimiz ve farkedebilme kabiliyetimizin sınırları

ötesindeki dünyadır. Buna atıfta bulunuyoruz, zira orada felsefedeki Varlık kelimesinin eş anlamı olan İrade bulunmaktadır, ve diğeri de, Fizik Dünyasıdır. Bu dünya İlahi Objelerin geçici bir gölgesinden başka bir şey değildir ve materyalist görüş açısından fark edilmesi mümkün olmayan Amaçlara doğru hareket halindedir. Fakat bu gerçeksizlikte, gerçekte var olmayan alemde, kendisine bağlı olduğumuz bir tensel bedenimize sahip bulunuyoruz ve bu nedenle ona önem ve değer veriyoruz, zira eşyalara kendi gerçek değerleri dışında verdiğimiz değere bunlar haiz oluyorlar. Bu bizzat İnsanın kendisi için de böyledir. Bu durum kendini insana kabul ettirir ve insan kendisini çevresine bağlı bulur. İnsan çölde susadığında bir bardak su bir ton pırlantadan veya Pompeinin bir freskinden daha fazla kıymet kazanır. Hayat iyi bir şey, ölüm ise kötü bir şey olarak düşünülür. Herşey bu temel ikileme (düalite) göre yönetilmektedir. Hayatın Tekniği sürekli olarak farkedilmemektedir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ÖĞELER

Binlerce yıllık anlayışa göre Evren (Kozmos) bir tek Öğe'den oluşmuştur. Bu anlayış teklik kavramına cevap teşkil eder ve idrak etme yoluyla kavranabilir. Dünyada ikilemlerin sonradan vuku bulan uyumlaştırılması sürecini de kapsamına alır. Fakat Ana Örnek tek olduğundan, Varlık da kendi özünde zorunlu olarak tek olma durumundadır. Demokrit'in bütün evrenin üzerinde durduğunu iddia ettiği bölünmez *parça* olan *atom* hakkındaki kitaplarında işaret ettiği husus işte budur. Bu eski Grekler'in atıfta bulunduğu, bugün *atom* dediğimiz (anlamı; parçaları bulunmayan ve bu sebeple bölünemeyen) ve gerçekte çok farklı elemanlarda kendi dizini içerisine dahil olmuş bir mikromolekül'den ibaret olan ve insanın yarım asırdan beri parçalamaya muvaffak olduğu atomdan başka bir şey değildir. Klasiklerin atomu bugünkü ilmin bildiğinden çok farklı idi.

Fakat içerisinde hareket ettiğimiz gözle görünür plânda bize verilen farketme ve anlama imkânına dayanarak onun dört Öğe'den oluştuğunu teyit edebiliriz: Toprak, Su, Hava ve Ateş.

Bunlar birbirine geçen iki üretici haç işareti gibidirler. Şöyle ki, Toprak ve Hava yatay yönde, Su ve Ateş ise dikey yönde hareket ederler. Ayrıca, Toprak Su ile verimli hale gelir. Hava da Ateşle. Bu çaprazlaşmalardan insan için sevgi ve yararlılıkları bakımından özellikleri olan hayati ve maddesel enerji verimliliği, üremeyi sağlayıcı maddeler meydana gelmektedir.

Bu dört elemanı fiziksel Yer, fiziksel Su, fiziksel Hava ve fiziksel Ateş olarak anlamamak, fakat gizemli olarak söz konusu dört öğe tarafından temsil

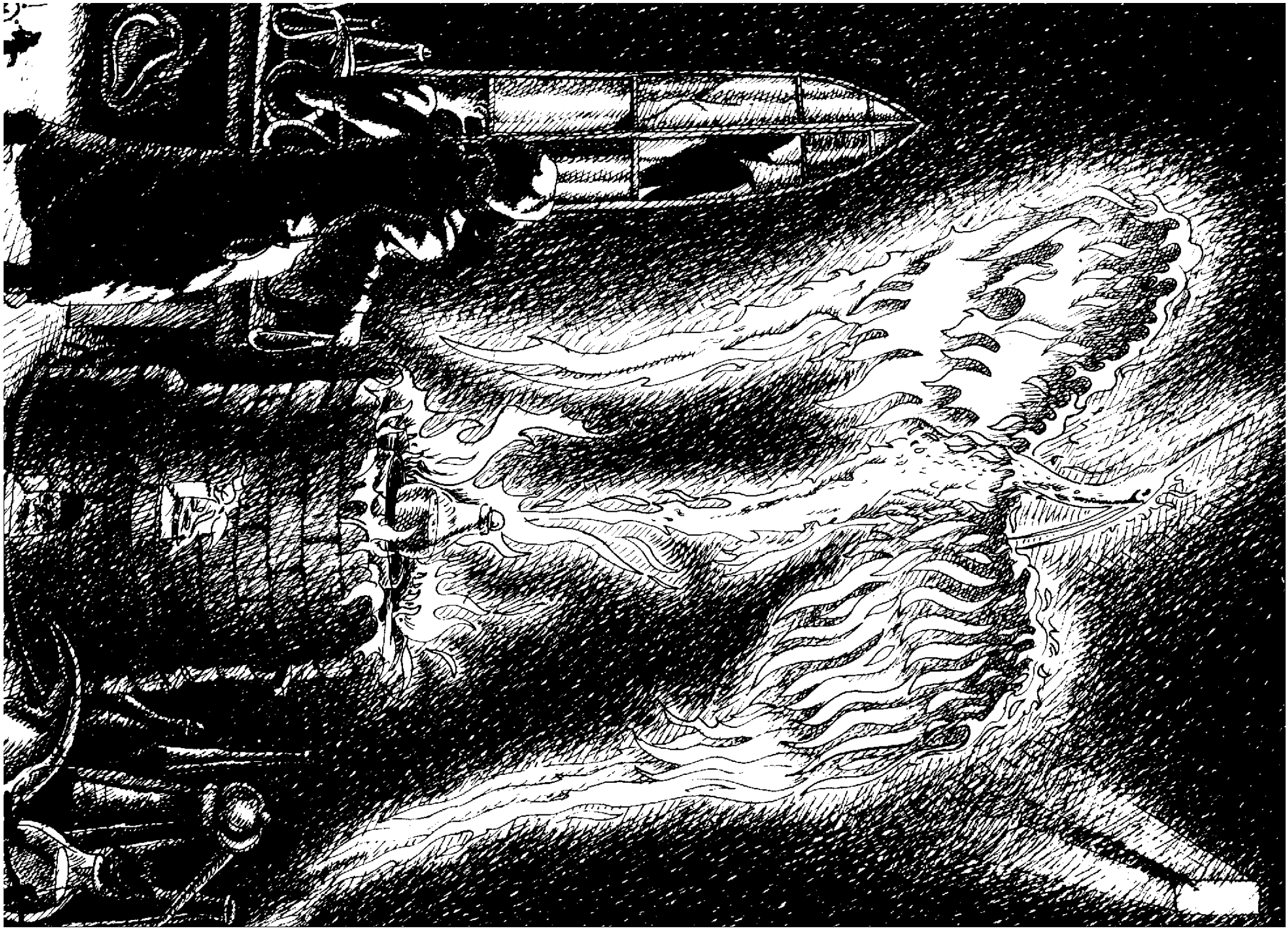

edilen gruplar olarak anlamak gerekir. Bunlar paralel olarak Doğanın alt tarafındaki dört plâna tekabül ederler: Fizik planda Yer, Enerjetik planda Su, Psişik (Duygusal) planda Hava ve Zihinsel planda Ateş. Simya ilminde Athanor'un içinde oluşan dört köşedirler; en altta tuz, ortada Civa'nın iki şekli; ve üst bölümde Phenix (Anka Kuşu) ile taçlanmış kükürt, bu ateş kuşu tabii halde bulunmaz, zira oluşumu sırasında dahi çok istikrarsızdır.

Dört eleman eşyaların özellikleri üzerinde etki yaparlar ve her zaman, bilerek olmaşa da, Su bitkilerinden, Hava taşlarından ve Ateş Zodyakının (Ateşin burçlar kuşağında) işaretlerinden bahsedildiğini duyarız. Gerçekte, Dört Öğe Doğamızın dört tesiri veya temel müzik notaları gibidirler, bizi yöneten Tanrısal Plân tarafından bu dört şekilde görünen öğelerin birbirine nufüz ederek yapılaşmasına imkan veren ve karakterize eden Dinamik Birliğin gücüne bunlar dahildir.

ELEMENTALLER (DOĞA RUHLARI)

Bunlar ögelerin içerisinde bulunan Hayat şekilleridirler. Bedenleri görsel ve işitsel çevremizde tamamen fiziksel olan planda bulunmadığından bunları tarif etmemize olanak sağlayan temel özelliklerini açıklamanın güçlüğü açıktır, diğer bir deyimle, bedenleri bizim nesneleri kolayca görebileceğimiz bir *durumda* değildir ve hatta herhangi bir belirli tarzda kendilerini fizik planda gösterdiklerinde bize ilkel insanların veya aylak çocukların olmayacak fantezileri gibi görünürler.

Hayatın bu şekillerinin bedenleri aşağıda değil Pranik Planda bulunurlar. Fakat planlar birbirlerinden kesin bir biçimde ayrılmazlar, bunların arasında hemen hemen sonsuz sayıda derecelenme vardır ve Doğanın Şartları herzaman birbirinin aynı değildir (gece ve gündüz, mevsimler, yükseklik, derinlik, az veya çok statik elektrik yükü, farklı atmosfer basınçları ve farklı ısı dereceleri gibi bildiğimiz çeşitlilikler göstermektedir ve bu atmosferik basınç ve ısı farklılıkları suda, ozonda vesairede yoğunlaşmalar yaparak hava geçitleri meydana getirirler, buna yıldızların etkilerini, özellikle Güneş ve Ay'ın etkilerini de ilave etmek gerekir).

Belirli durumlarda, Elementaller daha önceden maddeleşirler ve bu onların görünür hale gelmelerine neden olur. Fakat elverişli şartlarda dahi bunların "normalde" görülmeleri mümkün değildir.

Bir örnek verelim; Sert bir kâğıt sayfası görüşümüze dikey olarak gündüz aydınlığında bizden 25 metre uzaklıkta tutulursa gayet iyi bir şekilde görülür.

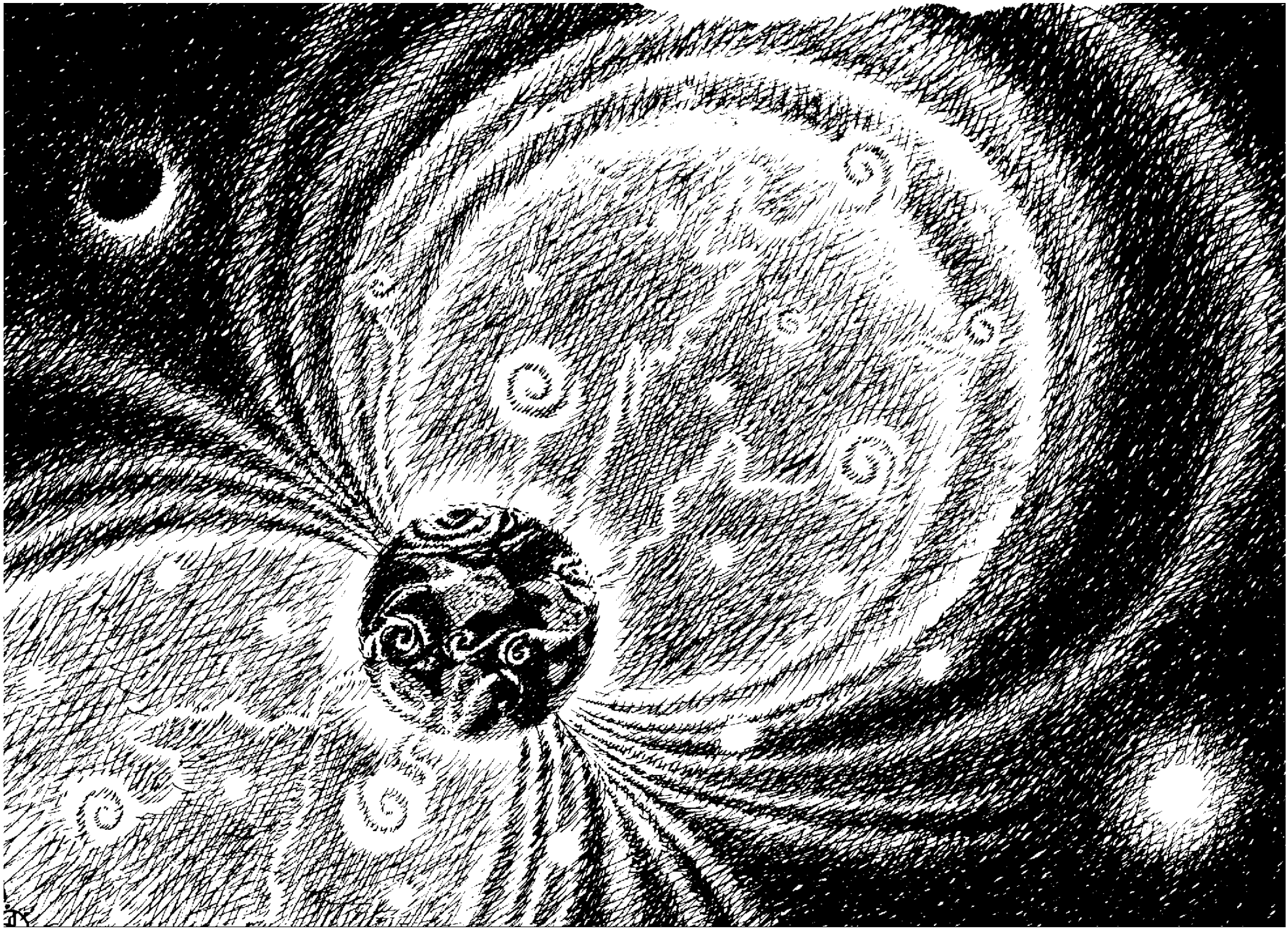

Aynı kağıt profilden ve hareketsiz olarak gösterilirse, veya kendi haline bırakılmış olarak dalgalansa dahi, varlığı hakkında haber verilmemiş olan kişi için bu kağıt hemen hemen görülmez.

Bu kağıt sayfasının varlığını *peşin* olarak reddetmiş ve ona hiçbir dikkat göstermemiş olan kişi onu farketmede güçlük çekecektir. Bu eski kitapların sayfalarının, kil tabletlerin, papirüslerin ve parşömenlerin neden Doğa Ruhlarına atıflarla dolu olduğunu (Bunlardan materyalist ve *pozitivist* olanlar bizim uygarlığımızın kültürel elemanlarından yoksun bulunmaktadırlar) açıklamaktadır. (Bu konuya daha detaylı olarak ileride tekrar dönülecektir):

Gördüğümüz, dokunduğumuz ve yediğimiz bitki ve hayvanlarda ruhun varlığını inkar eden birtakım insanlar için evcil bir hayvanın candan sadakati, bir ağacın veya bir gül fidanının hayat veren arkadaşlığı ve mevcudiyeti, tesadüflerin veya az çok uydurulmuş genetik kanunların sebep olduğu biçim ve renklerden başka bir şey değildir. Bunlara ait her türlü metafizik özelliği yadsıyan bu kişilere Doğa Ruhlarının varlığını ve mevcudiyetini izah etmek zordur.

Bu sebepledir ki, bu konu bir azınlığa hitab etmez, *elitist* amaçlarıda yoktur, bilakis, herkesin yararına sunulmaktadır.

Sonuçta yakın geçmişin bir mirası olarak bize gelen materyalist özellikler kolayca değişmediğinden, bizzat okuyucular da bunun yararlarından kendilerini otomatik olarak mahrum bırakmaktadırlar.

DOĞA RUHLARININ BİLİNEN ESKİLİK DERECESİ

Gizemci öğretilere göre bunların geçmişi insanın yeryüzündeki varlığı kadar eskidir. Bunlar Doğa Ruhlarının ikamet edenleri koruyucular ve ögelerle birlikte yaşayanlardır. Dünya yaratıldıktan beri aşikar bir şekilde mevcutturlar. Dünya radyoaktif bir gaz kütlesinden ve akkor halindeki bir maddeden ibaret iken Ateş Ruhları istikrarlı bir gaz kompozisyonunun meydana gelişine kadar onu kollamışlar ve büyük esintilerin (rüzgarların) döneminde Hava Ruhları da çıkan gazların henüz istikrar kazanmış yerkabuğu üzerinde tabakalaşması ve düz hale gelen yeryüzünde fizik hayat şekilleri daha gelişmiş hale gelinceye kadar kollamışlardır.

Gazlar yoğunlaşarak yeryüzünün hemen tamamını kaplayacak ilk suları meydana getirmek üzere çökelerek tamamen maddesel olan hayatın ilk şekillerinin doğmasına imkan verecek hale gelirken, Su Ruhları çalışmışlar ve sıvı elemanın ilkel görünümünü değiştirmişlerdir.

O zamanda fazlasıyla ağır maddelerle dolan suların temellerinde hemen he-

hemen peltemsi yapılar oluştu; diğer yandan yüksek dalgaların beyaz olmayan köpükleri alçaktaki dağınık bulutları sıyırıyordu.

Daha sonra, hareketi çok ağır (letarjik) kaplumbağalar gibi kıtaların mahmuzları su yüzüne çıktı ve bunları toprağa verimlilik veren Toprak Ruhları korudular. Bunlar yüksek hayat şekillerinin oluşumuna ve bizzat İnsanlığın oluşumuna imkan veren muazzam orman mahlukatına yardım ettiler.

Evren'de herşeyin bir Koruyucu Ruhu vardır. Gezegenlerin de birer koruyucu ruhu vardır ve Doğa Ruhları hiyerarşisi geceler ve gündüzler başladığında ona itaat ederler. Bu oradadır ve yok oluncaya kadar da orada olacaktır. Bu Tibetliler'in Dzyan kitabında söz konusu edilen Dyan-Chohan, yani Yerküreyi yöneten Işıldayan Ruh veya Latinlerin Anima Mundi'sidir (çünkü o *canlı* ve hareket halindedir) ve bunu fizik yerkürenin bedenini teşkil ettiği Ruh'la veya Yerküresel Ego ile karıştırmamak gerekir.

Bu bilgi binlerce yıllıktır ve ne zaman başladığını bilmiyoruz. Daha önce söz konusu ettiğimiz Tibetliler'in kitabından antik çağın diğer bütün başvuru kaynaklarına kadar hepsi bu oluşumdan bahsetmekte, fakat bilimsel çılgınlığımızın gölgesinde bize uykumuzu kaçıran hikayeler gibi görünmektedirler.

Fakat Doğa Ruhları küçük ve zayıf olanların yaptığı gibi, insanlarla ilişkiye girebilirler, aynı zamanda eski kitaplar onlardan bahseder. Sümer'den Mısır'a kadar; ve Çin'den, hakkında az şey bildiğimiz Amerika ve Siyah Afrika kültürlerinden, Polinezya'yı ve kutuplara yakın bölgelerin sakinlerini geçerek bizden önceki asırların Avrupa medeniyeti asırlarına kadar; Doğa Ruhları daha az kirlenmiş ve daha doğal olan o hayat tarzlarında önemli rol oynamışlardır.

İnsanlık Tarihi Cinlerin, Perilerin, Su Perilerinin, Hava Perilerinin ve Doğa Ruhlarının yaygın çeşitlerinin hikayeleri ile doludur, o derece ki, bunlar olmasaydı, insanlığın açılıp serpilmesi ve hikayesi aynı olmayacaktı. Bunu Gilgameş ve Enkidu efsanesinden başlayarak, Homer'in Odise'si, Arthur ve Merlin'in hikayesine temas ederek Isadora Duncan'a dansı öğretenlere ve Galle camlarını ilham edenlere kadar doğruluğunu kanıtlayabiliriz.

Daha kısa bir zaman öncesine kadar onların sembolleri gemilerin pruvalarını süslemekteydi ve hâlâ hem denize bakan kayaların üstünde, hem de parklarda olmak üzere dünyada yüzlerce heykelleri vardır.

Büyük anneler, çocukların çocuk, yetişkinlerin yetişkin, yaşlıların yaşlı oldukları zamanlarda ister üniversite ünvanlarına sahip olsunlar, isterse okuma yazma bilmesinler, küçük torunlarına Doğa Ruhları hakkında hikayeler anlatırlardı, bu hikayeler tatlıydı ve kişileri perilerden, cinlerden, su perilerinden, hava perilerinden, deniz kızlarından oluşmakta ve bunların hayatları, özel görünümleri, mucizeleri ve hayaletleri, görünmeleri tasvir edilmekteydi.

Yedi yaşlarına kadar çocukları kollayan koruyucu meleğe ilişkin katolik inancı, hıristiyanlıktan çok daha eski bir kökene sahip olup; Arkadia'dan Amerika'ya kadar herkes saflıkları ve narinlikleri nedeniyle çocukların onları kazalardan, vahşi hayvanlardan koruyan, yollarını kaybedenlere evlerinin yolunu buldurtan koruyucu bir ruhun varlığına inanmaktadır.

Bütün bunların en ilginci birbirine benzemeyen çeşitli halk topluluklarındaki farklı artistik yorumlamalara rağmen, Doğa Ruhlarının aynı şekilde temsil edilmiş olmasıdır. Geleneğe göre, aynı Doğa Ruhlarından XV'nci Asır Merkezi Avrupa'sında olduğu kadar İsa'dan önce İkinci Binyılda Hindistan'ın merkezinde de bahsedilmekteydi.

Bu insan topluluklarının çoğunluğunun bilgi sahibi olmadıkları halde bunların kollektif varlığından şüphe etmediklerini, Doğa Ruhlarının tariflerinde çok büyük sayıda vakalarda uygunluk görüldüğünü dikkate aldığımızda bu bizi bütün tesadüf ihtimallerini bertaraf etmek zorunda bırakır. Açık olan husus herkesin aynı şekilde davranan, aynı veya çok benzeri şeyleri görmüş olmasıdır. Cezbedilmişler veya ustalıkla, dualarla savılmışlar, püskürtülmüşler veya korkutulmuşlar... fakat hep aynı tarzda.

Bunlar farklı insan topluluklarının aynı türden bir olay karşısında ortak bir insan mantığı ile benzer şekilde davrandıklarını teyid eder -öyle ki, bir nehir karşısında, hepsi az veya çok karmaşık köprüler inşa ederler, fakat sonuçta sadece köprü inşa edilir. Ve bütün eski çağ halkları üzerinde köprü inşa ettiklerinden bahsettikleri takdirde, nehirlerin varlığının gerçek olduğu şüphe götürmez.

Aynı durum, kanıtları folklor ve eski metinler yolu ile günümüze kadar gelen ve bütün eski halklar için gerçek bir mevcudiyet olan Elementaller içinde geçerlidir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ELEMENTALLERİN (CİNLER, PERİLER, İFRİTLER...) BİÇİMLERİ VE GÖRÜNÜMLERİ

Bu küçük bölüme son verirken, Doğa Ruhlarının insanın gözüne ve kavrayışına göründükleri şekillere burada temas edeceğiz.

Daha önce de bahsettiğimiz gibi, Doğa Ruhları enerji fromlarında bedenlere sahiptirler ve bunlar bilinen vücut tanımı bakımından kesinlikle fizik veya materyal bedenler değillerdir. Bununla beraber, enerji bir maddedir ve daha yoğun bir hareket planı üzerindeki etkilerini bize hergün göstermektedir. Yani, *elektrik* dediğimiz görünmez bir enerji olduğu halde, maddesel olaylar meydana getirmesine bu özelliği engel değildir: Metal bir kablodan geçerken bir makinanın ağır parçalarını harekete geçirir ve makina da kendi devri, hareketi ile tonlarca maddenin bir yerden başka bir yere naklini sağlar.

Şimşek, yıldırım, yıldız kayması ve Santelmo Işıklarına yol açan meteorolojik olayları hepimiz biliyoruz.

Diğer yandan, görünen madde ile görünmeyen enerji arasındaki titreşimli ortamlar, *yukarıdan aşağı* bu katmanlardan geçilirken, ister istemez Doğa Ruhlarının (Elementallerin) insanlarca görülmesini mümkün kılar.

Fakat, normalde Doğa Ruhlarının en yoğun kısımları, yani *bedenleri* Enerjetik Planda bulunur ve yukarıda bahsedilen uygun şartlarda bedenleşerek belli bir dereceye kadar kendilerini eterik bölgelerde yansıtırlar. Eterik Planlar formlarını duyularımızla algılama imkanımızın olmadığı "Enerji" ile, özellikleri bizim için açık ve kaydedilebilir olan "Madde" arasındaki bağlantı ve karışım bölgeleridir.

Şu sonucu çıkarabiliriz, Doğa Ruhları bizimkinden daha *süratli* bir plastik niteliğe sahiptirler, şekilleri daha kararsızdır ve daha dinamiktirler. Bu formların hareketleri yavaşladığında, daha önce söz konusu edilen doğal faktörler ve onları görmek isteyenin iradesi nedeniyle daha yoğun ve daha kolaylıkla farkedilebilir hale gelirler. Bu iradenin, isteğin çok güçlü olması, fakat saldırgan olmaması gerekir, çünkü bunda en küçük bir istikrarsızlık Doğa Ruhları tarafından farkedilir. Bu durumda kendi enerjetik *sığınaklarına* doğru kaçarlar ve olağanüstü güçlerine uygun ışık oyunları sayesinde barındıkları doğa güçleri içerisinde şekilsizleşirler.

Diğer yaşayan bütün varlıklar gibi Doğa Ruhları da hemen hemen sonsuz derecede çeşitlilik arz ederler. Bununla beraber bazı klasik örneklerinden bahsedeceğiz:

TOPRAKTAKİLER: Gnomlar, Periler, Cüceler

Yunan etimolojisine göre *Genomos* un anlamı: Yerin içinde yaşayandır. Bizim şiddetli rüzgar karşısındaki durumumuz, onların en sert kayaların içinden geçerken karşılaştıkları dirençle kıyaslanabilir.

Canavarlar gerek genişlerken, gerek büzülürken sürekli hareket halindedirler, bilinen en büyük memelilerin boyuna benzer boyuta ulaşabilirler. İnsana benzeyen cücelerin de en çok iki karış boyları vardır. Bu sonuncular en tanınmış olanlarıdır. Cüceler veya küçük adamlar aynı çocuklar gibi masum, *iyi* ve *zalimdirler.*

Yaratılıştan afacan olduklarından kendilerini aptalca arayanlarla alay ederler. Buna karşılık gerçek büyücülere sadakatle hizmet ederler. Her iki cinsiyetten de bulunmaları gerektiği halde, ne hikayelerde, ne de benim usulüme göre yapılan gözlemlerimde, bunlardan hiçbirisinde dişi cinsiyet yoktur. Yaşlı görünürler, ancak bu bizim anladığımız *yaş* anlamında bir yaşlılık değildir. Gerçekte, asırlarca yaşarlar ve çocukluk, yetişkinlik ve yaşlılık hallerini bilmezler.

Görünüşleri daima aynı kalır. Bütün cüce insanlarda olduğu gibi çok büyük olan başarı hariç vücut uzuvlarının ölçüleri orantılıdır.

Her zaman köylü modeli bir elbiseyi giyinmiş halde bulunurlar. Doğdukları esnada insanlar arasında moda olan üslûpları taklit ederler ve bunu hayatları boyunca, asırlarca sürdürürler. Söz konusu elbiselerin yırtık pırtık görünümleri yoktur. Yeni imiş izlemini vermemelerine, sanki çok eski imiş gibi buruşuk ve katlı durmalarına rağmen imha edilemezler.

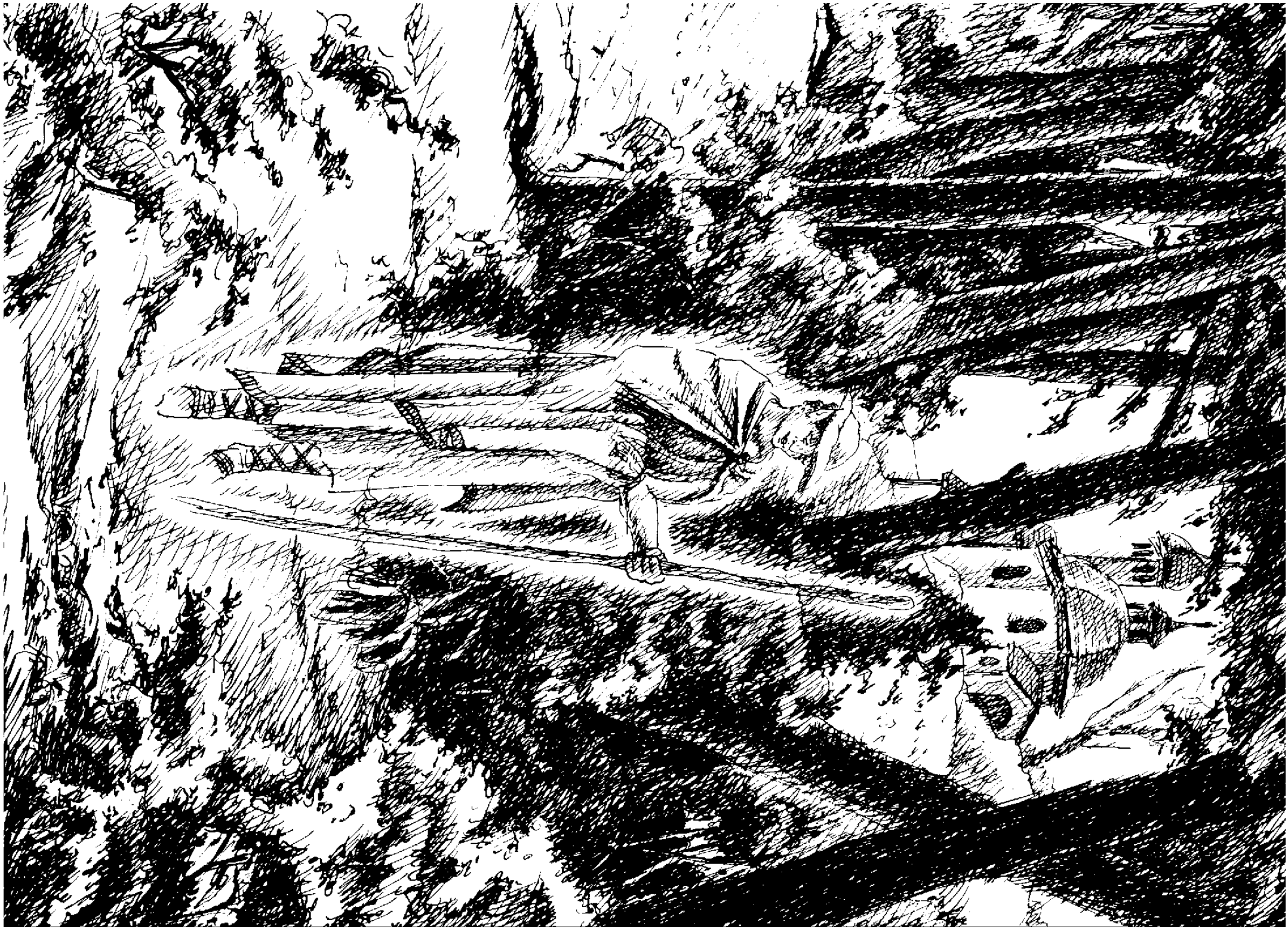

Gnomlar, maddeselleşmelerinin son raddesine kadar ses neşretmezler ve sesleri farketmezler. Bunlar ancak özel şartlar içerisinde ve insanlar tarafından ziyaret edilmeyen çevrelerde olur. Güneşten kaçarlar; küçük kandilleri, ateş böceklerini ve ayın ışığını severler.

Çocuk hikayelerinde olduğu gibi, boyları en fazla bir parmaktır. Cüceler aksini düşünmekle beraber, yetişkin insanlar tarafından çok güçlükle farkedilebilirler. Nitekim, insanlara komşu olduklarında veya onların hazır bulundukları yerde kendilerini eşyaların arkasına, en karanlık köşelere, veya maddelerin içinden geçme yetenekleri sayesinde, uzun zamandan beri açılmamış mobilya çekmecelerinde saklarlar.

Çocuklara yakınlığı, komşuluğu severler, onlara oyun oynamayı, dans etmeyi, şarkı söylemeyi, rondları ve saklambaç oyunları için elverişli durumları ve yerleri telkin ederler. Afacanlıklarından, büyüleyen psikolojik şakalardan hoşlanırlar ve yetişkinlerin kalem, gözlük, çivi gibi küçük şeylerin yerlerini şaşırmalarını sağlarlar. Büyüyü kaldırdıklarında, kaybettikleri eşyaları -bazen bıraktıklarından farklı yerlerde- bulan insanların şaşkın hallerini seyrederek eğlenirler.

Ortaçağ'da (emek birlikleri dönemlerinde), insanların çalışma yöntemlerinin henüz otomatikleşmediği ve bütün gönüllerini yaptıkları işe verdikleri, -yani bugün sanatkarların yaptıkları gibi- zamanlarda küçük cinler atölyelerin görünmez işçileri, insanların yardımcıları idiler. Bazı gizemciler büyü yaparak kısmen veya tamamen maddeselleştirdikleri cin ordularını, çeşitli işlerde yardımcı olarak çalıştırabilmişlerdir. Kendileri için eğlence veya değişiklik olarak gördükleri, belirli ölcüde insiyatife sahip oldukları işler haricinde bu tür zorunlu çalışmayı sevmemektedirler.

Doğadaki kayıtlarda normal insan şekline girebilen bir tür cinden bahsedilmektedir. Bu cinler seyyahlara yolları üzerinde yardım ediyorlardı. İnsanlar gibi yemiyorlar, uyumuyorlar ve üstelikte yaşlanmıyorlardı. Daima yalnız bulunuyorlardı ve keşişlerle karıştırılıyorlardı. Aynı anlatıma antik Grekler'de de rastlıyoruz. *Monakhos* lar Hermes'in görevlendirdikleriydiler ve yolların kavşak yerlerinde bulunup, civardaki mabetlere gözkulak olurlardı. Bunların aşık olmadıkları, yemek yemedikleri, çok az konuştukları, jestlerle kendilerini anlattıkları söylenmekteydi. Geleneğe göre, bunların anatomisi sivri uçlu kulakları ile insanlarınkinden farklılık gösterir ve bu onları "sylvains" (orman perisi) denilen diğer tip Doğa Ruhlarına benzetir. Hermes'in takkesi bu anormalliği saklamaya yarar, bu ise onu genellikle eşek kulaklı Midas Kralı'nın mitosu ile ilişkili hale getirir ve parapsikolojik güçlerle teçhiz eder.

Cinler, veya küçük adamlar, istedikleri zaman, büyük bir süratle bulunmayı arzu ettikleri yere kendilerini sevkedebilirler. Hatta, kendileri ile çalışan si-

hirbazlara küçük hizmetler verebilirler. Örneğin, mobilyaların içinden hafif fiskeler vurarak onlara uyarılarda bulunabilirler, veya daha ileride göreceğimiz diğer hizmetleri verirler. İnsanlar gibi bireyselleşme derecesinde bir ruha sahip olmamalarına rağmen, bunlarla iletişime girebilecek yetenekte deneyimli bir gizemcinin etkisi altında, insan görünümünü bile kazanabilirler.

Peri kızları da aynı şekilde büyük bir çeşitlilik gösteren Toprak Doğa Ruhlarıdırlar. Yazılı ve halk dilindeki gelenek bunları o derecede yüceltir ki, pek çok ülkede bu adlandırma onları büyücü veya sihirbazla eş anlamlı duruma getirir. Örneğin, Orta-Çağ anlatımlarında ve Rönesans'ta Kral Arthur efsanesindeki Merlin Mitosu'nda Morgan bir peri kızı şeklinde görünür.

Görünüşleri insan görünüşüne benzer. Boyları çok küçük bir insanla norma insan boyu arasında değişir.

Ay tarafından yönetilen bu peri kızları insanların bulundukları yerlerden uzak yerlerde toplanmayı ve ormanlarla çevrili kırlarda, çimenliklerde daire teşkil ederek dans etmeyi severler. Mantarların doğada bir halka teşkil edecek şekilde yetişme özelliği, bunların, peri kızlarının dans ederken oluşturdukları daire üzerinde yetiştikleri yolundaki halk inancına kaynaklık eder. Peri kızları bitkilerin ve minerallerin gizemli özelliklerini çok iyi bilirler. Büyü, sihir ve gözbağcılıkta becerikli olduklarından, kaybolmuş bir ilmin hatıralarını ve değişik sezgilerin karıştığı garip ve kaba-saba sanatlarını şifacılara ilham ederler. Peri kızlarının belirli bir çeşidi insanlara yakından bağlıdırlar.

Eski monarşiler çağında, peri kızları yeni doğan bebeklere hayır dualarını hediye ederler veya menfi şartlar varsa lanet ederlerdi. Çocukları severer, çocuklara oyunlar telkin eder ve onlara telepatik yolla onları sağlıklı ve neşeli olarak tutacak hareketleri ilham ederek onları korurlar.

İyi-yemeklerin ve tatlıların kokusu ve eterik *dublesi,* arkadaşlıkları her zaman memnuniyet verici olmasa da, onları insanlara doğru çeker.

Armonili sesleri ve dairesel geometrik şekilleri severler. Dişi görünümündedirler ve halk inanışında olduğu gibi, Gnomların (toprak cinleri) karşı cinsten eşleri değillerdir, çünkü karakterleri ve tabiatları onlardan çok farklı olup, hayvanların değişik türleri arasında olduğu gibi birbirlerine *aldırmazlar.*

SUDAKİLER: (Sirenler, Nereidler, Undineler, Nympheler)

Deniz kızları deniz suyunun yüzeyinde yaşarlar. Latince *Siren,* Grekçe *Seiren* denilen sirenler (deniz kızları) "büyüleyenler ve ayartanlar"dır.

Antik çağda bunlar müzikle ilişkilidirler; onlara Melpomene kızları deniliyordu. Bunlar başı kadın, gövdesi kuş veya balık şeklinde mahluklar olarak

tasvir edilir. Deniz esintilerini yöneten doğa ruhları şekilleri ile işbirliği yapan deniz peri kızları, sahip oldukları telepatik güçlerini kullanarak taklit edebildikleri insan seslerine çok benzer armonik sesler çıkarabilirler.

Suyun doğa ruhları olan ve yaşamak için de havaya ihtiyaçları bulunan bu deniz peri kızlarını doğa ruhları çeşitlerinin hiyerarşisinde en üst düzeyde sınıflandırabiliriz.

Hiyerarşinin en altında, özellikle dolunay olduğu gecelerde sadece dalgaların köpüğünde yaşayan, kendi kendine doğan ve yokolan çok küçük yaratıklar bulunur.

Antik tıbba göre, bu yaratıklar kendi sularında yıkanan kişileri olağanüstü bir şekilde iyileştirme yeteneğine sahip bulunmaktadırlar. Aynı zamanda, sakin deniz üzerine akseden dolunayın *Gümüş yolundan* veya ay ışığının su üstündeki yansımasından fal bakan büyücülere hizmet ederlerdi.

Dalgaların, Noctilucas gibi hayvan formları ile dolu forforlu ışıklara dönüştüğü gecelerde ortaya çıkan bir diğer Siren türü daha vardır. Bunlar kötü kehânetleri ve en kötü hatıraları bildirirler. Bunlar, hakkında konuşmayacağız "suya batan ay"ın eski sırrı ile alâkalıdırlar.

Nereidler, *köpüklerden doğmuş* Afrodite refakat ve hizmet eden doğanın güçlü dişi elementalleridir. Büyük derinliklere kadar inebilirler ve su altındaki mağaralarda otururlar.

Hiyerarşinin yukarlarında yer almaları nedeniyle yer altı mağaralarının ve denizlerin kralı Poseidon'un karısı Anfitrite'ye eşlik ederler. Poseidon depremlerin ve atların eski efendisidir. Bu yüzden yüksek dalgaların kibirli köpükleri *Poseidon atlarının* yelelerine benzetilir. Krallıklar ve beyliklerle ilişkili olduklarından, zor manevralarda kralların ve imparatorların eski yelkenlilerini koruduğu söylenir. Nereidler'in erkek cinsi Tritonlardır ve bunlar Neptün'ün maiyetinde yer alırlar. Thule adasında muhafaza edilen Dünyanın Efendisinin Tacı için ateş ve topraktan yapılmış Siyah Cam veya Büyük Ayna üzerinde akseden Logosun (güneşin) üçlü gücüne (Triniteye) bağlıdırlar. Nereidler gibi, Tritonların da belden yukarısı insan benzeri, belden aşağısı ise deniz yılanını andıran uzun bir balık kuyruğu biçimindedir. Yosun, mercanlar, inciler ve istiridye kabukları ile süslü Tritonlar süpersonik ses veren eterik deniz kabuklarını üfleyerek galiplerin geçişini bildirirler. Batık hazinelerin yerlerini bilirler. Bazen reislerinin buyruklarını şiddetle yerine getirdikleri görülür. Bunların reisleri üçlü sihirli çatalı ile, ya gemileri su üzerinde tutar ya da kayalıklara doğru iterek onları parçalar.

Eski zamanarda, bunlar yolculuk yapan insanlara batık kıtalardan gelen kayıp ilimler hakkında bilgiler verirlerdi.

Undine ismi Latince *unda* kelimesinden gelmekte ve "dalga"yı ifade etmektedir. Özellikle kayalık bölgelerde köpüklü ve gürültülü çağlayanlar oluşturarak hızlı akan nehirlerde yaşarlar. Diğer cinsleri denizdedirler ve her zaman kıyılardaki ve kuytu mağaraların bulundukları yerlerde yaşarlar. Belden yukarıları kadın vücudunun üst kısmına benzer ve alt kısımları ise ya belirsizdir ya da ıslak bir kumaşla sarılmış gibidir.

Çok uzun saçları olup, müthiş bir hızla yüzerler ve ekseriyetle Nereidlerle karıştırılırlar. Gelenekler bunları uzun saçlarını kadınsı hareketlerle tararken resmederler; güçlü ve gururlu Nereidlerle mukayese edildiklerinde, genellikle zayıf ve narin oldukları hissini verirler. Eski zamanlarda hikaye edildiğine göre bu yaratıklar ıssız su kaynaklarına yakın yerlerde konaklayan gezginleri büyülemeye çalışırlarmış.

Onları, zihinlerindeki korkunç imgeleri tekrar ortaya çıkaran büyülü bir likörü içmeye mağaralarına davet ederlermiş. Yalnız güçlü ve saf olanlar bunu yenebilir ve undinelerin hipnotize edici gözleri ile tehlikeli anlaşmalara girmekten kendilerini kurtarabilirlermiş. Ayrıca, bu insanları kendilerine tabi kılmak ve aşık etmek maksadı ile onlara bazı mücevherler, muhtemelen değerli yüzükler sunarlarmış.

Latince *lympha* su, grekçe *nimphe* kelimesinden adlarını alan Nympheler, çeşmeler ve su kaynakları ile ilişkili olan, sakin sularda ve göllerde yaşayan çok güzel bir dişi görünümündeki elementallerdir. Bunlar ormanların gizli su kaynaklarının da bekçileridirler.

Nymphelerin kadınlardan ayırt edilemeyecek kadar tamamen insan görünümünde oldukları belirtilmektedir. Antik çağda bunlara girdapların koruyucuları da deniliyordu. Hem yararlı hem zararlı; hem kaprisli hem de tatlı karakterleri ile Tanrıları dahi ayartacak güçte yaratıklarmış. O zamandan beri, mücevherlerle süslü Aretuse imgesi hala çok canlı bir şekilde bize ulaşıyor. Bu imaj Helenistik kültürün seramikleri üzerinde gösterilmiştir. Bunlar genellikle sadece su veya şarapla karışık su doldurmaya mahsus kupalar halindedir. Özenle yapılmış saçları üzerine yerleştirilmiş karmaşık inci süslemeler ve başlarındaki bantlarda çok karakteristiktir.

Dünya kralı ve kahin Merlin'in de yer aldığı Kral Arthur efsanelerinde, zarif şövalyelere Kraliyet imanını veren sihirli kılıçları göllerin deriniklerinden çıkararak onlara veren de bir nymphe'dir.

Bunlar aynı şekilde *Germen Mitolojisi*'nde de Tannhauser'le ilişkili olarak ortaya çıkarlar. Venüs güzelliğinin sembolleri olan Nympheler, tensel aşkın aksine yüce ve kıskanç aşkla ilgilidirler. Onlara sadakat göstermeyen şövalyelerden korkunç bir şekilde intikam alırlar. Ebediyen genç ve güzel olarak mahkum bulundukları sürekli bir gençliğe sahiptirler ve ölememenin

tartışılabilir lütfunu bahşederek cezalandırırlar.

Bununla beraber, bunların ölümsüzlüğü ruhsal veya bilinçsel bir ölümsüzlük değil, fakat insanınkine benzemeyen bir ölümsüzlüktür. Geleneğe göre, bunların aşıkane girişimleri kendilerini insanlaştırmak ve hayat ve ölüm hakkında insana ait duyguları elde etmek amacına yöneliktir. Esrarengiz yaratıklar olarak büyüler, sihirli metaller ve kıymetli taşlar konusunda uzmandırlar ve bunlara bakarak geçmişteki, gelecekteki ve çok uzaktaki olayları görebilirler.

HAVADAKİLER: (Sylphler ve Elfler)

Hava Perisi ve İskandinav ülkeleri hava perileri:

Sylph-hava perisi deyimi muhtemelen galya-roma etimolojik kökünе sahiptir ve kelt rahiplerinin arpları üzerinde rüzgarın çıkardığı seslerden türetilmiştir.

Bu arplar, Yunanlılar'ın Eolikleri gibi, kutsal ağaçlara asılır ve insanlara ait olmayan bir müziğin oluşması sağlanırdı. Bu doğa ruhları sadece hava içinde yaşamaları ile karakterize edilirler. Doğaları nedeniyle kararsız ve akıcı olduklarından algılanabilmeleri çok güçtür. Çok seri hareketlerle yer değiştirirler, o derece ki, bunları kısa bir süre içinde olsa inceleyebilmek için hareket etmeyen herhangi bir şey üzerine *tesbit* etmek gerekir. Hareketsiz kalmak Sylphleri öfkelendirir ve onların acı duymasına neden olur. Öfkelenmelerinin sebebi tesbit edilmek değil, fakat hareket etmelerine mani olunmasıdır ve hareketsiz kaldıklarında güçlerini kaybederek ölürler.

Sürekli hareket etmek ve yer değiştirmek onlar için bir ihtiyaçtır. Yalnız başları insanlarınkine benzer. Bedenlerinin geri kalan kısmı, incelenmesi güç olmakla beraber, meleklerle ilgili tahayyülerimize benzer. Fakat Sylph'ler daha az sakindirler ve hep iki kanatlı değildirler. Bahsetmekte olduğumuz seviyedeki elementallerin kanatları grek, roma ve hristiyan resimlerinde temsil edilenler gibi beyaz, hoş görünüşlü ve tüylü değildir. Söz konusu resimlerde tasvir edilenler üstün doğa ruhları türlerinden doğmuşlardır. Bunlara ileride temas edilecektir.

Elfler (keltçede *faeries* den gelir) çok küçük ve çok güzel şekilli elementallerdir. Bunlar çiçeklerin çevresinde ve onların taçları içerisinde yaşayan eterik kelebekler gibidirler.

Bedenleri insan biçimlidir. Dişi veya erkek şeklinde olmalarına rağmen, bu görünümlerinin üremeyle kesin bir ilgisi bulunmayıp, sadece insan formunu kopye etmektedirler. Çok kısa ve hafif tünikler giyerler. Hareketleri çiçekten

çiçeğe giderek bitki özü toplayan arıların hareketlerine benzer. Son derece enerjiktirler ve büyük bir iyileştirme gücüne sahiptirler, ancak bu tip bir çaba tükenerek ölmelerine yol açar. Faaliyet alanları çiçeklerin kokularının yayıldıkları yerlere kadar uzanır. Kokusuz çiçekler bu cins perilere sahip değildirler. Bu perilerin bazı türleri, masumiyet ve artistik duygusallığa sahip insanlara, özellikle çocuklara çok bağlıdırlar.

Işık onları tahrik eder, karanlık sakinleştirir. Tatlı sesleri, renkleri ve fazla parlak olmayan aynalardan yansıyan ışığı severler. Kelebeklerin ve kız böceklerinin kanatlarına benzeyen, fakat daha güzel daha ince ve sinek kuşlarında olduğu gibi devamlı hareket halinde küçük kanatları vardır. El ele tutuşarak halka halinde dans ederler ve faydalı türde büyüler yaparlar. Boyları bir karış olabildiği gibi, bir santimeteye kadar da düşebilir. Bazen, çok tatlı bir ifade ile, sanki uyuyormuş gibi sakin bir halde kalırlar. Diğerleri insanların duyamayacağı şeyleri dinliyor veya düşünüyor görünürler. Melekleri andıran bu yaratıkların varlığı bir lütuftur.

ATEŞDEKİLER: (Salamanderler)

Bu doğa ruhları şekilleri itibariyle insanlara diğerlerinden daha uzaktırlar. Bu isimlendirme arapların taşıdığı bir karanlık doğu etimolojik menşeye sahiptir ve Orta-Çağ Avrupa'sının ilk döneminde, İslamın en ihtişamlı zamanlarında parlayan meşhur Salamanca Üniversitesi ile ilişkilidir. Bu üniversitede simya ilmi üzerinde araştırma ve çalışmaların yapıldığı şüphesizdir. Bu genel terim altında pek çok bilgiler bulunmaktaydı. Bunlar arasında, özellikle Doğa Ruhlarından Atanor'u ısıtan alevlerin alt ve üst kısımlarında bulunanlarına dair olanlar sayılabilir.

Bu Doğa güçlerini şömine ve ocak ateşinde görmek mümkündür. Bunlar dikine hareketi tercih eden kara yılanlarına benzerler ve hızla hareket ederler ve birbirlerine dolanırlar.

Salamanderlerin boyu, ocak ve ateş içinde hareket edebilen kurtçuklardan başlayarak yıldırım ve şimşeklerin ilginç şekillerini yaratan çok büyüklerine kadar değişir.

Azizlik mertebesinde olmayan ve deneyimli bulunmayan kişiler bu çok güçlü yaratıklarla temasa geçmeyi denememelidir, çünkü bunlar insanın sinir sisteminde akan elektro-biyonik impulslara kumanda edebilen yaratıklardır.

Belirli bazı metaller bunları yatıştırır ve muhafaza eder. Bu usulle, bunlar

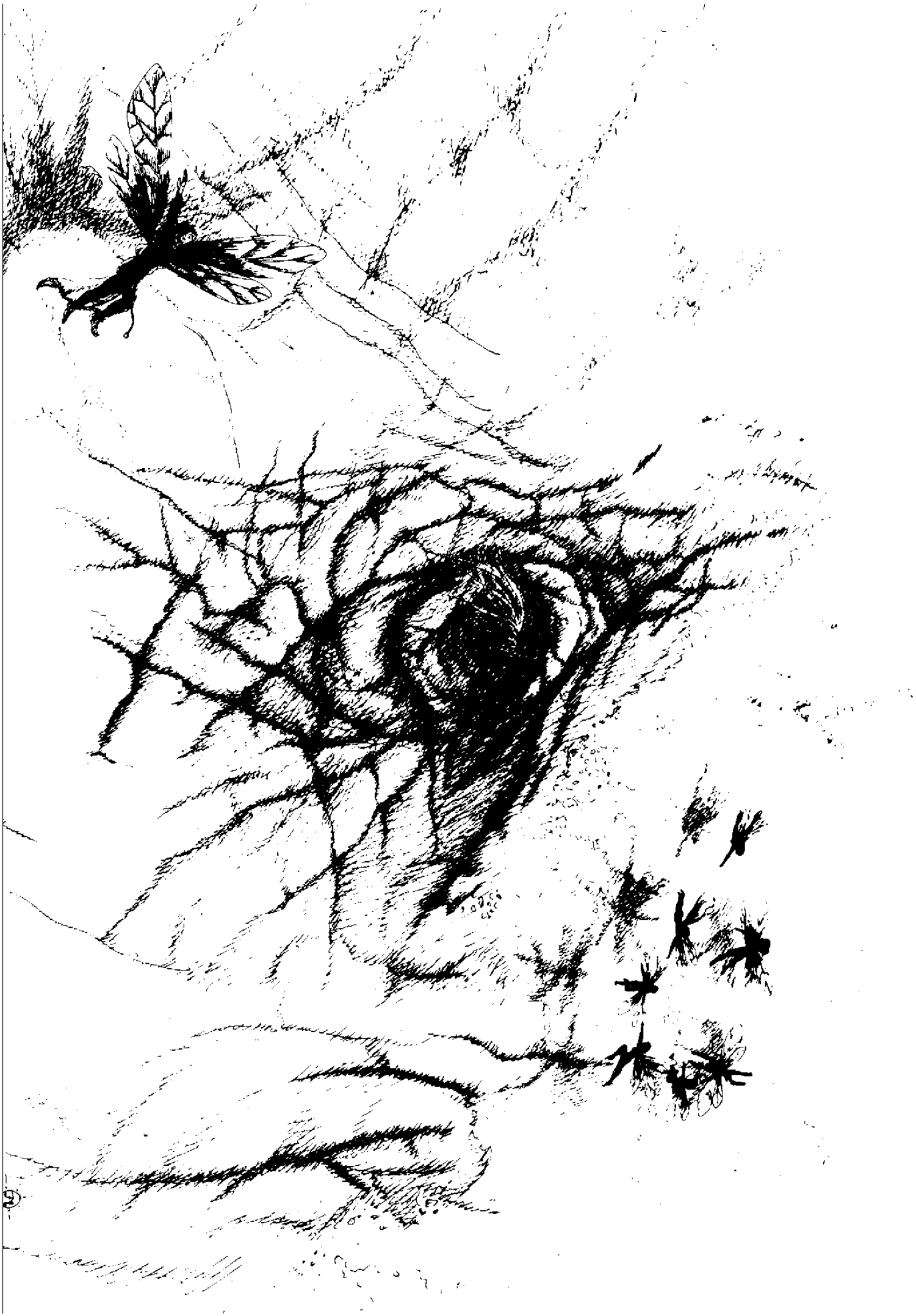

bir tılsımın etkinliğini sağlamada işbirliğinde bulunabilirler. Bu tılsımlara ait büyü formlarını kişilere gizli tutacağına dair bir anlaşma yapmadan açıklamak son derece tehlikeli olacaktır.

DİĞER ELEMENTAL TÜRLERİ:

Bu konu diğer bir bölümde daha geniş ele alınacağından, daha önce tasvir edilen Doğa Ruhlarının insan gelenek ve folkloruna yansımış çok tipik örneklerden ibaret bulunduğuna işaret etmenin ihtiyatlı bir hareket olacağı düşüncesindeyim. Doğa Ruhlarının türleri çok geniştir. Bunlar gezegenlerin ve hatta yıldızların yönetimindekilerden hayatlarını atomlarda sürdürenlere kadar pek çok çeşitlilik gösterirler.

Eski inisiyatik okullarda bütün bunlara atıfta bulunurdu. Bunlar geometrik şekillerde, açık bir anlamı olmayan kelimelerle ve bugün anlaşılamayan seri halindeki sayılarla temsil edilmişlerdi. Atıflar örtülü ve dolaylıdır. Bunları sadece tek bir öge ile sınırlamak mümkün değildir. Bunlar, aynı zamanda görünen tüm varlıkların ve şeylerin doğum ve ölüm anlarını; ruhların farklı aşamalardan geçişlerini yönetenlerdir. Bilmediğimiz ve içinde yaşamadığımız bir uzay-zaman da hareket edenlerdir.

Mantıksal bir şekilde zincirlenmiş sebep sonuç mekanizmasının dışından bu zaman saatinin çalışmasını gözleyenlerdir. Geçmişin ve geleceğin okunabildiği Akaşik kayıtların koruyucularıdırlar. Bunlar Melekler ve Şeytanlardır, soluğu yeryüzünü ısıtan Ejderhalardır. Minerallerin kristal düzenini yöneten, ve milyonlarca yıldır yıldızlardan gelen ışıkları bu kristalerde yoğunlaştıran ruhlardır. Aynı şekilde mücevherlerin elemantalleridirler. Diğerleri, tanrıların zihinsel formlarında hapsolmuş milyarlarca yıldır galaksilerin doğum ve ölümlerinin hassas operasyonlarına kumanda edileceği anı beklerler. Bunlar kuyruklu yıldızlarda yaşayanlardır. Bu kuyruklu yıldızlar uzayda belirlenen bölgeleri diğer dünyaların doğumu için döllendiren kuyruklu yıldızlardır, veya bunlar yıldızlar mezarlığına doğru giden sönmüş yıldızların en son artıklarıdır. Aynı şekilde, en basit kuyruklu yıldızlar valens elektronlarında olduğu gibi bir sistemi diğerine bağlarlar. Bize en yakın olan Doğa Ruhları volkanların ve bulutların iç kısımlarında oturanlardır. Görünmeyen fırçalarla günbatımı ve gündoğumunda güneşi boyayanlar, ilkbaharda bitkileri uyandıranlar ve kış yaklaşınca uyutanlardır; ve nihayet, yol kavşaklarında, büyülü mağaralarda ve sihirli dağlarda şansı yönetenler onlardır.

Bunlar yetenekleri veren ve geri alan *zekalardır*. Bunlar *seçilmişlerin*

alınlarına dokunur ve gözden düşenlerin de ayaklarını kaydırırlar.

Bu satırların yazarı, materyalist XX. yüzyılımızda anlattıklarının çocuk masalı veya bilim-kurgu gibi algılanacağını gayet iyi bilmektedir. Zaten böyle olmalıdır, çünkü bu bilgiler geçmişten ve gelecekten gelmektedir, şu an için bilinmemekte veya gözardı edilmektedir. Ama, gene de bunlar, aldıkları eğitim nedeniyle imgeleme ve algılama kapasiteleri bloke edilmiş pekçok insanın ilham ve hayatında net bir şekilde hissedilen gerçeklere değinirler. Ve kişiler olan biteni ahmakça bir tevekkülle, *cüceler yönetimi* altında ortaya çıkan hayvanca bir sevinç veya ıstırapla kabul ederler. Materyalizm kafesinden çıkamayanlar, asla, ne doğanın bu gizli şahaserlerini algılayabilecek ne de Tanrıların yeryüzündeki ayak izlerini görebileceklerdir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

ELEMENTALLERİN YAŞAMLARI: VARLIĞINI SÜRDÜRME, TOPLUM VE DİN

İleride daha geniş olarak bahsedeceğimiz gibi, insanlar tarafından gözlemlenip incelenmleri neticesinde, güçlü bir şekilde insanı niteliklerden etkilenmelerine karşın, bu gözlem ve incelemelerin elementallere dair özellikleri yansıttığını ifade etmeliyiz.

Bugünün insanının Doğa Ruhlarının varlığı hakkında bir bilince sahip olması nedeniyle, bunların kendi tabiatlarına göre serbestçe bakterilerin varlığından habersiz olduğu çağlarda, gıdalarını kaynar suda bırakmak veya bir sıcaklık kaynağına yöneltmek suretiyle, bu olaydan etkilenen kısımların sahip olduğu bilince önem vermeden, mikroorganizmaları tahrip ediyor ve onlarda zoraki değişikliklere yol açıyorlardı.

Aynı şekilde; insanlar az çok mekanikleşmiş ve uyuşturucu niteliğinden dolayı farklılaşmış yaşam tarzları ile, kendi artık maddeleri ve çalışma hayatları, hevesleri ve korkuları ile, nisbeten kısa zamanlar içinde dini inançlarındaki değişmeler ile elementalleri derin bir şekilde etkilemektedirler. Elementaller de aynı şekilde insanların hayatını değişikliğe uğratmaktadırlar, çünkü bunlar iklimlere, bitkiler ve hayvanlar alemine -özellikle evcil olmayanlara- ve hatta bireysel ve kollektif insanların duygu ve düşünce şekillerine müdahalede bulunmaktadırlar.

VARLIĞINI SÜRDÜRME VE ÜREME ŞEKİLLERİ:

Elementallerden, şu anda olduğu gibi geniş bir şekilde bahsedersek onların ne asgari ne de azami hayat ortalamalarını tesbit edemeyiz. Çünkü, bazıları o kadar çok çeşitten oluşur ki, köpüklerde yaşayan tür gibi-kendilerini bir kaç saniye ve hatta saniyenin bölümlerinde ifade ederlerken, diğer bazıları, denizlerin derin uçurumlarında veya masif dağlarda onbinlerce sene yaşayabilirler.

Eğer, konuyu biraz daha derinleştirir ve atomaltı parçacıklar ile galaksi yuvalarını -ki bunlar enerjinin bütün formlarını kullanarak Elemental zekayı şekillendirirler- Çeşitli yörüngelerde döndürenlerin Elementaller olduğunu göz önüne alırsak; daha önce bahsettiğimiz sınırların, sonsuz büyük ve sonsuz küçüğün derinliklerinde kendimizi kaybetmeden bir şeyler anlayabilmemiz için verilen insan ölçüsündeki basit örnekler olduğunu keşfederiz. Gerçekten, tüm boyut sorunu, kendi anlayışımıza, yani insana göre nisbidir. Protagoras'ın dediği gibi, İnsan her şeyin ölçüsüdür.

Doğa Güçlerinin (elektrik akımı, yerçekimi veya kan dolaşımı gibi eşyanın muntazam hareketleri olarak kendilerini gösterenler gibi) esas yöneticilerinin Doğa Ruhları olduğundan her söz edişimizde okuyucu, madde kütlelerinin veya enerjinin arasındaki ilişkilerden başka bir şeyin bulunmadığı bir yerde bizim ruhlar ve varlıklar icad ederek bunları maddeleştirdiğimizi düşünecektir.

Materyalist görüş açısından bunlar doğrudur, fakat bu görüş, olayların sadece "nasılıyla" ilgilenen ve "niçin"le hiç ilgilenmeyen, hayatın bütün yönlerinin, dışa atımların, özelliklerinin ve ilişkilerinin ölçülüp tartılabileceğini içeren bir Dünya görüşü olarak sınırlıdır.

Bu nedenledir ki, kişi, "Güç"ün ne olduğunu ancak onun etkilerini gördüğü zaman kavrayabilmektedir. Bu etkilerin görülmesi dışrak (exoterique) mantık için yeterlidir. Bu da yetmezse, çok iyi bilinen "tesadüf" nakaratına başvurulmakta ve bu olayların açıklanmasında baş köşeye konmaktadır.

Bilgi-işlem tekniklerinin gelişmesi sayesinde artık bugün binlerce kişinin bütün ömürlerini harcayarak gerçekleştirebilecekleri hesapları birkaç saniye içerisinde yapabiliyoruz ve doğa olaylarının açıklanmasında kullanılmak istenen "tesadüflerin" yekununun bunu gerçekleştirmesinin mümkün olmadığına dair elimizde deliller var.

Materyalist görüşün tersine, Hayata ve onun hareketlerine bir anlam kazandıran açık bir "nedensellik" çağlayanı ile birlikte bir "neden"in varlığı her seferinde daha fazla ortaya konmuştur.

Bütün çabalara rağmen, sayıboncuğu denen basit bir hesap aletinin geliştirilmiş şekli olan ve kullanacak kimsenin zekâ kapasitesine göre programlanmış olan bilgisayarlar, sahip bulunduğumuz az bilginin bile doğal olaylarda tesadüfü reddetmemize ve Hayatın bir anlamının, muazzam bir plânın, dansta olduğu gibi bir Evren ritminin bulunduğunu anlamamıza kafi gelmiştir. Hatta, madde ve enerjiyi aynı şeyin az veya çok yoğun iki hali olarak gözönüne alsaydık, Evrenin durduğunu farkederdik. Çünkü, azar azar keşfetmekte olduğumuz bir *Doğa Psişizmi* şeklinin varlığını mazur gösteren belirlenmiş işlemlerin görünmez katalizörleri gibi faaliyet gösteren ve mümkün olduğu kadar kazaları önlemeye çalışan zeki ve hassas ögeler Evrendeki sistem içinde gerekli olurlar. Gelişmiş kavramlara bazı bilim adamlarının gelişigüzel verdikleri isimlerden birisi olan *faktör* "X"e biz Elementaller veya ögelerde yaşayanlar diyoruz. Bu bilgiler bizzat insan kadar eskidir ve kalanları da halk folklorunda batıl inançlar, fantezi, adetler ve ihtiyaç nedenleri ile az veya çok şekil değiştirmiş olarak korunmuş olup, temel bir gerçeğe dayanırlar. Bir örnek vermek için, *Red Caps* -Kırmızı kepliler- İskoçyalı köylülerin anlattıkları gibi keplerini kırmızılaştırmak için daima taze kan aramak amacıyla şatoların harabeleri içerisine yuva yapmamışlardır belki, fakat kesin olan şudur ki, büyük savaşların ve büyük katliamların geçtiği ve zalimce karşılaşmaların vuku bulduğu kana bulanmış silahların ve kemiklerin kaldığı, ümitsizlik ve dehşetin insanlar kadar hayvanları yaraladığı yerlerde düşünce ve psişik formlar belirli bir süre bunların hatıraları ile dolar; bütün hassas insanlar *medyum* olmasalarda bunları farkedebilirler. Bu ihtimali *peşin* olarak gözardı etmek bilim dışı ve dahası felsefe karşıtı bir davranış sergiler.

Ateş yakılan yerde küllerin sıcaklığı belirli bir süre devam eder ve suyun aktığı yerde sonradan rutubet hissedilir. Enfraruj ışınlarının algılanmasına ait, günümüzdeki teknik metodlar, güneşli bir günde park etmiş bir arabanın terkettiği yerdeki gözle görülmesi imkansız olan soğuk lekenin belirlenmesini sağlamaktadır. Fakat, tekniğin atlarını süren dizginler, hemen hemen kör bir sürücü olan bugünkü bilimin ellerindedir.

O halde, bir damlası okyanus dolusu kodlanmış ve yayılmış yalandan daha değerli olan gerçeğin arayışında, Eski Bilime, Geleneklere ve Ezoterik Bilgiye dönelim.

Doğa Ruhları da bütün görünen varlıklar gibi doğarlar, yaşarlar ve ölürler. Yasa herkes için birdir ve neden böyle olduğunu da ancak Tanrı bilir. *Mevcudiyet* dediğimiz şeye dahil olan herşeyin orijinal özelliklerini tehlikeye atıncaya kadar kendilerini yıprattıklarını ve değiştirdiklerini açıkça biliyoruz. Bizi yöneten Zeka, en içteki en önemli kısmın korunması için dıştaki formların yenilenmesini tercih eder, aynı şekilde biz de gerekli olduğuna karar verdiğimiz

verdiğimiz zaman ve imkanlarımız el verdiğinde eskimiş elbiselerimizi yenileri ile değiştiririz. Fakat bu *basit* örnekte bile; bir yıpranma olayının idraki, değiştirebilme imkanı, geçmiş tecrübelerin ışığında yeni elbise modellerinin uygulanması ve yenileme maksadı ile halihazırdaki alım gücü gereklidir.

Herşeyi insan-biçimleştirme ve diğer varlıkları kendi hayatımızdaki olgulara tabi kılma konusundaki -az çok şuuraltı- eğilimlerimizi dikkate almak zorundayız. Bu eğilim hatalıdır zira, her türlü hayat formu, kendi doğasının zorlaması ile, hepimizi yöneten tek Yasa'nın dışında kendine özgü özelliklere sahiptir. Herşeyin kendini yenilemesi, bunu aynı şekilde ve aynı zamanda yapmak zorunda oldukları anlamına gelmez. İnsana en *yakın* olan Doğa Ruhları kendilerini en kolayca farkedebildiklerimiz veya bizi en kolay farkedebilenlerdir, bunlar insan biçiminde olma eğilimi gösterirler ve bunların arşetipi (ilk örneği) insandır, fakat evrimleşmelerini sağlayan alan içinde bunlar çeşitli karakterleri itibariyle farklıdırlar.

İnsanlara benzeyen ve bunun bir sonucu olarak doğum, yaşam ve ölüm bakımlarından insana benzeyen Elementaller vardır. Elverişli koşullarda enerjilerini maddeye dönüştürerek o derece bedenleşirler ki, insanlarla birlikte yaşarken onlarla dostça ve düşmanca ilişkiler bile kurarlar (Bunda mucizevi birşey yoktur; aynı şekilde yüksekteki bir taşın potansiyel enerjisi taşın düşmesiyle birlikte meydana gelen fiziksel olaylara bağlı olarak dönüşümlere uğrar; gazlar görünmez durumdan kristalleşerek sıvı haline ve katı hale gelirler; yağlar ve proteinler insan vücudunda değişime uğrayarak gözle görülen elle tutulan yağlı dokular haline gelirler).

Bazı hallerde, gerek ömürlerinin fevkalade uzun oluşu, gerek göbek bağı olmaksızın doğrulabilme özelliği ve gerekse insanlarınkinden değişik renkte bir kana sahip olabilmeleri bakımından farklılıklar arzeden Elementallere rastlanmiştır. Ayrıca, bunların bugün *parapsikolojik* dediğimiz hadiselerle çevrili olarak yaşamakta oldukları görülmüştür. Öyle ki, Atalarımız gözlemlerini kaydetmeyi ihmal etmemişler ve bu parapsikolojik olaylara misal olarak çayırlıklarda sadece bir dans edilmesiyle oraların yeşermesi, veya saklı hazinelerin, maden damarlarının veya yeraltı su kaynaklarının tam yerlerinin emin bir şekilde işaret edilmesini zikretmişlerdir.

Bazı kraliyet hanedanlarının başlangıçlarının bir insanın bir tabiat ruhuyla, veya bir yarı tanrı veya bir tanrı ile birleşmesinden doğduğu yolundaki eski bir iddia, eskinin yaratıcı ve dinamik hanedanlarının taşlaşmış fosilleri olan şimdikilerin bize görünüşü gibi mantıksız değildir. Fakat, devri daim yasası amansızdır, öyle ki eski krallar mucizeler yaratırdı, şimdikiler halklarının onaylarına ihtiyaç duymaktadırlar.

Diğer elementaller evlerde duvar köşelerinde ve ağaç köklerinin altında yüz-

mekten başka birşey yapamayan ve belirli bir formu olmayan küçük enerjetik desenler kadar basittirler. Bunların üremelerinin insanlarınki ile hiçbir benzerliği olmayıp, daha çok hücre bölünmesine benzemektedir.

Bunlar üzerinde sürüngükleri döşemeye yakın yerlerde oluşan manyetik alanı ne yenebilen ne de yenmeyi isteyen basit *hayat parçacıklarıdır.* Evcil kediler, sık sık tırnak uçlarının manyetik uzantıları ile bunları pençeleyerek oynarlar. Ayrıca, kötü kokuların olduğu, hasta bedenlerden yayılan zerreciklerin yoğunlaştığı yerlerde toplanan veya zararlı bitkilerin, esrar gibi uyuşturucuların parfümlerinde yaşayan gerçek enerjetik artık türünde olanları da vardır.

Bunların üreyişi mantar sporlarında olduğu gibi hızlıdır. Bunlar, berrak su ve saf hava akımı oluşturarak, güneş ışığını nüfuz ettirerek, sabunun en basit kullanımından, kızgın bir sac veya kor ateş üzerindeki tütsünün/çıkardığı esans bulutlarına kadar, hijyen kurallarına uymak suretiyle kaçırılırlar. Çok bilinen çubuk şekilli *tütsü* ler bazı saf olmayan maddeleri ile ticari amaçla hazırlandığından az etkilidirler.

Doğa Ruhlarının üreme ve hayatta kalmalarının farklı şekillerinden bahsetmenin sonu gelmeyeceğinden, sınırlı bir *mekan* da ortalama bir hayat şeklinin örneğini vereceğiz. Çam ağaçlarının yetiştiği yerlerde yaşayan Gnomlar'dan bahsetmek istiyoruz. Bunlar utangaç yaratıklardır ve hayatlarının fazla uzun olmaları nedeniyle geçmiş asırların köylülerinin giyimlerini taklit ederler. Görünüşte üreyici bir cinsellikleri yoktur. Büyük bir hassasiyetin kurbanı olmalarına rağmen, şiddetin zerresini içeren bir duygu bunları kaçırır, ağaç kabuklarına ve dallara benzeyerek ve şekillerini subtilleştirerek gözden kaybolurlar.

Bunlar ağaçların reçinelerine ve kokularına ait auranın artıkları ile beslenirler; bu nedenle çok kokulu hediyeleri kabul etmeye alışkındırlar ("kabul etme"den kasıt, Doğa Ruhlarının parfüme yaklaşmaları, ve bunların yaydıkları kokuları içlerine çekmeleridir). İnsanların arkadaşlığından hoşlanmamakla beraber doğuştan sahip oldukları merak yüzünden fazla uzak kalamazlar ve sık sık onları izlerler. Çocuksu bir iletişim şekli olan şakadan hoşlandıklarından, geceleri hafif gürültüler çıkarırlar, tam gerekli oldukları anlarda küçük cisimlerin bulunmasını güçleştiren psişik aldanmalara sebep olurlar veya insanları, özellikle gençleri şaşkınlık ve korkuya düşürecek bir şekilde uzakta aniden maddeselleşirler. Fakat insan kalabalıkları onları korkutur, insanların *duble* leri onlarınkileri ezer ve ciddi bir şekilde hastalanmalarına yol açana kadar zehirler ve ölümlerine sebep olur. Onlar için de ölüm, bizde olduğu gibi en yoğun araçlarını terk etmektir, şu farkla ki elementallerde bireysel bilinç *etnik gruba* veya halkının Grup Ruhuna karışarak birden yok olur.

Hayatta kalma içgüdüleri vardır, ama kendilerini içinde bulundukları an-

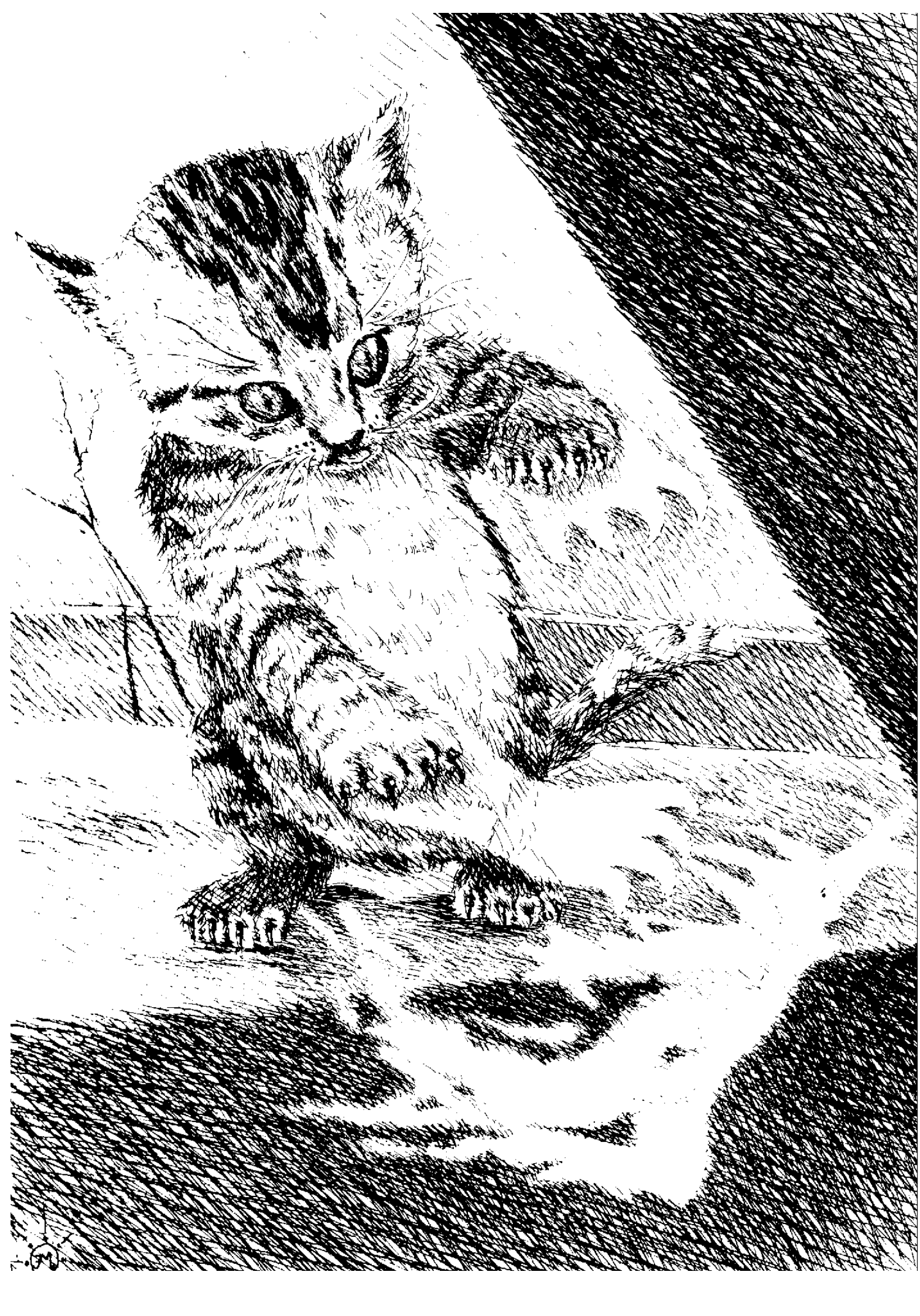

dan başka bir durumda imgeleme yetenekleri olmadığından ölüm düşüncesi onları tedirgin etmez. Hatırlamakta güçlük çekerler, hatırlamaları için neredeyse onları buna zorlamak gerekir. Bitkilerin özellikleri ve dünya ile diğer gökcisimleri arasındaki ilişkiler hakkında doğuştan çok şey bilmelerine rağmen sadece sorulduğunda cevap verirler. Gerekirse bin kez konuya dönüp sabırla soru sorulmalıdır.

Kendilerini tam anlamıyla maddeleştiremediklerinden, konuşma yetenekleri yoktur; buna karşılık, çok iyi işitirler, hatta bizim işitemediğimiz frekansları da alırlar.

Böylece, arkadaşlıklarından hoşlandıkları ve onlara gerçekten hükmedebilen insanlarla, iletişimi güçleştiren, başlangıçta çok yavaş ve cesaret kırıcı yapan işaretler ve telepatik taslaklarla haberleşirler.

Yaş farklılıklarını gösterebilmelerine rağmen daima küçük ihtiyarcıklar görünümündedirler.

Yılın belirli dönemlerinde, havanın nemli olduğu ve ayın bulutların arasından arasıra belirdiği zamanlarda, saatlerin gece yarısına yaklaştığı sırada çam ağaçlarının dallarında kaynaştıkları görülür.

Diğer zamanlarda, ağaç dallarının ana dallara veya gövdeye bağlandıkları yerlerde reçine renginde cenin zarına benzeyen eterik bir torbadan -ki büyüyene kadar bunun içinde kalırlar- ailelerini çıkarırlar. Çok küçük olan *yeni doğanlar* büyüklerle aynı biçimde ve aynı orandadırlar ve gelişmeleri sadece bir büyüklük artışı ile farkedilir. Gözlendikleri özel koşullar içinde başkaca bir değişim farkedilmez.

TOPLUM VE DİN HÜKÜMET SİSTEMLERİ

Okuyucuya sürekli olarak hatırlattığımız gibi, *Doğa Ruhları* veya *Elementaller* olarak isimlendirilenlerin türleri Hayvanlar Âleminde bulunanlar kadar çoktur: Zürafaların ve kaplumbağaların şekil ve davranışlarının balıkların ve köpeklerin şekil ve davranışlarından farklı olması gibi...

Böylesine büyük bir problem önünde, Elemental varlıkların normal bedenleşmelerinin enerji planında gerçekleşmesi ve bu yüzden insanların büyük bir çoğunluğu için gayri madde ve görülmez olmalarından, ancak sınırlı şartlarda görülmelerinden dolayı bir zorlukla karşılaşıyoruz; bütün genellemeler başarısızlığa mahkumdur. Küçük bir gerçeği büyük bir yalana tercih ederek, bir kez daha somut bir olguya değiniyoruz: Gnomlar çam ormanında yaşarlar.

Toplumun kalan kısmı ile tamamıyla bir olmalarına ve böyle hissetmelerine rağmen, her birinin bireyselliklerini koruduğu, geniş bir aileden türemiş bir

kabilede, bir toplumda yaşarlar. Bu hal, bugün büyüklerin zorla uyguladıkları eğitim (daha doğrusu anti-eğitim) nedeniyle bozulmalarından önce çocuklar arasında kendiliğinden kurulan ilişkiler ile kıyaslanabilir. Çocuklar için derisinin rengi farklı olan, kekeme ve sakat olanlar belki de alaylara konu olabilirler, fakat asla gruptan dışlanmazlar.

Bu çocuklar diğerleri tarafından, davet edilecek, yakınlaşmaya zorlanacak ve her konuda hesaba katılacaklardır. Çocuklar ve elementaller, sadece küçük sırları olduğunda ve bazı sihirli anlarda diğerleriyle konuşmak istememe gibi yaramazlıkları söz konusu olduğunda bireyselliklerini gösterebilirler.

Bu toplum Eflatun'un öngördüğü anlamda "ortak yaşamın" var olduğu bir toplum olmadığı gibi, hemen hemen tüm sosyologların şu veya bu şekilde tanımladıklarına da benzemez. Belki de, bunun nedeni Elementallerin ölçütleri arasında ilerleme kavramı bulunmayışı ve Eflatun tarafından tarif edilen gerçek anlamda bir Devlet'i kavramalarının mümkün olmayışıdır.

Her elemental kendisi için çalışır ve yaşar ama diğerleriyle yakın bir arkadaşlık içinde... Ve bazı küçük hırçınlıklarının dışında herkese güvenebileceğini bilir, buna rağmen gerekmedikçe başkalarının işlerine karışmamaya çok dikkat eder.

Görünüşte yiyecek sorunları -en azından acil durumlar için- yoktur, ve bir giyecek tüketimi göze çarpmaz. Kendi ilaçlarını hazırlamayı bilirler, sürekli meşgul görünürler. Bundan bir kovandaki arılar gibi hummalı bir faaliyet içinde oldukları anlaşılmasın, ama görünüşteki ritimleri daha sakin ve serbest olmakla beraber, ruhsal durum aynıdır. Daha ileride bunların oyun ve eğlencelerinden bahsedeceğiz.

Şu an için çalışma konuları üzerinde duracağız. Elementallerin bütün faaliyet biçimleri ve her tür yaşam tarzları şu veya bu şekilde öylesine birbirlerine zincirleme bağlanmış bulunmaktadır ki, birisinin nerede başladığı bunu takip edenin nerede sona erdiğini bilmek güçtür.

Elementaller, bitkiler, hayvanlar ve hatta insanlar alemi ile çok yakın ilişkidedirler, eğer doğa ile daha içiçe yaşam sürmek sureti ile onlara izin verirsek bize yaklaşacaklardır. Yorulmak bilmeden, tek tek çimenlerin ve yaprak yaprak bitkilerin auralarını tamir ederler. Enerjetik *şırıngalarla* zayıf kısımlara yeniden güç verirler. bitkinin yaşamasını ve soluma ile çevresine oksijen vermesini sağlayan fotokimyasal ve fiziksel olayların daha iyi gerçekleşmesi için lifleri birbiri üzerinde etkileştirerek, dalların ve yaprakların yönlerini değiştirirler.

Hayvanları manyetize ederek onları kendi arzularına göre cezbederler veya korkuturlar. Aynı şeyi insanlara, özellikle küçük yaştaki çocuklara da uygula-

maya teşebbüs ederler, fakat makinaların ahenksiz gürültüleri, haşarat ilaçlarının kokuları, alkol buharları, özellikle de astraldeki öfke formları zorbalık ve cinayet gibi kötü düşünceler karşısında irkilirler.

Çam Elementalleri, bir insanla ilişkiye veya onun yönetimi altına girilmesi gibi güç durumlar dışında, grup olarak bir ağacın çevresinden veya hep birlikte barındıkları ormandan asla uzaklaşmazlar.

Toplum biçimi Teokrasiye çok benzer, yani her grubun bir hükümdarı vardır, ama bu kişi dinsel diyebileceğimiz işleri yürütür ve onun yetkisi ne seçimlerle ne de uzlaşmalarla belirlenir, bilakis ruhtan, yaradılıştan veya kabilenin toteminden bir lütuf olarak gelir.

Hükümet sistemi tamamen doğal yani, *"Piramidal* ve *halkçı"*dır: Kendisi kadar halkını düşünen ve çalışan ve hiçbir bireyi ihmal etmeyen değiştirilmez, dürüst, örnek bir hiyerarşileri vardır. Bu geleneksel törenin binlerce yıllık kanununa herhangi bir şekilde itaatsizlik gösteren az sayıdaki bireyler yakalanır, paylanır ve topluma yavaş yavaş entegre oluncaya kadar denetim altında tutulan görevlerde çalıştırılırlar. Bunlara işledikleri suçlar hiç bir zaman hatırlatılmaz. Bu suçlar basit unutkanlıklar veya insanlarda görülen tehlikesiz obsesif delilik benzeri, psikolojik girişimlerin yol açtığı hallerdir.

Suyun su, ayın ay olması gibi kral da kraldır. Hiçbir elemental bu konuda tartışmamış veya şüpheye düşmemiştir. Bizimki gibi bir zihine sahip olmadıklarından, ne değişimleri ne de devrimleri kavrayamazlar. Bildikleri kadarından memnundurlar, ve şüphelenmek suretiyle daha fazla öğrenmeye heves etmezler. Bu yaratıklarla ilgili düşüncelere daldığım pek çok defalar, sistemlerinin binlerce yıllık muazzam bilgeliği, Doğa planı için büyük inşaatçılıkları ve ne bir telafi ne de herhangi bir şekilde karşılık beklemeden yaptıkları pek çok iyilikler beni hayretler içinde bırakmıştır. Eğer bazen güzel bir nesne veya hoşlarına giden bir insanın varlığı tarafından *cezbedildikleri* olursa, hislerinde ne sahip olma arzusu ne de şiddetli heyecan yer almaz.

Bu nesne yada insana bir yolcunun ateşe yaklaşması gibi, bazen meraktan, bazen de hoş bir duyguyu yaşamak için yaklaşırlar.

Elementallerin bizim *"devlet sırlarımıza"* eş değer sırları vardır. Yani, kralın nasıl kral olduğunu, yardımcılarının neden onun tarafından gruptaki pekçoğu arasından seçildiğini bilmem. Evet, açıkça birbirlerine saygı gösterdiklerini ve bir şekilde, yöneticilerinin büyüklüklerine dair binlerce delil verebileceklerini de biliyorum... Ama nereden geldiklerini değil.

Gerçek çalışma komisyonlarını oluşturdukları Dolunay gecelerinde periyodik olarak toplanırlar. Bu gecelerde, topluluğun gidişatı hakkında, yakın zamanda doğanlar ve ölenler hakkında ve diğer yenilikler konusundaki bilgileri-

ni, bir geleneği milyonlarca kez tekrar etmiş kişilerin tecrübe ve huzuru içerisinde birbirlerine aktarırlar.

Eşit görünmelerine ve onları birbirlerinden farklı kılacak okulları tanımamalarına rağmen, bazıları belirli konularda diğerlerinden daha bilgilidirler ve karşılıklı danışırlar. Birbirlerini kollarlar. Yardım ederler. Kabul ettikleri bir insanın sorularına cevap vermek için onu birbirlerine gönderip dururlar ki, çok yavaş ve bölük pörçük olan cevaplar içinde önceden hazırlıklı olmalıdır. Ayrıca sonradan verilen cevapların düzenlenmesi gerekir, çünkü, elementaller bu iş için yeterli değildirler.

Bunlardan biriyle arkadaş olmayı ve *büyülü dünyalarına* girmeyi başarabilen bir insan otomatikman o elementalin efendisi olur, çünkü emretme ve itaat etme dışında herhangi bir ilişki şeklinden anlamazlar. Kendi aralarındaki arkadaşlık anlayışıda belirli emir ve ödevlerin, yükümlülük ve hakların paylaşılmasından başka bir şey değildir. Bu şekilde insana, kendi doğalarına saygı gösterdiği ve onları adetlerine ve göreneklerine aykırı bir şey yapmaya zorlamadıkça itaat edeceklerdir. Bu takdirde, yararlı olmak için ellerinden geleni yaparlar, hatta, örneğin, efendisinin eve varışından önce kapı veya mobilyalarda güçlü sesler çıkarmak için tamamen maddeselleşirler.

Bunların toplumu öyle bir uyum içindedir ki, ender olarak bunların arasından birisi kendini bir insanın etkisi altında bulduğu takdirde, diğerleri kendilerine düşeni yaparken, onun yeni görevini en iyi şekilde yapabilmesini sağlamak için ellerinden gelen bütün yardımı yaparlar. Bazı hallerde, insanlar arasında hayranlık duydukları bir kişinin aralarından bazılarına iyi ve saygılı bir şekilde davranmasını hepsi masumane ve tatlı bir sevinçle karşılar.

Tören gibi nedenlerle periyodik olarak değiştirilmesine rağmen, hepsinin bir ismi vardır ve onunla çağrılırlar.

Cevaplarından tıp ve astroloji dahil bütün tabii ilimlerde uzman oldukları sonucuna varılabilir. Fakat bilgileri kalıtsal ve pratiktir, gözlenen ve aşikar olan fenomenler üzerinde teori kurmayı bilmezler.

Sanata karşı içten gelen bir eğilimleri vardır. Dans etmekten ve kırsal astral müzik aletlerini çalmaktan hoşlanırlar. Ayrıca ağaç kabuklarında, köklerinde ve yapraklarında bizim renk olarak kabul ettiğimiz titreşimlerin çeşitli kombinasyonlarını yapmaktan hoşlanırlar.

Daha sonra, diğer Elemental türlerinin bazı çalışmalarından bahsedeceğiz.

Çam ormanlarında yaşayan Elementallerin dini, barındıkları ağacın Ruhu'na ait kültürün esas alındığı bir çeşit Natüralizmdir; ona danslar, enerjetik ve astral türden enerjiler sunarlar. Kral yüce rahip olarak hareket eder, fakat herkes aktif bir biçimde törene katılır. Rahip-kral bir aracı olarak değil, törenlerin

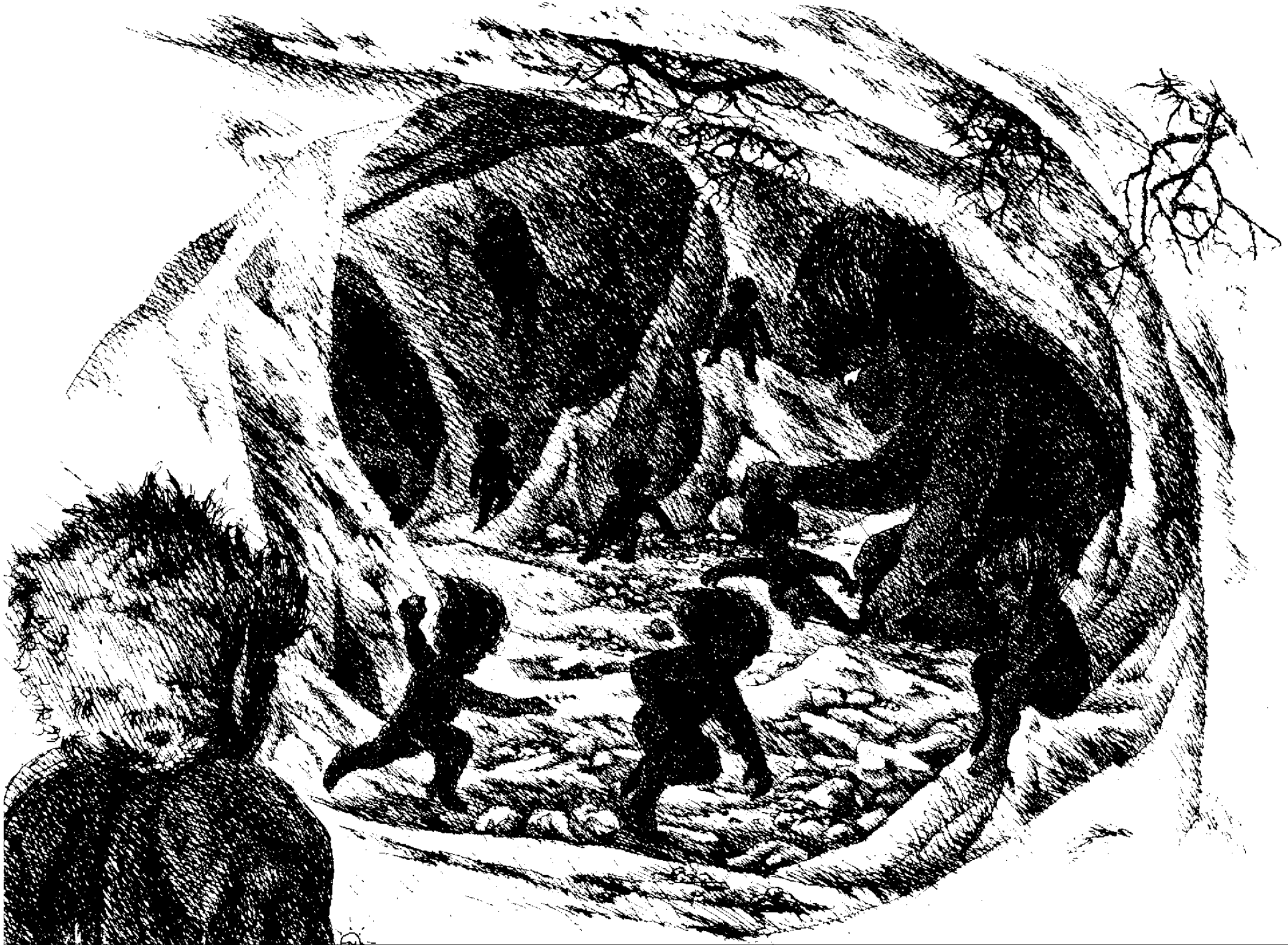

yöneticisi olarak hareket eder, fakat herkes aktif bir biçimde törene katılır. Bu kültler için dönemler vardır, ayrıca doğumlar ve ölümler için de dönemler vardır. Bildiğim kadarıyla tek bir alarm onları anında (program dışı) bir araya toplar. Bu, genellikle derinliklerde yaşayan devasa elemental canavarlardan bir kaçının yeryüzünde görülmesidir. Bunlar emici hortumlarını uzatırlar ve büyük miktarda çam elementalini yutarak beslenirler. Bu tehdite karşı herhangi bir savunma aracının varlığını kaydetmedim. Sadece kaçmak veya birbirlerini uyarmakla yetiniyorlardı.

Kökü ölmedikçe bir ağaç ölmez. Ağaç öldüğünde, ona bağlı olan ve hizmet eden Elementaller Ağaç Ruhunu bir tohuma veya bir filize nakletmek için karmaşık bir tören hazırlarlar. Ağaç Ruhu maddi varlığının dışında hemen insan biçiminde uzun ve garip bir form oluşturmuştur Herkes, ormandaki diğer Elemental topluluklarının yardımıyla, yeni ağacı hastalık ve yangınlardan korumak ve sağlıklı büyümesine yardım etmek gibi yorucu bir iş yüklenecektir. Belirli sayıda yıl geçtikten ve ağaç yetişkin bir görünüm aldıktan sonra, onu grubun Dini Merkezine dönüştürecekler ve yeni dönem başlayacaktır.

İnsan anlayışına dar gelebilecek bu *totemizmin* ötesinde, elementallerin üstün bir din duyguları vardır: Yıldızlarla dolu muazzam bir ağaca benzetilen, ağacın ve tüm evrenin Tanrısı olan *Şey* gibi. Bu, Hıristiyanlık, Brahmanizm ve Kabalistlerin halen sürdürülen Aydınlık Ağaç geleneği ile esrarengiz bir şekilde çakışmaktadır. Fakat, insanlarda sık görülmeyen bir mistik uygulama ve ihtiyat gösterirken O'ndan bahsetmekten sakınırlar.

Böylece, bireysel varlığı sürdürme, Toplum, Din ve Devlet şekli bir tek biçimde, daha doğrusu, hayatın anlamında birleşir. Çok az bir "ölümsüzlük" bilinci ile, ölümü kesin bir şey olarak değil, tersine amansız doğanın devirlerinin bir başka ifadesi olarak, kendi ölçülerinde değişmez bir şey olarak algılarlar.

ALTINCI BÖLÜM

ELEMENTALLER VE İNSANLAR ARASINDAKİ İLİŞKİLER

Elemental Dünyası ve İnsan Dünyası diye adlandırabileceğimiz iki dünya arasındaki ilişkiler XX. yüzyılın sonlarına yirmiyıldan az bir zamanın kaldığı şu sırada hakim olan düşünce akımlarının tahminlerinden daha fazladır.

İnsanlığın kontrol edemediği nüfus patlamasıyla, her zaman iyi sonuçlar vermeyecek olan *yer* değiştirmeleriyle, suni olana eğilimleri ve materyalist doktrinlerin veya dışrak (eksoterik) dinlerin çerçevesi içine girmeyen herşeyi reddetmesiyle hem kendi içinde, hem de metafizik çevresi ile kendisi arasında *sisli bir perde* germiş olduğu bir gerçektir.

Fakat gizlilik ve cehaletin ötesinde, herşey olduğu gibi durmaktadır. Bir milyon körün hep bir ağızdan güneşin mevcut olmadığını haykırmasına rağmen, güneş hergünkü gibi ışığını ve ısısını, herkese ve onu inkar eden ve ondan habersiz olanlara da göndermeye devam edecektir.

Ve biz değer kuramına göre buna herhangi bir değer vermiyoruz, çünkü Güneş kendine özgü tabiatı gereğince hareket eder, kendi kendini inkar edemez ve kendi varlığına son veremez.

Günümüzde kanaatin çok büyük bir önemi vardır. Tarihin sarkacı, bir uçtan (sözlü ifadeleri herkes için kanun olan İlahi Rehberin; Peygamberin mutlak önceliğinden), diğer uca (kanaat ve rakamın sağduyu ve niteliğe yeğlendiği güncel antitezine) kadar salınmış bulunuyor. Bir geri zekalının bulanık görüşü bir araştırmacının bilgeliği derecesinde (bazen daha da fazla) değer kazanmıştır; birer birer elde edilmiş kitle iletişim araçlarının çokluğuna ya da çıkar çevrelerinin isteklerine göre. Genel olarak kabul edilmiş bir nokta, örneğin, günde yarım milyon basan bir gazetenin, sadece bir kaç bin basan henüz tam tanı-

tılamamış ve tam dağıtımı yapılamayan bir gazeteye nazaran gerçeklere daha çok yer verdiği inancıdır.

Böylece insanlar, çok yaygın kitle iletişim araçlarını kullanan, kamuoyunun gizli sahiplerinin istediği biçimde, gerçek ya da gerçekdışı, doğru ya da yalan şeylere inanırlar.

Zamanın akışı içinde, bilimin ve aynı zamanda dinlerin söyledikleri şeyler hususunda sonradan pek çok defalar açık bir şekilde çelişkiye düşmeleri, belli savların yanlışlığı konusunda bizleri ciddi bir şekilde uyarmalıdır. Fakat bu yapılmıyor. Çünkü kitle iletişim araçları o kadar yaygınlaşmış ve insanın bilinçaltını o derece etkilemişlerdir ki, aynı derecede boş ve ukala olan savlarla, yer değiştiren savların yüzyıldan az bir zamanda aksini savunur olmalarına karşılık, bilimler gerçek, dinler ise inanılmaz olarak kabul edilmektedir.

Bunun, gerçeği arayan ve onu her buluşunda doğrulayan bir düşünce tarzının evrimci karakterine cevap olduğu düşünülebilir, fakat bu bir yanılgı ve doğaya ters düşen bir ayrıcalık olurdu.

Apaçık olan sebepler nedeniyle, bir çocuk gelişip yetişkin bir insan haline geldiğinde, bu insan dış görünüşünden İç Yapısına kadar çocuğu kapsamalı ve onu ifade etmelidir, aksi söz konusu olamaz. Bununla beraber, bu bilimler ve inançlar bakımından aynı şey demek değildir ve binlerce örneği bulunmasına rağmen, okuyucunun hafızasını canlandırmak ve kendisinin arzu edebileceklerini seçebilmesine imkan vermek amacıyla bunlardan birkaç tanesini vereceğiz.

XIX. yüzyılın ortasında Avrupa'nın büyük üniversitelerinde *bilimsel* olarak, havadan ağır cihazların uçamayacağı iddia edilmekteydi. Bunu takip eden asırda ise Avrupa'nın büyük üniversiteleri aksini ileri sürmüşlerdir.

Devletin ve Kilisenin çifte sansürü asırlar boyunca XIX. yüzyıla kadar yazılı ve sözlü her tür ifade üzerine Santo Oficio (Engizisyon) şekli altında kabul edilen bir kurumdu. Bugün Devletler ve Kiliseler ifade özgürlüğünün kısıtlanmasını skandal yaratarak onaylamaz bir şekilde davranmaktalar ama daha az bir derecede olsa da, kamuoyu arkasından aynı davranışları sürdürmekteler.

Vatikan'ın yayınladığı günlük dergi *I'Osservatore Romano,* Papa Jean-Paul II tarafından bildirilen görüşleri aksettirerek, astrologları ve yıldız falcılarını sert bir şekilde suçlamıştır. Fakat Leon X ve Paul III isimli papalar, kim olduklarından bahsetmeksizin, astrolojiye inanmışlar ve hatta Kardinalleri ikna etmek için en uygun zamanın ne olacağını öğrenmek için astrologları görevlendirmişlerdir.

Papalığın emri ile eski Roma Sapienza Üniversitesi bir Astroloji Kürsüsü kurmayı kararlaştırdı, halbuki daha önce aynı Kutsal Ruhun zorunlu olan sözde

ilhamı ile diğer Papalar 447 yılında Toledo Konseyi'nde ve 561 yılında Braga Konseyi'nde bu bilimi mahkum etmişlerdi.

Piço de la Mirandole gibi bir din adamı şöyle demişti; "Astroloji felsefeyi bozar, tıbbı değişikliğe uğratır, dini zayıflatır, putperestliğe yardım eder, insanları zavallı, endişeli, kaderci, esir ve bedbaht hale düşürür".

Hatırlarsak, Papa II. Jules astrologlarına taç giymesi için en elverişli günü seçmelerini emretmişti, çelişki açıktır. Bunlar biçimsel değişiklikler veya geçici uygulamalar değildir; bunlar kesin redler ve çelişkili uygulamalardır. Bütün *dogmatikler,* savları ne olursa olsun, kargaşa ve cehaleti vurgulamaktan öteye gidemezler.

Aynı şeyler Elementaller konusunda da aynen cereyan etmektedir. İnsanlar mekan ve zamanın psikolojik yabancılaşmalarına ve tarzlarına göre bunlara inanır veya inkar ederler. Fakat bütün bunların ötesinde, Elementaler vardır ve sayısız bin yıllarca varlıklarını sürdürmektedirler. İnsanlık bunların varlığının kanıtlarını toplamıştır. Ve önemli olan şudur: Ülkesi ve çağı ne olursa olsun, bütün bu kanıtlar birbirleriyle uyum içindedirler. Eşki dinler, yaşayan dinlere nazaran daha fazla *çevrebilimci* (ekolojist) olarak Gizemler üzerine kurulmuşlardır ve Elementalleri özümleyerek onları *Azizler* mertebesine yükseltmişlerdir.

Elementaller, pınarların, dağların, ırmakların ve yolların yöneticileri olarak insanlarla fiziksel ve psişik ilişkilerde bulunurlardı.

Çok eski çağlardan beri herhangi bir vahşi hayvan ırkının ehlileştirilmesine asla muvaffak olunamadığı hususuna okuyucunun dikkati çekilebilir. Hatta bunlar birey halde ayrılsalar da yavruları aynı içgüdülerle doğar ve büyürler ve insanlara aynı tehlikeleri arzederler. Elemental Dünyasıyla yoğun ve sık ilişkiler nedeniyle eskilerin sahip olduğu sır, bir hayvan ırkının Grup Ruhunu gerçek büyüler ile öyle bir şekilde etkilemekteydi ki, elverişli yerleşme ve çiftleşme yardımıyla uygun bir şekilde vahşi boynuzlu hayvanların insanlarla birlikte yaşamasına, insanlar için çalışmalarına izin vermelerine ve sakin bir şekilde ağılda kapalı kalmalarına uyum sağladıkları görülmüştür.

Saklı artezyen ve su kaynaklarının nerede bulunduklarını onlara öğretirler. Bu nedenle Batı, son onbeş yüzyılda Elementallerin mabetlerde yoğun bir şekilde adak almamaları nedeniyle, sadece en son Romalılar'ın ve daha önceki milletlerin yararlanmış oldukları su kaynaklarını tekrar keşfedebilir.

Ama, elektronik cihazlara ve geliştirilmiş radyestezi tekniklerine başvurarak, gerçek bir maden syu kaynağının bulunmasına ilişkin kaybedilen bilimden haberleri bulunmamaktadır.

Elementaller insanlara mimarideki gerilmelere dayanıklı ve kozmik ve yer-

sel enerjileri nazarlıklar haline çevirerek kanalize eden taşları ve maden damarlarını insanlara gösterirler. İnsanlara yararlı çiçekleri ve bunların aşk ve ölüm törenlerinde nasıl kullanılacağını öğretirler. Hayvanların Grup Ruhunun Doğada değişiklikleri hissettiğinden kehanet amacıyla insanlara kuşların uçuşunun, balık sürülerinin ve hayvan sürülerinin hareketlerinin anahtarını verirler.

İlk zeki ırkların insanları, aynı zamanda Tanrıların isteklerini yerine getiren Elementaller tarafından denizcilik ve tarım sanatları konusunda eğitilmişlerdi. Bir fırsatta gökyüzünde ateşi indirttiler ve yeryüzünün derinliklerinden bunu çıkararak insana sundular. Bütün varlıklara ilham veren ilk geometrik yazı işaretlerinin şimşeklerle taşların üzerine nasıl oyulacağını gösterdiler.

Doğal kristallerin, yani ilk rahip kralların, bilge başlarını ihtiyatlı bir şekilde çevreleyen mücevherlerin, gücüne ait bilgileri insanlara aktardılar. Hatta, manyetik yükleri nedeniyle en çok nelerden korktuklarını insanlara öğrettiler: Önce çiy tanelerinden, sonra da savaşçıların elindeki tuz ve yıldızların ışığı ile yüklü, sihirli ve değerli taşların katılaşmasıyla şekillenen kabzaları olan kırmızı ve siyah metalden yapılmış keskin ve sivri formlarını kullanmasından korkuyorlardı.

Vaftiz Anası kılığına girerek cinsel olgunluğa erişmiş bireylere doğru bir şekilde çocuk sahibi olmayı ve çocuğu dünyaya nasıl getireceklerini öğrettiler. Erkekleri ve kadınları çalışma, savaş ve aşk oyunlarına kışkırttılar. Yüksek derecedeki Tanrılar ile insanlar arasında köprü teşkil ettiler ve dinsel ve gizemsel bağın sonsuza dek sürüp gitmesi için himaye ettiklerini kutsal yerlere götürürler.

Bugün, sun'i bir hayat tarzı insanlar ile Elementaller arasındaki ilişkinin büyük ölçüde yerine geçmiştir. Bununla beraber, materyalist uygarlığın henüz ulaşamadığı bölgelerde, geçici de olsa bağlantılar korunmaktadır. Makinelerin, gürültülerin, çevre kirlenmelerinin ve karmaşık büyük yığınların onları dehşete düşürdüğünü düşündüğümüzde, Elementallerle olan eski anlaşmamızdaki büyüden uzaklaşmakta olduğumuz sonucunu çıkarmak hiçte güç değildir. Ama eski antik çağlardan daha seyrek olmak üzere, Elementaller insanlarla ilişkilerini sürdürmekteler.

ELEMENTALLERLE YER YER KURULAN TEMASLAR

Avrupa folklörünün iyi incelenmesi, son zamanlardaki Elementaller ve insanlar arasındaki temasları ortaya çıkarmaktadır. Sadece küçük cüceler ve su

perileri değil, tüm Elementallere ait ortak bir özellik ve Elementallerin doğası hakkında bilgi daha ileri sayfalarda açıklanacaktır. Bedenleri tam anlamıyla fiziksel olmadığından, boyut ve şekil değiştirme yeteneğine sahip oldukları gibi, kendilerini böceklerin, dağların, hayvanların, bitkilerin ve insanların kılığına da sokabilirler. Çok ender hallerde Tanrıları kıyafetine bürünerek onların bir aracısı durumuna dönüşürler.

Halk inancında bunlar bütün dinlerin düşmanı olarak geçmekte ise de bu bir yalandır. Bunun aksi doğrudur. Hatta, bugün şöyle ya da böyle ezoterik özelliklerini kaybetmiş olan cahil rahip din adamları, olabildiğince tüm silahlarıyla Doğanın yaratıklarına saldırma ve onları suçlama alışkanlıklarına sahiptirler, bunların sakin bir karakterleri olmasına rağmen, kışkırtıldıkları zaman çok şiddetle tepki gösterebilirler, istemedikleri korkutucu güçlere dönüşürlerdi, böylece her tip rezalete neden olurlardı; kendi kafalarına taşla vuran ve sonra yaralandıkları taşı lanetleyen bazı insanların cahilliği yukarıda anlatılanlara örnektir.

Elementaller, hemen hemen eterik bedeni olan tüm yaratıklar gibi alacakaranlıkta, saklı ve uzak yerlerde çok kolaylıkla kendilerini gösterirler. Kuvvetli bir kum fırtınasının cildimizdeki etkisi gibi fotonik rüzgar akımları da onların eterik bedenlerini yaralar. Fakat özellikle Ege denizinin en manyetik adaları olmak üzere, Akdeniz'e çok yakın yerlerde değişik şekillerde bulunurlar, güneşi sevdiklerinden onun ışınlarına dayanıklı olurlar ve öğleden sonraki ilk saatlerde görünürler. Tamamen bir insanın görünüş ve boyutlarındadırlar ve klasik antik çağda Apollon'un ışığının yoğunlaşmasından meydana gelen etlerinin aynı şekilde sert ve elle tutulur hale geldiği söylenir. Bazı hristiyan teologlarının bazı meleklere atfettiği melek teni gibi bir şeydir.

Bu güneşle ilişkili Elementallerin güzelliği dillere destandır ve hangi cinsiyetten olursa olsun, genç insanları ayartmaktan hoşlanırlar ve bu insanlardan onların oyunlarına kedilerini kaptıranlar sık sık sinir bozukluklarına maruz kalırlar ve sabit düşünceler, saplantılar içinde deliliğe kadar sürüklenirler. Çok *şanslı* olanların konuşma yeteneklerini kaybettikleri veya kör oldukları söylenir. Karanlık yerlerde normal olarak hayal meyal görünen ve varlıkları bir şekilde içgüdüsel olarak sezilen ilginç şekilli bir *Elemental alemi vardır.* Bazı durumlarda, elverişli bir yerde korku ve merak dolayısı ile etkilenmiş bir insan psişizmi söz konusu olduğundan, kendilerini görünür hale getirirler ve kendilerinden yol vermesi istenilen veya kendilerine sadaka verilen insanlar kılığına girerler.

Büyücüleri ve gerçek okültistleri bir tarafa bırakırsak, bunlarla kolaylıkla temasa geçme olanağına daha fazla sahip olanlar çocuklar, hastalar, hamile kadınlar ve yaşlılardır. Elementallerin yaradılışında çok zayıf kimselere karşı

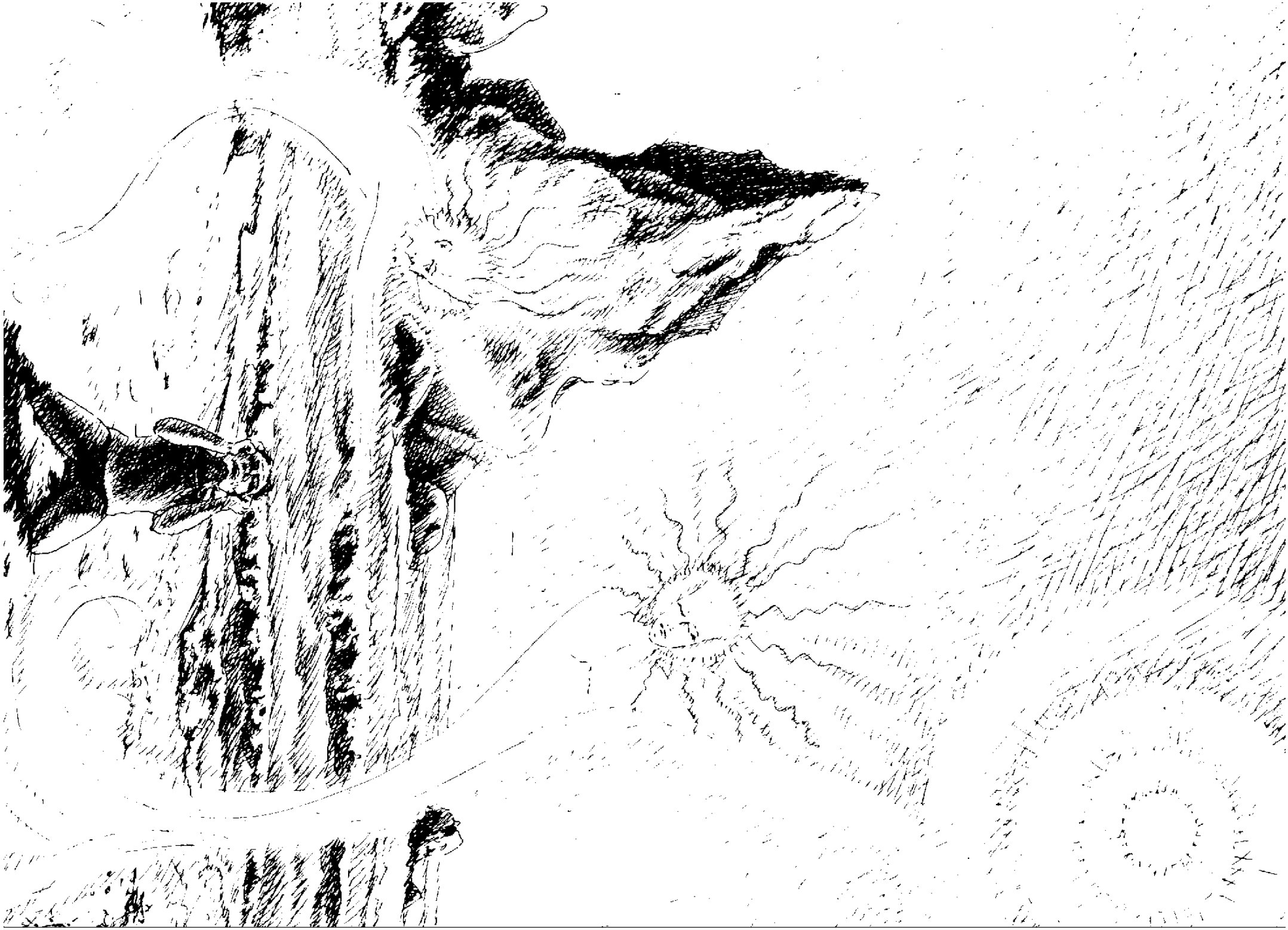

içten gelen bir yardım isteği, şaka yapma, yaramazlık ve öç alma arzusu gibi bir karışım vardır. Bu son arzu özellikle alçak veya ölçüsüz derecede mağrur veya despot kişilerin karşısında kendini gösterir. Meraklı çocuklar gibi, çok güzel veya deforme vücut yapıları ile diğerleri arasında göze çarpan insanlara karşı özel bir ilgi duyarlar.

BİR ELEMENTALİ GÖRMEK İÇİN ELVERİŞLİ ŞARTLAR

Ne okült şeylerden ne de şeytan çıkaranın huzuruna herhangi bir Elementalin gelmesini mecbur eden araçlardan bahsetmeyeceğiz. Bir Elementali -herhangi bir art niyet gözetmeksizin ve sadece Ruhuna bir yarar elde etmek amacıyla- *hissetmek* veya görmek gibi kuşkusuz ilginç bir tecrübeyi yaşamak isteyen herkesin uymak zorunda olduğu düzenlemelere değineceğiz.

Gnom tipinde bir Elementali görmeyi veya onunla temasa geçmeyi mümkün kılacak olan, birbirini takip eden bir kaç kelimeyi belirteceğiz.

Birinci Safha: Normal bir girişi olan, tercihen ormanlık, insan topluluklarından uzak bir yer bulunuz, ve o yere isteğinizi azaltabilecek ne üzüntülü ne de kederli bir durumda gitmeyiniz. Fiziksel çabaya uygun olmayanların, *dağcılığa* ya da *kırsal kesime* alışkın olmayanların rahatsız edici duygusal sonuçları nedeniyle bu tip maceralardan kaçınmaları gerekmektedir. Aksi takdirde, gerçek Elementallerin reddedilmesine ve Doğa Ruhlarıyla hiç bir alakası olmayan zihinsel formların ve vizyonların cezbedilmesine yol açacaktır.

İkinci Safha: Girişiminizi ne bencillik ve ne de övünmek için arkadaşlara veya aile büyüklerine anlatmayacağınızdan emin olarak, derin bir şekilde tahlil ediniz.

Güven duygusunu arttırmak için ilaç, tütün ve alkol almayınız, basit bir şekilde besleniniz ve deneye başlamadan bir kaç ay öncesinden mümkün mertebe saf bir hayat sürünüz.

Üçüncü Safha: Seçilen yere ya tek başına ya da mutlaka aynı şeyi araştıran küçük bir grupla gidiniz. Mümkün olduğu ölçüde az gürültü çıkararak ve az konuşarak bir çadır kurunuz veya köy evi tipinde bir ev yapınız. Elementallere rastlanılacağı umulan yere giderken, gümüş ve altından başka bir maden kullanmayınız ve mümkün olduğu kadar sentetik eylaftan dokunmuş veya iyi tabaklanmamış deriden mamul giysilerden sakınınız.

Bedenen temiz ve her türlü korku ve peşin hükümlerden uzak, saf bir zihine sahip bulununuz. Tüm endişelerden kaçınarak sakin bir halde hazır olunuz. Barışçı ve dostça amaçlarla bir Doğa Ruhunu görmek veya onunla temas kur-

maktan başka bir şey istenmediğini zihnen tekrarlayınız.

Aromalı şekerlemeler, meyveler veya parfümler götürülebilirsiniz ve bunları Elementallerle alış-veriş amacıyla değil, sadece onlara hediye etmek üzere gözlemcilerin bulunduğu yerin 50 metre kadar ilerisinde bir yere koyunuz.

Dördüncü Safha: Tasarlanan buluşma yerine mümkün olduğu kadar sessiz, aynı derecede dikkatle ve aynı iyi istekle gidiniz. Çimenler üzerine veya bir ağaç dalı üzerine oturunuz ve güneş battıktan itibaren gece yarısından sonraki saatlere kadar bekleyiniz; biraz su ve bir avuç kuru yemişten başka bir yiyecek veya içecek götürmeyiniz.

Diğer bütün fizyolojik ihtiyaçlardan kaçınınız. Sürekli uyanık kalınız. Kalınacak gün sayısının planını yapınız ve sonuçta başarılı olunsun ya da olunmasın belirlenen gün sayısı kadar kalınız. Bir Elemental görme durumunda, mutlak *sükuneti* muhafaza ediniz ve *doğaüstü* bir şey değil, tersine onların da bizim gibi Tanrının yaratıkları olduğunu unutmayınız. Ona bir şey söylemek istediğiniz takdirde bunu zihnen, gerçekten konuşuyormuş gibi ölçülü bir mesafeden yapınız. Son durumda, sadece solukla ve güç işitilebilir, fakat açık ve anlaşılır bir biçimde konuşunuz. Doğa Ruhunun size göstereceği şeylere iyi niyet göstererek asla korkuya kapılmayınız. Bir şey gören veya gördüğünü sananlardan paniğe kapılanlar, bir el fenerini açarak kaçar ve hayatı boyunca bu girişimini tekrarlamaz ve daha ziyade Ruhunun derinliğinde kendi zayıflığı için Kaderin Efendilerinden merhamet dileyerek bunu yapacağı hayırlarla veya deneyim geçirdiği o çevrenin fakirlerine bağışlarla dengelemek ister. Buluşma yeri insanlara ait bütün kalıntılardan, artıklardan temiz olmalıdır ve deney için Yeniayın dolunaya dönüştüğü zaman süresinde (kesinlikle bu kuralın dışına çıkılmamalıdır) bir kaç gece süren bir dönem seçilmelidir.

Beşinci Safha: Gözlem başarı ile veya başarısızlıkla sonuçlanabileceğinden öngörülemeyen meselelerden sakınmak amacıyla bunlardan yabancı üçüncü şahıslara sözetmeyiniz. En iyisi, kendi deneyiminizi anlatmak için sahte coşkunlukların ve sahte hayal kırıklıkların bırakılacağı bir kaç senenin geçmesini bekleyip, şahıs adı vermeden onu hikaye ediniz.

Bir Elementalle bağlantı kuran veya onu görenin en iyi olmadığını, ve bunda başarılı olamayanın da çok kötü olmadığı hatırlanmalıdır, çünkü Tanrının bize ayırdığı yollar esrarlıdır ve muammaları çözmeye veya yorumlamaya çabalamak mutluluk vermez, çünkü bunlar bizim bugünkü bilincimizin kavrayışının ötesindedir.

YEDİNCİ BÖLÜM

ELEMENTALLER İLE DOĞA OLAYLARI ARASINDAKİ İLİŞKİLER

XVIII ve XIX. yüzyıllarda, batıdaki kiliselerin öğretilerine az çok haklı nedenlerle tepki olarak beliren materyalist doktrinler, uygar dünyadaki insanların büyük kısmındaki nedensellik düşüncesini ve var olan herşeydeki, anlamları birer birer yok ederek, rastlantı inancını yerleştirmişlerdir. Binlerce yıldan beri kabul görmüş olan nedensellik düşüncesi, esrarengiz bir şekilde uzanıp giden kainatın yaratıcısı olarak üstün bir varlık veya Tanrı kavramını da kapsamakta idi. Yaratıcı sadece galaksilerin gidişatını değil, aynı zamanda ipek böceklerini ve -ki bu onuncusunda diyalektik materyalistler mutabık kalmayabilirler- insanları da görüp gözetmektedir.

Önce kilise ve papazlara karşı başlayan materyalizmin afarozu sonradan sanatların, edebiyatların ve bilimlerin geleneksel biçimlerini de içine aldı. Geleneksel ne varsa saçma görüldü, çünkü, iyi biliyoruz ki, tepelerden kopup gelen bir çığ yada toprak kayması yolun kenarında durdurulamaz, kinetik enerjisini kaybedene kadar önüne ne çıkarsa alıp götürür. Böylece, korkaklardan ve *kayıtsızlardan* (bunları İsa'da lanetlemiştir) yararlanan materyalizm canavarı, geçmişten halkın elinde kalan bütün değerleri önce gömmüş sonra ayaklar altında çiğnemiştir.

Yeni şeyler öğrenildi, fakat eskilerin unutulmasıyla materyalist uygarlığın kibirli hamlesi sıfırda kaldı. Şahsi artıklarının yarattığı çevre kirlenmesi Dünya adını verdiğimiz bu gezegenin hayatı için müthiş bir tehlike oluşturdu.

O halde, gündoğumunda ve günbatımındaki renklerin sadece ışığın yansıma ve kırılmaları olarak, denizlerin rengindeki farklı tonların termokimyasal bileşimlerin sonucu olarak ve bitkilerin, hayvanların ve insanların başlangıç

ve bitişlerinin kör tesadüfler olarak algılanması bizi şaşırtmamalı. Herşeyin böyle görüldüğü bir dünyada, hiçbir şey önemsiz ve sıkıcı olmaktan kurtulamaz ve bunlar günümüz uygarlığının çocuklarını dahi uyuşturucu ve intihara sürükleyen tarifsiz acıların sebebidirler.

Ezoterik filazoflar olarak, olaylar arasındaki etkileşimi hiçbir zaman inkar etmedik ve etmiyoruz. Ve geçmişin saygıdeğer isimleri adına rica ediyorum; bizi ne konularda her zaman var olmuş şarlatanlarla ne de cüce beyinlerden çok göbeklerinin çevresi ile ilgilenen eksoterik din adamları ile karıştırmayınız. Fakat, sonuçlar birşey, sebepler ise başka bir şeydir ve aynı zamanda başka sebeplerin sonuçlarıdırlar. Üstelik sadece fiziksel değil, Hindular'ın karma öğretisinde işaret edildiği gibi, bunlar bütün olaylara ve olay-bilime anlam ve nihayet veren metafizik sebeplerdir.

Geleneksel bilim bize Doğa Ruhlarının bütün doğa olayları ile ilişkili olduğunu öğretir. Ceviz Grup Ruhları onları daha sağlam yapmak için ceviz kabuklarının büyüme ritimlerini sağlayacak tecrübe birikimine sahiptirler ve filizlenme için en uygun zamanda sert kabuğun kırılması için tohumun kıvrımlarında yeteri kadar nem tutabilirler. Aynı tecrübe balıkları esnek ve hidrodinamik yapmak için pulları; takipçilerini korkutması için gece kelebeklerinin kanatlarına baykuş gözleri dizayn etmiş ve kendilerini aydınlatarak cazip kılabilmeleri için derin deniz yaratıklarına fosforlu ışık yayma özelliği vermiştir. Zifiri karanlıkta uçabilmeleri için yarasalara süpersonik ses yeteneği ve göçmen kuşlara hayatları pahasına yaptıkları uçuşları gerçekleştirmeleri için bir türlü jiroskop vermiştir.

Yüksek seviyeli Elementaller kullanışa güzelliği eklediler ve mavi deniz örtüsünün sınırlarını beyaz köpüklerle süslediler, bulutlardan kale ve şehir modelleri, kayalardan sert çehreler oluşturdular. Gündüzleri güneşin gözlerimizi kamaştırması, yıldızların karanlık gecelerimizi aydınlatması için ellerindeki bütün imkanları kulladılar. Bunların hiçbirini yaratmazlar, çünkü bu onların olanaklarının ötesindedir, fakat bizim onlara hayranlık duymamıza izin verirler. Ve doğaya, bizi dayanıklı yapan ve bu boyutta bize mutlu anlar yaşatan ses ve renk darbeleri vururlar. Müzik, renk, mimari, dans herşey bu büyük sanatçılar tarafından uyumlu olarak birleştirilmiştir.

Elementallerin diğer bir türü olan Koruyucu Melekler, bedbaht ruhlarımıza ümit ve neşe verirler. Şeref kokan sancakların rüzgarlarındaki Silfo'ların yardımı ile bizi ayağa kaldırırlar. Gnom'larla işbirliği yaparak saklı definelerin bulunması ve hiç kimsenin çaresizcesine kendisini yalnız hissetmemesini sağlarlar. Bir zamanlar Anubis veya Caronte'nin hizmetkarları olan bu varlıklar, bugün ölümün ve yeni bir hayata doğuşun en zor anlarında Ruhlara yardım etmekteler. Seçkin kişilerin dğduğu anda yıldız haritasını oluşturan gökcisim-

lerinin arasındaki ilişkiye göre, Hadalardan doğan kişilere yetenek verme konusunda katkıda bulunmalarını isterler.

KORUYUCU MELEK

Hıristiyanlığın eski gizemli dinlerden almış olduğu pek çok mitolojilerden (psikolojik gerçeklerden) bir tanesi Koruyucu Melek'e ilişkindir.

Eski öğretilerin dediğine göre, bir çocuk dünyaya geldiği zaman üstün özellikleride onunla birlikte birden doğmaz, ancak yavaş yavaş oluşur. Çünkü yeni doğan çocuğun gerçek bir zihinsel (mental) bedeni vardır, ancak duygusal bedeninin alt-zihinsel bedenini kullanabilir. Bu onu yaşam koşulları karşısında narin yapar. Bu yüzden, yedi yaşına kadar, sakınılması gereken tehlikeli şeylere karşı sanki bir iç ses gibi onu yaratan ve yorulmak bilmeden onu izleyen bir Elementalin gözetimindedir. Bu içgüdüsel en azından eğitilmiş bir zekanın tezahür şeklidir, çünkü daha ileride Elementallerin tam anlamıyla *zeki* olmadıklarını göreceğiz.

İnsan şeklinde, genellikle de büyük kanatlara sahip çok güzel bir genç kız (eski sembolizmde *koruyucu* ve aynı zamanda *ölümün mevcudiyeti* anlamında) şeklinde görünür. Bazen elinde ışık saçan bir leylak demeti ya da basit bir fener taşır.

İstisnai durumları saymazsak, sadece çocuklar onları görebilirler veya bir şekilde algılayabilirler. Bedeni oldukça plastik yeteneğe sahip olup, çocuğa çok sevimli görünen formlar alabilir. Eğer çocuk alıcı olursa, ona oyunlar öğretir, dansçı Gnomlarla ve çiçeklerin çevresindeki telaşlı Elfo'larla tanıştırır.

Koruyucu Melek, doğanın ayırım gözetmeksizin bütün insanlara sunduğu bir hizmettir. Ne yazık ki, son ikiyüz yıldan bu yana çevre kirlenmesi ve büyük şehirlerdeki çocukların eğitimindeki otomatizma ve bu yüzden çocukların vaktinden önce yetişkinlerin hayatına katılmaları doğanın esirgeyici gücünü ve Koruyucu Meleğin etkisini azaltarak, bozulan neslimizin önünde onu çaresiz bırakmış ve taşlaşmış bir şahite dönüştürmüştür.

DÜĞÜMLERİN ESRARENGİZ GÜCÜ

Bütün eski büyülü sembollerin gösterilişlerinde birbirine geçen figürler görmekteyiz. Neolitik Japon seramiklerinin üzerindeki balık ağı işaretlerinden Hin-

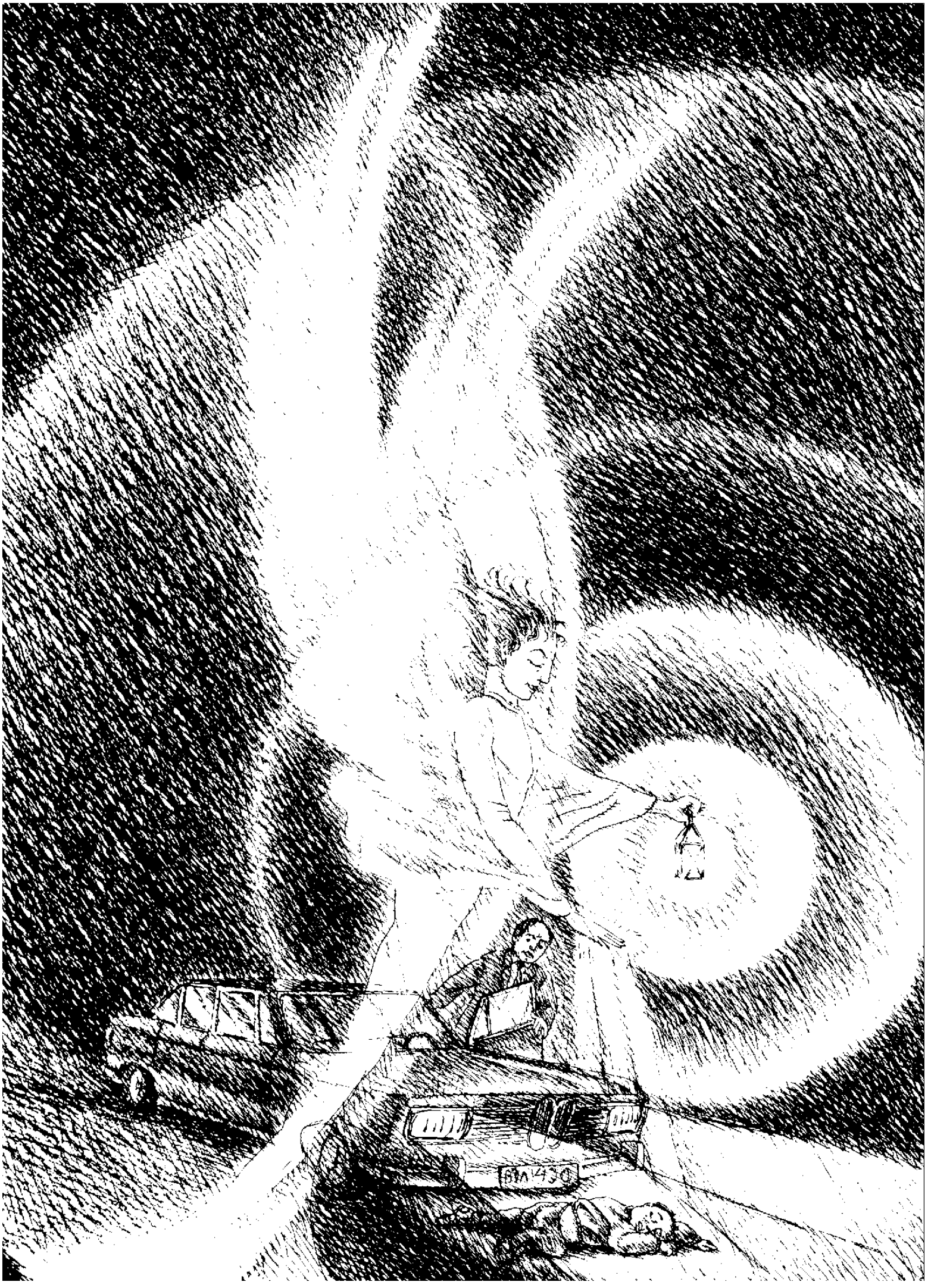
BM 430

du tapınaklarındaki svastikalara, Yunan vazolarına, Teotihuacan Beşlemelerine (quincunces) ve daha sonradan Katolik Piskoposların şapkalarını süsleyecek olan Orta Çağ düğümlerine kadar bunlara rastlamaktayız.

Bütün zamanlarda denizcileri düğüm atma ve çözme konusunda bir sanat ve bir tören geliştirmişlerdir ve her bir denizcinin düğüm atış biçimlerinden binlerce yıllık Poseidon'un Oğulları Tarikatı'na ait olup olmadıkları anlaşılmaktadır.

Kelt ve Roma tılsımları parmakları birbirine çapraz durumda olan bir el şeklinde görülür ve bugün hala pek çok kişi şanslarının kötüye gitmesini önlemek için bu işaretleri yaparlar.

Gnomlar ve Hadas'lar türünden bazı Elementaller eski ağaçların budak (düğüm) yerinden açılmış olan kovukların içinde kolaylıkla görünebilirler.

Düğüm ve iplik çilesi Elementallerin, cinlerin ve hatta büyük meleklerin dünyasıyla çok sıkı bir ilişkidedir. Parcaslar tarafından örülen ki, bunlardan, Atropos'un sihirli makası ile ipliği kesmesi kişinin ölümü anlamına gelir ve sökülen bir iplik çilesidir. Tarihteki Elementallerin Büyük İskender'e Asya'yı fethinin ön şartı olarak sundukları da bir düğümdür. Bu düğüm bazılarına göre, sihirli bir at arabasının okuna bağlanmış, bazılarına göre de Uzak Çin'den gelen eski düğüm kültürüne ait büyük bir kitabın kalıntılarıydı.

Aynı zamanda, bir çocuk doğduğu anda göbek ordonuna atılan da bir düğümdür, bu yüzden Delfoiler'in *Onfalosu* düğümler ve örgü motifleri ile kaplıdır. Bir düğüm Tarıların Oidipus'un karşısına çıkardığı yol kavşağıdır ve bu kavşakta o kendi trajedisini seçer; Mısır kökenli Tarot kartlarındaki çapraz ve ortaçağ mitolojilerinde inisiyasyon aşamasındaki şövalyelerin karşısına çıkan patikaların yol ayrımı da düğümdür.

Böylece, insanlık tarihinin her anında düğüm, insanların Elementallerle ve onları yöneten Tanrılar'la birliğinin sembollerden bir tanesi olagelmiştir. İlk örnekler (Arşetipler) ne birbirlerine kaynaşmış, ne de ayrılmaz bir şekilde birleşmişlerdir. Sadece esnek bir şekilde sabittirler ve işlevsel hale geçtiklerinde karanlıkta varlığa ve müziğe dönüşürler... Birbirlerine bağlanırlar.

ELEMENTALLER DÜNYA DIŞINDA MI?

XX. yüzyılda insanın kendini evrende göstermeye başlaması, şu ana kadar iki insanın fiziksel olarak ayda yürümesi ve özel cihazlarla güneşin ve daha uzak gezegenlerin fotosferlerinin incelenmesi gibi bütün psikolojik *açılışlara* rağmen ve *dünya dışı* olan keyfi bir şekilde ayırımın yapılmasına devam edili-

yor. Eğer gerçekten evren kavramımızı genişletebilir ve gezegenimizi muazzam bir ormanın bir ağacı gibi görmeyi başarabilirsek şu an bize uzak olan pek çok şeyi anlayabiliriz.

Fakat, dünyamerkezcilik (geocentrism) ve insanmerkezcilik (antropocentrism) süreci çok uzun olup, çok büyük bir atalete sahiptir. Bu satırların yazıldığı sırada, hala milyonlarca insan, Tanrı'nın bu gezegende yalnızca belirli bir insan topluluğu için ve o da bir defaya mahsus olmak üzere belirmiş olduğuna inanıyor. Bu da, "dünyadışı"nı dünyadan daha az önemli kavramlar mozağinin tek bir parçası durumuna indirgiyor.

Diğer taraftan, yüzyılımızın büyüyen problemleri -onlar için herhangi çözüm görülmüyor- insanlarda bütün bunların "dışına kaçma" psikozu yaratmıştır. Hala kesinleşmemiş ve doğrulanmamış olan uçan cisimlerin gözlenmesinden, diğer dünyalardan gelen istilacılar (insanlığın evrimini izleyen kurtarıcılar ve aynı zamanda kötülerden öç alacak masum melekler gibi) üzerine bir yeni mitolojide oluşturulmuştur.

Bu yüzden Elementallerin dünya dışından gelip gelmediği veya dünyanın dışında da Elementaller olup olmadığı sorusunu soranların sayısı bir hayli kabarık.

Eğer sorunu köken konusunda derinleştirirsek, Dünyanın ezelden beri var olması imkansız olduğundan hepimizin Dünya dışından geldiği sonucuna varırız. Ölümsüz insan ruhu, Dünya var olmadan önce başka bir yerde yaşamış olmalı ve bu gezegen fiziksel devrini tamamlayıp tahrip olduğunda gene başka yerlerde evrimini sürdürecektir. Uzay gemileri ya da çağımızdakine benzer füzelerle buraya geldik demek istemiyorum. Eski öğretiler bize, üzerinde yeni tecrübeler edinebilecek ve yeni inşaa edilmiş olan bir yer için eskisi ve harap olanı terkederek *mekan* değiştiren büyük Ruh gruplarının kozmik göçlerinden bahseder.

İnsanlarınkinden değişik de olsa, Elementallerin bir hayat formuna sahıp olmaları nedeniyle, bunlarında gezegenden gezegene, bir gök cisminden diğerine -var olan herşeyin anlamını vurgulayan esrarengi bir rota izleyerek- göç ettiklerini farz etmeliyiz.

Aynı şekilde, daha önce değindiğimiz gibi, aynı gökcisimlerini yöneten ve koruyan Elementallerin var olduğu ve bunları az çok küresel bir beden görevi gören gökcisimlerinin kendi Ruhları ile karıştırmamamız gerektiği hatırlatılmaktadır. Tibetliler evrendeki maddesel bedenlere gözcülük eden bu muazzam ve çok kudretli Elementallere Işık Chohanları veya Dyhan Chohan adını verirler. O halde bizim Dünyamızında yönetici bir Dhyan Chohan'ı vardır ve bütün diğer göksel küreler için de bu böyledir.

Bundan başka, dünya dışındaki uzayda gerçek bir Elementaller *alemi* bu-

lunmaktadır. Günümüzün resmi bilimi geçen yüzyılda kesin bir şekilde iddia edildiği gibi mutlak boşluk olamayacağını, uzayın soluduğumuz havadan çok daha subtil bir tür atmosferle dolu olduğunu artık kabul etmektedir. Çok mantıklı, çünkü maddenin yoğunlaşması derece derecedir, yani fizik gökcisimlerini oluşturan kütleçekimsel yoğunlaşma merkezlerinden uzak yerlerde tanecikler daha aralıklıdır.

Tüm evrenin ve canlılarının otomatik bir şekilde bakımından sorumlu olan Elementaller, bildiğimiz ve bileceğiniz bütün bilgisayarlardan daha mükemmeldirler. Aynı zamanda Mutlak Tanrı dediğimiz Muammanın Oğulları olan Tanrılar tarafından programlanmışlardır.

Okuyucu Elementallerin basit makinalar olduğu sanısına kapılmasın. Görmekteyiz ki, bizim kendi fiziksel, enerjetik (dirimsel), duygusal ve alt-zihinsel bedenlerimizi de aynı şekilde *bio-robot* veya *bilgisayar* türünden nesneler, ama bu yüzden onları aşağılamıyoruz, tersine çok önem veriyoruz... Hatta bazen aşırıya kaçacak kadar.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

DOĞA RUHLARI VE DİĞER RUHLAR

"Ruh" terim ve adlandırması ruhun kendisi kadar muğlak ve kavranmazdır. Ne maddedir, ne enerjidir... Bunların daha ötesinde bir şeydir. Sadece metafizik değil, aynı zamanda metaenerjetiktir ve hatta akıldışı (pararasyonel) bir şeydir. Fakat bu küçük kitabın amacı bu kadar derin bir konuyu incelemek değildir, tersine *ruhlardan* bahsederken onu *eşyadan* (formlardan) farklı bir varlık kimliğiyle sınırlandıracağız.

Konumuza dönersek, Elementallerin bulunduğu evrim yoluna veya yaşam hattına değineceğiz.

GERÇEKTEN EVRİM VAR MI?

XIX. yüzyılda evrim teorisi -en büyük başlatıcılarından Darwin'in yapmış olduğu tüm uyarılara rağmen kısa zamanda dogmatik bir inanca dönüştü- ortaya atıldığında Kainat'ın altın anahtarının keşfedilmiş olduğu düşünülüyordu.

Kuşkusuz, yeni teori (gerçekte, pek çok öğesi Hindistan'dan Tibet'e ve Mısır'a kadar zaten tanınıyordu, aynı zamanda batıda Pisagorcular tarafından popüler bir şekilde biliniyordu) çok ilginçti ve İncil'in *Ölü Yazılarının* (yüzeysel ifadesi) tekdüze incelenmesinden doğan bütün *tabuları* süpürüyordu. Bu yapıtta, altıbin yıllık bir süreyi kapsayan *Eski Ahit* kısmında, bilinen bütün canlı varlıklar yer alıyordu. Ne bir değişim, ne bir adaptasyon geçirmeden Adem insanı dahil bütün yaratıklar Nuh'un gemisine biniyor, iniyor ve günümüze

kadar geliyorlardı. Ama Kabil'in soyundan gelenlere, *Enoch Topraklarının* kadınlarına, geçte olsa sonradan Adem soyundan geldiği kabul edilen Amerika yerlilerine hiç değinilmiyordu. İlk kazılar ve artık mevcut olan paleantolojik kolleksiyonların dikkatli incelemeleri, geçmiş zamanlarda yeryüzünde bugünkünden farklı hayvan ve bitki türlerinin yaşadığını açık bir şekilde ortaya koyuyordu. Ama evrimci dalga o kadar şiddetliydi ki, küçük detayların üzerinde durmadı bile. Ve Darwin'in öne sürdüğü gibi insanın, ağabeyi değil, onun neslinden gelen bir tür olduğu konusunda emindiler. *Pozitivistler* yeni inancı toplumsallaştırdılar ve insanlığın geçmişini çok emin bir biçimde -eş zamanlı dönemleri gözönüne almaksızın dört döneme ayırdılar: Birinci sırada büyücülük, ikinci sırada din, üçüncü sırada felsefe -metafizik ve dördüncü sırada, en üstte pozitif bilim dönemi yer alıyordu.

Tanrı'nın gazapları gibi görünen pek çok hastalık üzerinde Batı Medeniyeti'nin apaçık bir zaferi tarafından desteklenen, bütün Ünlü Okullarda fanatikçe öğretilen bütün bunlar evrimin tartışılmaz bir yapıt olduğuna dair mutlak bir güven duygusu ile mucizevi XX. yüzyıla girmemize neden oldular.

Ama başlangıçta geçen yüzyılda çeşitli sayıda ve değişik yerlerden yükselmiş olan alarm sesleri değerlendirildi. Normalde Arkeoloji dediğimiz sistematik kazı bilimi ve Müzecilik, evrimin -eğer varsa- düşünüldüğü gibi basamaklı ve o kadar basit bir şey olmadığını göstermiştir. Evrim, esrarengiz devirleri, görünüşte hamleleri ve geri dönüşleri, büyücülük devri medeniyetinin bilimle ve çok ileri teknikle (Mısır Piramitleri ve Peru'daki Sacsahuaman surları örneklerindeki teknik üstünlük inkar edilemez) beraber ortak yaşamını içermektedir. İnsanın kendisine gelince, onu maymunla ilişkilendiren *kayıp halka* asla bulunamadı. Çünkü Karbon 14 ile yapılan ölçümler, meşhur *Pildown kafatasının* bir zenciye ve bir maymuna ait kafatası kemiklerini ve suni bir şekilde aşındırılmış okları kullanan bir grup öğrencinin *şaka* olarak yaptığı bir bilmece olduğunu ortaya çıkarmıştır. Bugün biliyoruz ki, bizimkinden önce çok parlak başka uygarlıklar vardı, pek çok iftiraya uğrayan Atlantik kıtası (ki, onun son kalıntısından Eflatun bahsetmiştir) gerçekten mevcuttu ve Atlantik Okyanusu'nun derinliklerinde batık bir durumdadır, bunları yazdığım tarihte, insan varlıkları tarafından yerleşilmiş olduğunu gösteren kanıtlara henüz rastlanılmamıştır veya nasıl inceleneceği bilinememiştir.

Evrimin varolduğu herhangi bir şekilde aşikârdır, mükemmele doğru bağımsız ve yan arayışlarda yürüyüşlerin ve karşı yürüyüşlerin büyük dansında bu kapalı kalmıştır. XIX. yüzyıl *evrimcilerinin* söyledikleri şarkı değildir, ama vardır ve görünüşe göre ilk tezahürlerden bu yana varolmuştur. Bizim vurgulamak istediğimiz şey budur. Bakteriler örneğin, çok basittirler ve az evrimleşmişlerdir. Ne var ki, görünüşte bir değişikik olmaksızın aynı kuvvetleri milyonlarca sene muhafaza etmişlerdir. Bazı böcek fosilleri, özellikle Mesozoik

döneme ait kız böcekleri bugün taştan mezarların içinde kapalı olarak bulunurlar, günümüzdekilerden sadece boyut farkı ile ayrılırlar.

Gerçekte evrimleşen biçim midir? Ruhların şuurlarındaki artışı ve biçimleri değiştirten hayatın gelişmesini düşünmemeli miyiz? Aynen gözlerimizin önünden süratle geçen film şeridinin peşpeşe fotoğraflarını bize görünüşte bitmeyen ve sürekli olan bir evrim fikrini vermesi gibi. Eğer herşey canlıysa, yani canlı olanın varolmamdaki neden Ruh ise, neden böcekler de, memeliler gibi biçimlerini değiştirmediler? Neden Paleozoik dönemden geldiği halde aşağı yukarı günümüzdekilerle aynı olan bakterilere rastlandı?

Eğer bitkiler, hayvanlar ve insanlar sayısız reenkarnasyonlar yolu ile mükemmeli arayan Ruhlar ise, neden evrimleştiklerini söylediğimiz bazıları zamanla o kadar çok değişiyorlar ve diğerleri değişmiyorlar? Ruhu ve onun reenkarnasyonlarını inkar etsek bile (XIX. yüzyılın katıksız Materyalistinin stili ile), bu bize problemi çözmeyecekir, çünkü fosiller ve onların izleri, bir kısmı evet bir kısmı hayır diyerek herhangi bir evrimci teoriyle ya da herhangi bir karşıevrimci teoriyle alay etmeye devam edecekler.

Geleneksel Öğretinin ışığını anlamamız için bize bir fırsat kalıyor. Bu, yaşayan tüm varlıkların aynı *mükemmelcilik hattında* olmadıkları görüşüdür veya sadece biçimlerden daha üstün bi şeye değinirsek hepimizin aynı *evrim hattında* olmadığıdır.

DEVA VEYA ELEMENTAL

EVRİM HATTI

Eski Öğretilere göre Yeryüzünde en az yedi evrim hattı birlikte bulunuyor. Ve hatta yaratılmış ve görünen varlıklar arasında değişik evrim yolları var, ve tecrübe-zamanının geçmesi kimini bir biçimden başka bir biçime, kimini ise bir biçimden (veya görülmeyen) bir diğerine şekilleştiriyor.

Elementaller insanlarınkinde ayrı bir evrim hattına sahip olacaklardır. *Ebediyen ayrı* olacak demek istemiyoruz, tersine, zaman periyodu içerisinde farklılıkları algılayabiliriz.

Elemental Hattının karakteristik özelliği, bireylerin olmamasıdır, açık konuşursak, inanlarda olduğu gibi bir Ben yoktur, bizim gibi zihinleri yoktur ve bu yüzden ne kendi kendilerini ne de başkalarını bilinçli bir şekilde tanıyabilirler. Ezoterist hintliler, onları parlaklıklarından dolayı *devalar* diye adlandırırlar. Ama aynı zamanda zihinlerinin yokluğundan dolayı *amanasas*

adını verirler. *Vicdan sesi* dediğimiz şeye sahip olmadıkları için ahlaki bakımdan iyiyi kötüden ayırt edemezler. Eğer insanlara acı vermezlerse erdemlerinden dolayı değil, programlarında gereksiz ve tehlikeli saldırganlıklar yer almadığındandır. Ama saldırgan olduklarında ve saldırganlık kendi iç yapılarındaki kayıtlı emniyet limitini aştığı zaman Elemental saldırabilir ve düşmanını biçimsel olarak yok edene kadar bunu sürdürür.

Bu zihin yokluğu daha önce yazdığımız gibi, ölümden korkmamalarına yol açar. Fakat, şüphe arısının iğnesini tanımadıkları gibi, ölümsüzlük balının tadını da bilmezler.

HEYKELLERDE YAŞAYANLAR

Bütün eski uygarlıkların heykellere verdikleri büyük öneme daha önce okuyucunun dikkati çekilmişti, sadece estetik amaçlarla değil, büyülü güçler ve mucizeleri de bu heykellerle ilişkilendirmişlerdir. Bu güç kaybedilmedi ve Batıda olduğu kadar Doğuda da azizlerin tasviri veya Tanrıların heykelleri sayesinde mucizevi tedavileri hatırlatan sayısız adak nesnelerini hâlâ görebiliriz.

Papa XXIII. Juan tarafından gerçekleştirilen yenileştirme hareketi, bu XX. yüzyılda (bir başka XXIII. Juan olduğunu da belirtelim) ancak ondan hiç bahsetmesek daha iyi) bazı kiliselere ellerindeki yarı yarıya bozulmuş heykellerin ve eski tasvirlerin yeni reprodüksiyonlarıyla değiştirilmesi önerisini getirdi. Ama, halk saf içgüdüsü ile buna tepki gösterdi ve bu değişimlere kararlı bir şekilde karşı çıktı. Belirsiz bir şekilde insanlar eski tasvirlerinin *yüklü* olduğunu ve yenilerinin yüksüz olduğunu biliyorlardı, fakat ne ile yüklü?..

Belirli imgeleme izin veren, kendinden istenenleri verme gücüne sahip olan ve güncel bilimin açıklayamadığı hakiki mucizeleri gerçekleştiren (yakın zamanda Guadulupe (Meksiko) Azize Meryem olayındaki gibi) şey nedir? Pek çok senaryoların düzenlendiğini biliyoruz. Heykellerin yüzünde gözlere yakın yerlerdeki küçük deliklerin mum ile doldurulması ve heykelin çevresindeki şamdanların verdiği sıcaklık sonucu bu mumların erimeye başlayarak sahte gözyaşlarına dönüşmesi ve daha pek çokları. Fakat, eski veya modern türlü kandırmacalar bütün büyük ve küçü kaydedilmiş *paranormal* olayların üzerini örtemez. Heredot'tan günümüzün gazeteci-tarihçilerine kadar hemen hemen inanılmaz olayların hikayeleriyle bizleri şaşırtmaya devam ediyorlar.

Bu konuda da Eski Bilgeliğe başvuracağız. Eski Bilgelik bize, bilinmeyen zamanlardan beri insanların -en azından bazılarının- heykellerin içine Elemental Ruhların üflenmesine dair Büyü Sanatını muhafaza ettiklerini öğretir. Bir bü-

yücü veya büyük sanatçı (ki, bu sanat bir büyü biçimidir) genellikle çok güçlü Elementalleri bir mermer veya bronz içine hapsetmiş ve tasvire yalvaran kimseye yardım etmek üzere programlanmıştır. Bunu yaparken, Elementallerle karıştırmamamız gereken *zihin formlarına* başvururlar, çünkü bunlar insan zihninin yaratmalarıdır, ama iş başındaki Elementalin eylemine anlam ve yön vermek için hizmet ederler.

Heykellerdeki Ruhlar her zaman yararlı değildirler. Bazı hallerde, gerek onları yükleyen büyücülerin kasıtlı iradeleri, gerek sadece yanlış kullanım sonucu nesnelerde bir isyan oluşur (Tuthankamon'un mezarını keşfettiği zaman Lord Carnavon'u etkileyen şey bu muydu?). İsyan sonucu çağımızın henüz tanımadığı psikolojik güçler harekete geçerek insanların ve sevdiklerinin üzerine felaketler yağdırırlar.

Müze laboratuarlarına sık sık gidenlerimiz tecrübelerinden bilirler ki, eski tasvirler, tılsımlar, heykelcikler tamamen cansız değillerdir. Kendilerine özgü bir hayat biçimi vardır ve onlara karşı ters hareketler çok kötü sonuçlara yol açabilir. Aynı zamanda, bu konularda pek çok masal uydurulduğunu da biliyoruz. Hatta aşırı durumlarda bir müze salonu, sihirbazlıklarla dolu bir sürpriz sandığı biçiminde görülüyor. Gündüz veya gece olsun, eski heykellere saygılı bir şekilde davranan ve korkusuzca hareket eden ve onları muhafaza etmek gibi iyi bir niyetle yaklaşan kimselerin hiçbir şeyden korkmalarına gerek yoktur.

Eskiler, tuhaf alaşımları, garip taşları ve karbonizasyona yakın belirli derecelerde pişirilmiş seramikleri (bu sonuncu da sümerli ve babilli seramikçiler çok usta idiler) kullanarak güçlü Elementalleri heykellere yerleştiriyorlardı. Eski Mısırlılar'ın kullandığı (sırrı çözülemeyen) *imkansız* alaşımlar (bu alaşımlara Yunanlılar *electrum* derlerdi) bunlardı ve Moçikalar ve Çimular gibi eski Amerikan uyruklularında kullanılıyordu (İnkalar *tumbaga* diyorlardı). Böylece imal edilen parçalarda Elementali binlerce sene aktif halde tutmak mümkündü.

İnsanların coşkudan ve fedakarlıktan oluşturdukları *düşünce formları* (mental formlar); bayrakları, flamaları, kalkanları ve amblemleri birtakım tesirlerle yüklemektedir. Bunlar, psikolojik yükleri alıp özümseyen ama gerektiğinde cömertçe dağıtan özel bir hayat biçimi temin ederler. Ama mental form yeterli değildir, çünkü kendi başına çok sürmeyecektir. Bu form bir Elementali cezbeder ve ikisi birlikte insanların bilinci veya bilinçaltı üzerinde tesirler yapan bir *makina* gibi çalışırlar. Çağdaş psikologların *kollektif şuurdışı* diye adlandırdıkları durumda dahil olmak üzere, yüklü tasvirler veya basit kopyalar aracılığı ile çok kuvvetli tesir yaparlar.

Bu, katıldığı savaşları kaybetmiş ve dünyanın vicdanî onayını alamamış ol-

masına rağmen neden hala bir İngiliz veya Amerikan bayrağına karşılık bin Hitler svastikasının satıldığını, tam Wateloo'da bir Wellington büstüne karşılık bin Napolyon büstünün satıldığını bize açıklamaktadır.

Heykellerde yaşayanlar, bayraklardaki ve amblemlerdeki yükler bir yenisine aktarılabilirler. Ama bu, basılmak suretiyle halka ulaşan böyle bir kitapta işlenmeyecek kadar uzun ve tehlikeli bir konudur. Okuyucu söylediklerimle yetinsin.

DOKUZUNCU BÖLÜM

ELEMENTALLER VE RUHÇULUK (SPİRİTİZM)

Eflatun, kendisine bazen yol kavşaklarında yolcular tarafından görülen ruhların üstün ve iyi olup olmadıkları sorulduğunda hayır diye cevap verdi, çünkü bedenini terketmiş ve yüksek bir seviyede olan hiç bir insan Ruhu, ölümüyle birlikte, birlikte aşmış olması gereken dünyevi duyguların arayışı içinde bu dünya üzerinde dönüp dolaşmazdı. Ünlü İnisiyenin burada Doğa Ruhlarına değinmediği kesin. Ancak, dezenkarne insan Ruhları bazı hallerde maddeselleşebilir mi ve belirme konusunda Elementaller ile yarışabilirler mi?..

Bu soruya cevap vermeye çalışalım.

Evrenimizdeki titreşim planlarından bahsetmiştik. İnsan, bu planlardan herbirinde bir bilinç imkanına sahiptir. Bunlardan en altta olan dördü şekillenmiş ve farklı boyutlardaki dokuların, sistemlerin ve organların işlevlerini gören alt-bedenlerinin bir bütünde birleşmesi ile büyük bir karmaşıklık ve mükemmelliğe sahip gerçek bedenler teşkil etmişlerdir. Ruh en aşağıdan; fizik bedenden başlayarak bu bütünden ayrıldığı zaman -ki, o anda o kişi ölüyor derizsöz konusu bedenler artık yapıcı ögelerin yokluğunda amorf maddeye dönüşerek dağılmaya meylederler.

Yapıcı ögeler (*Manyetikler* adını verelim) bedenleri değişik formlarda muhafaza ederler, aralarında ilişkileri kurarlar ve düzenlerler. Biyolojik robot, Lavoisier tarafından keşfedilen doğa yasasına "hiçbir şey kaybolmaz, herşey değişir" boyun eğerek bir tür *hurda* yığınına dönüşür. Bu da ileride başka canlı yapılar oluşturmak için daha basit parçalarına ayrılacaktır. Bu tekrar -dönüşüm olayı fizik beden söz konusu olduğunda bizim için oldukça açıktır, çünkü bedenin nasıl çürüdüğünü ve önceden denge halinde olan kimyasal elementlerin

her birinin kendi doğasına göre nasıl ayrışmaya meylettiğini her isteyen kanıtlayabilir. Termodinamik bir çevre sisteminde bir süre yansımış olan yaşam faktörünün kaybolması ile, Ruh için artık önemini kaybeden bir bedenin kaçınılmaz tahribatı başlamıştır.

Ölümlülerin büyük çoğunluğunun ulaşamadığı subtil planlarda cereyan eder, olayın kolaylıkla izlenememesine rağmen, üst psikolojik bedenleri ile insanın ölümü de aynı şekilde olur. Fakat, olay Doğa yasalarının belirlediği anda olur ve pek çok kişi veya çok az kişi tarafından izlenebilir veya hiç kimse tarafından izlenemez. Su ile temas halinde olan bir demiri sağlam bir kutu içerisinde saklasak ve çok derinlere gömsek bile kesinlikle oksitlenecektir.

Dağıtılan bu bedenler, harabe halindeki bir evin kalıntılarının civardaki hayvanlara konak olarak hizmet etmesi gibi, normalde her zaman tam bir tahribata uğramazlar. Bazı hallerde, ünlü ezoterist H.P.Blavatsky tarafından *Elementaries* adı verilen bu *kabuk,* gerek onu çevreleyen koşullar yolu ile, gerekse az çok ün yapmış çürümeyen cesetlerde olduğu gibi bozulma işleminde içsel bir değişikliğin ortaya çıkması ile hemen hemen bütünlüğünü korumayı başarır.

Bu *psişik cesetler,* bir zamanlar gerçekten bir ruhun aracı iken sahip olduklarının benzeri özelliklerle birlikte bütünlüklerini bir süre daha sürdürürler. Ve kendilerini kullanmış olan Ruhun görünüşlerini, karakteristik özelliklerini, hatıralarını ve usullerini muhafaza ederler. Ruhsal celselerde medyomla *irtibata* geçenler genellikle bunlardı. Bu celselere katılmış olan genellikle iyi ve dindar kimselerden herhangi bir kişi (sadece, biri veya dah çok, ama özellikle hassas kişilerin aracılığı sayesinde sevdiği ölmüş yakınları ile temsa sağlamaya çalışmaktadır, bu arada uygun ortam, sözler ve ahenkli müzik ve asistanların ellerinin birleşmesi ile veya aynı şekilde ellerin bir masanın ya da bir koltuğun kenarlarına konulması ile medyomlar için potansiyel bir güç oluşturulmuştur) medyom tarafından yazılan veya söylenen sözlerin ekseriyetle kesik kesik ve çok defalar *girişimler* ve duraklamalar ile dolu olduğunu farketmiştir.

Aynı şekilde iki ihtimalden daha söz edilebilir. Birincisi, en garibi İnsan Ruhu, gerek yakın zamanda dezenkarne olduğu için ve dolayısıyla dünyada bırakmış olduğu şeylere hâla aşırı bir şekilde bağlı olması nedeniyle, gerekse kendi doğasının onu ruhsal planlarda uzun süre tutamayacak kadar az spiritüel olmasından dolayı, medyom aracılığı ile tezahür etmek için aşağı seviyeden araçlarının (bedenlerinin) kalıntılarına ve asistanların oluşturduğu manyeto-psişik yüke yeniden hizmet vermeye koyulur. Onu yükseklere ilerleyişinden döndüren ve *Cennet veya Devachan* dediğimiz yüksek planlarda kendi doğasına ve kazandığı karmik birikimlerine uygun olan bölümlerinde hakettiği *dinlenmeyi* engelleyen bu tür uygulamaların dezenkarne Ruha hiçbir yararı

olmayacağını burada vurgulamak istiyoruz.

İkincisi, daha sık görüleni, spiritist bir daire tarafından cezbedilen Elementaries veya *kabuğun,* bir Elemental; kendisine gönderilen imgeleri bir ayna gibi geriye yansıtan az çok şakacı bir ruhsal varlık tarafından işgal edilmesidir. Bu, Elementallerin karabüyü veya spiritist uygulamalar aracılığı ile insanlarla temas kurdukları bir haldir ve gerek yalnız gerekse bazı oyun arkadaşlarının yardımı ile gürültülere, ışıklara ve hatta ağır eşyaların olağanüstü hareketlerine sebep olarak celseledikleri dehşete düşürürler. Bu güçleri harekete geçiren inançlı topluluğun kontrolünden çıkan olağanüstü olaylar vardır. Böyle hallerde en pratiği ışıkların büyük bir bölümünü söndürmek, hava cereyanını oluşturmak için kapı ve pencereleri açmak ve dersini almış olarak bir daha büyücü çıraklığı oyununa kalkışmamak üzere birer birer evi terketmek fayda sağlar. Çünkü, herşeyden önce medyomun sinir sisteminde çoğu zaman onarılmaz ruhsal bozukluklar yaratan tehlikeli kazaların meydana gelmesi ihtimalini gözardı etmemek gerekir.

Şu akla gelebilir; dezenkarne insan ruhları için halen bu boyutta bulunan sevdikleri ile, ispiritizmin tehlikeli uygulamaları dışında bir kez daha temas kurma fırsatı olabilir mi?

Buna olumlu cevap verebiliriz. Evet, yapılabilir ama, onların bedenlileri *ziyareti* çok ender rastlanan bir olaydır, daha kolayı bir duayı tekrarlamak ve meditasyon yapmak suretiyle yaşayan kişilerin Ruhlarının aşağı seviyeden arzuların üzerine yükselmesi ve dezenkarnelerle telepatik yoldan irtibat sağlamalarıdır. Bunlar eskinin Esrarengiz Dinlerine ait tapınaklarda yapılan uygulamalardı. Ayrıca günümüzde çok daha sınırlı bir şekilde, gerek öğrenilmiş olduğundan, gerekse okült şeylere olan sezgiden dolayı bazılarınca başarılabilmektedir.

Eski Pitonlar, Koruyucu Meleklerin ve Elementaller ordusunun korumasında, yeryüzünün özel yerlerinde ve Sırlar Okulu'nun İnisiye Rahiplerinin gözetiminde bu olayı gerçekleştirebiliyorlardı. Fakat, Tarih saatinin sarkacı bütün bunları sildi ve henüz dönüşün saati çalmadı, ama gene de o her defasında daha da yakınlaşmakta ve milyonlarca kişinin ezoterik konulara olan ilgisi de bunun habercisi.

SONSÖZ

Tezahür eden her şey gibi bu küçük kitap da sona ermiş bulunuyor. Yazar, çoğu kez bazı konularda, daha geniş açıklama yapmak ile okuyucuyu üzerinden kapalı bir şekilde geçirerek sessiz kalmak arasında teredütte kaldı. Fakat, özel durumlar dışında, Doğa Ruhları veya Elementaller hakkındaki bilgilere yeni bir yaklaşım, okuyucunun sabırla okumasına ve okuduklarıyla ilgili düşünmesine imkan sağlayan bir orta yol arandı. Ve aralarında çok iyilerinin olduğu folklöre dair tanımlamalara değinmedik, tersine bütün toplumların bakış açılarının ve gelenek!erinin ötesinde, gerçekten Elementallerin ne olduğu ile ilgilendik. Korkular ve kör inançlar genelde gerçeğin bozuk bir görüntüsünü verirler.

Akropolitan Filozofu olarak, kitabın yazarı, bunları ayrı bir konu olarak değil, günümüzde moda olandan çok daha doğal ve kirlenmemiş kayıp bir evren görüşünün bir parçasını sunmaya çalıştı. Aynen bir arkeoloğun elindeki kırık bir vazo parçası ile vazonun bütün halini gözünde canlandırmaya çalışırken çektiği güçlük gibi, ezoterik konularda ilgili kişi de eğer sadece anlık bir ilgiyle belirli bir konuda elde ettikleri ile yetinirse, somut bir kavrayışa varamayacaktır.

Şimdi söyleyeceklerim bazılarının hoşuna gitmeyebilir, tezahürü ne şekilde olursa olsun, ister fizik ister metafizik, hayatı anlamak için bağlanmak, yenilenmek ve bütün değer ölçülerimizi dikkatli bir şekilde gözden geçirmeli ve doğru olduğuna inandıklarımızı somut bir şekilde açığa vurma gücüne sahip olmalıyız. Böylece, sağduyumuz yanlış bulduğu şeyler karşısında mücadele etmeliyiz.

Belirsizlik ve çekimserlik ne orta yol, ne eşitlik, ne adalet ne de iyilik değildir... Gerçek, hiç değildir. Aşırı uçlar kötüdür, kayıtsızlıkta. Gerçek başka bir yerde bulunur. Ancak, bencil olmayan bir çaba, fanatik olmayan doğacılık, mezhepi olmayan mistiklik ve inatçı ve sabırlı bir spiritüellik sayesinde bu muhteşem yere ulaşılabilir.

Çok araştırmak ve çalışmak gerekiyor.

Gerçekten, sırların üzerini örten ağır kapakları kaldırmaya kalkışabileceğimiz bir şekilde hayatımızdaki yiğitlik ve cesaret değerlerini yenilemek gerekiyor. Ama, Pandora'nın kutusundan bahseden mitolojiyi hatırlayınız: Hazır ve yeterince saf olmayan, sadece merak ve güç isteğinden yola çıkan kişi, cüret etmesin ve unutsun.

Mevcut İnsanlığın en çok ihtiyaç duyduğu şey, bedenine ve onun tutkularına daha az önem veren sağlıklı bir Ruhsallık ve Ruhun huzurudur. Fakat bugün artık kokulu reçine ve tüsüyü unutarak daha çok mısırdan ve buğdaydan konuşuluyor. Kötü alametlerin kara bulutları ile gölgelenmeyecek bir geleceğe doğru ilerleyebilmeleri için onlara kaybettikleri dengeyi tekrar elde etmelerine yardımcı olmalıyız.

"GERÇEKTEN DAHA ÜSTÜN BİR ŞEY YOKTUR"...

Küçük Sözlük

Amenti (Mısır): Ezoterik (gizli, iç) anlamıyla ve sözcüğü sözcüğüne: Amenti, ya da Tanrı Amon'un toprağı, yeri. Ekzoterik olarak (dış anlamıyla), Osiris'in krallığı ondört parçaya bölünmüştü, her biri ölümden sonraki durum için ayrı bir amaca tahsis edilmişti. Bunlardan birinin içinde "Yargı Salonu" vardı. O bölüm "Batı Ülkesi", "Gizli Yer", karanlık ülke ve "Kapısız Ev"di. Aynı zamanda da Ker-neler, "Tanrı'nın mekanı" ve Yunanlıların "Hades"i gibi hayaletler ülkesiydi. Hem de İyi Baba'nın Eviydi (ki, orada "bir çok köşkler" vardı).

Anima Mundi (Latin): Kuzey Budistlerinin 'Alaya'sı ile aynı anlamda, "Dünya Canı": maddedeki en küçük atomdan insan ve Tanrı'ya kadar herşeye nüfuz eden, canlandıran ve bilgilendiren tanrısal cevher.

Her insan canının Anima Mundi'den koparak doğduğu söylendiğinde, bunun ezoterik anlamı Yüksek Ben'imizin onunla aynı özden olduğudur. O öz de hiç bilinmeyen Mutlak Evrensel Varlık'ın yansımasıdır.

Arthur ve Merlin: Orta Çağ Avrupası'nda, İngiltere'deki efsanelere göre, mitolojik bir kral ve bir büyücü.

Büyü: Büyü, büyük "bilim". Deveria ve öteki Orientalislere (Doğu dil ve tarihi ile uğraşanlara) göre büyü en eski, en uygar ve kültürlü uluslarınca dinden ayrı olmayan kutsal bir bilim olarak kabul ediliyordu. Örneğin, Mısırlılar, aynı eskiden ve şimdi Hindular'ın olduğu gibi, dine en içten inanan uluslardan biriydi.

Platon: "Büyü tanrılara ibadetle elde edilir ve ondan ibarettir" der. Platoncu, Proklus'un ehliyetle belirttiği gibi: "Eski rahipler doğal şeylerde ve gizli güçlerin tezahürlerinde belli bir birlik ve yakınlık olduğunu düşündüklerinde, herşeyin herşeyde olduğunu farkettiklerinde, bu karşılıklı yakınlık ve benzerlikten kutsal bir bilim icat ettiler... Hem göksel, hem yersel nitelikli okült (gizli) amaçlar için uyguladılar, onun aracılığıyla, belli bir benzerlikle, bu aşağı yerde tanrısal erdemler çıkardılar."

Devachan (Sanskrit) "Tanrı'nın yeri". İki dünya yaşamı arasındaki bir durum ki, orada (Atma-Budhi-Manalar ya da trinite -üçlü- bir olmuştur) Kama Rupa'dan ayrıldıktan ve dünyanın düşük unsurlarının çözülüp dağılmasından sonra Ben bu hale girer.

Dyan-Choan (Sanskrit): Sözcüğü sözcüğüne, "Işığın Rableri". Roma Katolik Başmeleğine karşılık olarak, en yüce tanrılar. Evrenin gözetiminden sorumlu tanrısal zekalar.

Fenix: Ankakuşu gibi kendi gücünden tekrar doğan efsanevi bir kuş.

Hermes: Hermes, Titanlar soyundan Atlas'la Pleione'nin kızı Maia'nın Zeus'la birleşmesinden doğmuştur. Tanrıların ve özellikle Zeus'un habercisi olarak görev yapan Hermes, Olympos tanrılarının en renkli ve özgün kişilerinden biridir.

İnsiyasyon: Latince'deki "initia" kökünden, bir bilimin ilk ilkeleri ya da temeli anlamında. İnsiyasyon uygulaması ya da gizli sırlara kabul edilme, mabeddeki Üstatlar ve eğitimli rahiplerce yapılırdı. En eski geleneklerden biridir. Bu uygulama tüm eski ulusların dinlerinde vardı. Avrupa'da son putperest mabedin yıkılmasıyla ortadan kaldırıldı.

Geçmişin o hoş günlerinde sırlar -Büyük Roma ve Yunan filozoflarına göre- en hayırlı ve en yüce değerde olduğu gibi, bütün ciddiyetiyle en kutsal şeylerdi. Sırlar ölümlü yaşamdan sınırlı ölüme geçişi ve bedenden kurtulmuş Ruh ve Can'ın nesneler dünyasındaki tecrübelerini ortaya koyuyordu. Günümüzde -bu sırlar kaybolduğu için- aday çeşit çeşit törenlerden geçirilir ve "Dul'un oğlu" Hiram Abiff'in güneş alegorisine insiye edilir.

İnsiye: Antik Çağda Misterler'in üstatlarınca gizli bilgilere insiye edilenler. Kendi modern çağımızda da, mistik ilim ustalarınca gizli bilgiye insiye edilenler. Çağların geçmesine rağmen dünyada, dünya kendini adamış bir kaç kişiye sahip.

Jiva (Sanskrit): Mutlak anlamında, yaşam. Monad ya da "Atma-Budhi".

Karma (Sanskrit): Fiziksel olarak, eylem. Metafizik olarak ceza ve mükafat yasası, neden-sonuç yasası ya da ahlaki nedensellik.

Karma aslında ne mükafat ne de cezadır. Yalnızca yanılmadan, değimi yerindeyse, körlemesine hükmeden bir yasadır, öteki bütün yasalar ilgili nedenselliklerıyle belli sonuçların yaratıcısıdırlar. Bu dizim "karma"nın varlığın ölümde canlı kalan ve ruh göçü ya da enkarnasyonunda devam eden ahlaki cevheri olduğunu söylediğinde bu sadece o kişiliğin yarattığı sonuçlardan başka bir şey kalmadığı anlamına gelir. O ölmeyen, yani yasal sonuçlarıyla yer değiştirmedikçe, değimi yerindeyse, onlar tarafından silinmedikçe evrenden atılamayan sebepler... Bu sebepler ona uyan sonuçlarıyla, onları yaratan insan tarafından yaşamında bedeli ödenmedikçe, yeniden bedenlenen kişiyi izleyecek ve neden-sonuç arasında tam bir uyum kurulana kadar bir dahaki enkarnasyonunda ona ulaşacaktır. Saf Ruh dünyasında, Kişilik değil, sadece bir tutam maddi atom, içgüdüsel ve zihinsel karekteristikler elbette varlığını sürdürebilirler. Orada yalnızca ölümsüz nitelikteki ve özünde tanrısal olan, yani Ben ebediyen yaşar.

Mahaprana: Hint Felsefesine göre, evrensel enerjilerden birisi.

Malkouth: (İbrani): Saltanat, onuncu Sefiroth, dört harfli sözcük IHVH'nın son H'si. Aşağı Anne, Mİkroprosofus'un gelini, "Kraliçe" de deniyor. Bir anlamda Şekinah'dır.

Maya (Sanskrit): Yanılgı, fenomenal varlığı yaratan ve bu yüzden algılamayı olanaksız kılan kozmik güç. Hindu felsefesinde yalnızca değişmez ve ebedi olana realite denir. Ayrışma ve çürümeyle değişime uğrayan herşey ve bu yüzden başı ve sonu olan herşey maya-yanılgı olarak kabul edilir.

Melpomene: Yunan Mitolojisi'nde sekiz sanat musasından müzikle ilgili olanı.

Misterler: Yunancası tetelai, inisiyasyonun bitmesi, kutlanması. Genelde bayağı ve insiye olmayan insanlardan ayrı tutulan bu ayinlerde etkili gösterilerle ve değişik yöntemlerle nesnelerin kökeni, insan ruhunun niteliği, bedenle ilişkisi, arınma ve daha yüksek bir yaşama ulaşma öğretilirdi.

Misterler sözü Yunanca Muo'dan (ağzını kapamak) gelir ve onlarla ilgili her sembolün gizli bir anlamı vardır. Platon ve Antik çağın bazı bilgelerinin doğruladığı gibi, Misterler bir erdem okulu olarak son derece dini, ahlaki ve yararlıydılar.

Mochicaslar ve Chimuslar: Peru'da yaşamış olan eski uygarlıklar.

Onfal: Delfoi'de Apollon Tapınağı'nda eski Yunanlılara göre, düyanın göbeğinin sembolü olan kutsal taş.

Pandora (Yunan): Zeus'un emriyle, Promethe'nin erkek kardeşi Epimethe'ye gönderilmek üzere, tanrılar tarafından yaratılan bir güzel kadın. İçinde tüm kötülüklerin, insana azap veren tüm ihtiras ve belaların kilit altında tutulduğu bir kutuya sahipti. Merak yüzünden bu kutu açılırsa, insanı avlayan tüm kötülükler serbest bırakılıyordu.

Parkalar: Roma dininde kader ve ölümü simgeleyen tanrıçalar, Moiralarla bir tutulmuştur. İlk zamanları Parca doğuma da bakan bir tanrıça sayılır, sonra Yunan etkileri pekleşince Romalılar üç parça olduğuna, birinin doğuma, ikincisinin evlenmeye, üçüncüsünün ölüme baktığına inanırlardı. Forum'da bulunan üç heykel (Tria Fata) olarak simgelenirlerdi.

Prakriti (Sanskrit) Genel kişilik niteliği, Puruşa'ya karşı nitelik -Ruhsal Kişilik ve Ruh- Birlikte Bilinmeyen bir Tanrı'nın en baştaki iki yanını meydana getirir.

Puruşa (Sanskrit): "İnsan", göksel insan. Ruh, başka bir yandan Narayana'nın tıpkısı. Ruhsal Ben.

Pitonlar (Pitya ya da Pythoness): Lamblikus, Plutark ve diğerlerinin otoritesiyle, Pitya duygulu ve fakir sınıftan seçilen ve kehanet yapılan mabedlere konan rahibelere verilen addı. Orada başkahin ve Üstatlardan başka, herşeyden ayrı bir odada kalırdı ve kabul edilirse, bugünkü rahibeler gibi dünyadan kopardı. İçinden sersemletici buharlar çıkan topraktaki bir çatlak üzerine konmuş olan sacayağı üzerine oturur, buharlar bütün sistemlerine nüfuz ederek bir kehanet hali yaratırdı ve bu anormal durumda gaipten haber verirdi. Bu çağımızdaki somnambül halidir. Bir çok hipnotize edilmiş sürejinin de bu halde mektupları okuduğu, işittiği, gördüğü bilinir. Hindistan'da bugüne kadar gelen bir inanç vardır (Parsiler arasında da geçerlidir); ustaların karnında bir alev bulunur, bu alev karanlığı aydınlatır ve ruh dünyasının örtüsünü açar. Buna Zerdüşt taraftarlarınca Destur Lambası ya da Yüksek Rahip, Hindularca da Dikşita'nın (insiyenin) ışığı ya da ışıması denir.

Sambhoga (Sanskrit): "Yol"da zahidin kazandığı üç şan ya da üç bedenin kılıklarından biri. Bazı tarikatlar ikinci kılık olduğunu kabul ederken, ötekiler Budakşetras'ın üçüncüsü ya da Budha şekli olduğunu kabul ederler. Sözcüğü sözcüğüne, "karşılık olarak verilen beden".

Santelmo Işıkları: İspanya'da Galicia bölgesinin inançlarına göre geceleri beliren ışık.

Teotihuacan: Meksika'da eski Aztek uygarlığının kutsal şehri.

Thule: Üzerinde ilk ırkların yaşamış olduğu Dünyanın kuzeyindeki efsanevi bir ada.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 5

BİRİNCİ BÖLÜM 7
MEGAKOZMOS (BÜYÜK EVREN) 7
KOZMOS (EVREN) 9
MİKROKOZMOS 11

İKİNCİ BÖLÜM 13
YAŞAYAN VARLIK OLARAK EVREN 13
EVRENDEKİ TİTREŞİM PLANLARI 14
Ruhsal İrade 14
Sezgi 14
Saf Zihin 16
Arzu-Zihin 16
Psişe veya Astral Duble 16
Enerji 17
Madde 17

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM 19
ÖĞELER 19
ELEMENTALLER (DOĞA RUHLARI) 22
DOĞA RUHLARININ BİLİNEN ESKİLİK DERECESİ 24

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM 29
ELEMENTALLERİN (CİNLER, PERİLER, İFRİTLER...)
BİÇİMLERİ VE GÖRÜNÜMLERİ 29
Toprakdakiler: Gnomlar, Periler, Cüceler 33
Sudakiler: Sirenler, Nereidler, Undineler, Nympheler 37
Havadakiler: Sylphler ve Elfler 48
Ateşdekiler: Salamanderler 52
Diğer Elemental Türleri 55

BEŞİNCİ BÖLÜM 57
ELEMENTALLERİN YAŞAMLARI: 57
VARLIĞINI SÜRDÜRME, TOPLUM VE DİN 57
Varlığını sürdürme ve üreme şekilleri 58
Toplum ve Din veya Hükümet Sistemleri 64

ALTINCI BÖLÜM 73
ELEMENTALLER VE İNSANLAR ARASINDAKİ İLİŞKİLER 73
Elementallerle yer yer kurulan temaslar 77
Bir Elementali görmek için elverişli şartlar 80
Birinci Safha 80
İkinci Safha 80
Üçüncü Safha 81
Dördüncü Safha 81
Beşinci Safha 82

YEDİNCİ BÖLÜM 83
ELEMENTALLER İLE DOĞAL OLAYLAR ARASINDAKİ İLİŞKİLER 83
Koruyucu Melek 85
Düğümlerin Esrarengiz Gücü 85
Elementaller dünya dışından mı? 87

SEKİZİNCİ BÖLÜM 91
DOĞA RUHLARI VE DİĞER RUHLAR 91
Gerçekten Evrim Var mı? 91
Deva veya Elemental Evrim Hattı 93
Heykellerde Yaşayanlar 94

DOKUZUNCU BÖLÜM 99
ELEMENTALLER VE RUHÇULUK (SPİRİTİZM) 99

SONSÖZ 105

SÖZLÜK 107

Ağustos 1982'de yazılmaya başlanan
bu eser 25 Ocak 1984'de Benedictin
Manastırı'nın (Valle de los Caidos,
İspanya) 35 no'lu hücresinde
tamamlanmıştır.

Yazışma adresi:
P.K. 88 Küçükesat-Ankara

20. yüzyılın sonlarına yaklaşırken maddeci ve tanrıtanımaz ideolojilerin egemen olduğu bu kollektif şuursuzluk, çağında hayatın "okült" formlarına karşı büyük bir ilgi doğmaktadır.

Fakat, doğanın en temel yasaları hakkındaki bilgi eksikliği, insanları cehalet ve fantazi ile karışık çılgınca hipotezlerin yer aldığı bilimkurgular üretmeye sevkediyor.

Çok defalar hakikati maskeleyen bu kurgular karşısında, JORGE A.LIVRAGA sunduğu bu yapıtta Paracelco, Geber, Alberto Magno gibi büyük doğa araştırmacıları ve bunun gizlerini bilen tüm filozoflarla aynı çizgide yer almakta; ve doğa ruhlarının dünyasını örten tülü aralayarak bir gerçeklik kıvılcımı ile katkıda bulunmaktadır.

Bu yapıt okuyucunun "doğaüstü" olmayan, ama kendi varoluş planına sahip varlıklara ait bir dünyayı keşfetmesine imkan sağlıyor, ne var ki günümüz insanı onları algılama kapasitesini kaybetmiş bulunuyor.